

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 60

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 3 de maig del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 3547/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a alumnes amb necessitats educatives. 2847
 - 2) **RGE núm. 3549/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centres educatius poc sol·licitats. 2848
 - 3) **RGE núm. 3550/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a formularis d'elecció de centre. 2849
 - 4) **RGE núm. 3548/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a lliure elecció de centres. 2850
 - 5) **RGE núm. 3589/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament de la guarderia ASIMA. 2851
 - 6) **RGE núm. 3594/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a conveni de cartereres. 2852
 - 7) **RGE núm. 3588/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en
-

- funcionament de la "targeta nadó". 2853
- 8) RGE núm. 3590/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvi de criteri en la valoració dels plans de dinamització i excel·lència turística. 2854
- 9) RGE núm. 3546/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions del conseller d'Interior. 2854
- 10) RGE núm. 3591/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions del ministre d'Administracions Públiques en relació amb l'equiparació d'ingressos per habitant. 2855
- 11) RGE núm. 3592/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oferta d'accions formatives per a persones ocupades. 2856
- 12) RGE núm. 3593/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oferta d'accions formatives per a persones desocupades. 2856
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 704/05**, del Grup PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Pla integral de suport a la família. 2857
- III. MOCIÓ RGE núm. 3474/05**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de funció pública, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 8686/04. 2866
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 339/05**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, de modificació de la Llei 8/2000, de 27 d'octubre, de consells insulars. 2874
- V. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 1280/05, de ports de les Illes Balears:**
- 1) RGE núm. 2453/05**, del Grup Parlamentari Socialista. 2880
- 2) RGE núm. 2523/05**, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. 2882
- 3) RGE núm. 2571/05**, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. 2884

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Començam la sessió plenària d'avui.

Atès l'escrit presentat per la diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, RGE núm. 3531/05, aquesta presidència, una vegada escoltada la Mesa, ha decidit concedir a la diputada esmentada un minut per tal que pugui expressar el seu criteri respecte a les manifestacions que es produïren a la sessió plenària del passat dia 19 d'abril.

Té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Tot i que un minut és molt breu, he de dir que efectivament consider que es varen fer al·lusions respecte a la meva persona i a la meva condició de diputada per part del conseller d'Interior en aquell plenari en dues qüestions que jo demanaria que, evidentment, rectificàs.

En primer lloc, és la segona vegada que he d'escoltar en aquesta cambra que hi ha una sentència que es va fer en el seu moment, que va presentar la Sra. Blanca Iglesias respecte a un motiu referit al seu lloc de feina a IBANAT, a la qual aquesta sentència el Sr. Conseller per dues vegades ha dit que s'acusava directament la meva persona quan jo era consellera, quan això no és cert, i m'agradaria que, si vol, Sr. President, li puc fer arribar aquesta sentència on no hi ha cap referència precisament a aquesta qüestió, i s'acusa directament.

I en segon lloc, també per al·lusions, perquè el conseller d'Interior té sempre la tendència a intentar derivar les seves preguntes, sobretot quan se li fan interpel·lacions, a parèixer a culpar els altres, i en aquest sentit he de dir que la referència que es va fer a les empreses públiques idò va fer també acusacions molt greus respecte fins i tot a...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada.

I.1) Preguntes RGE núm. 3547/05, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup

Parlamentari Socialista, relativa a alumnes amb necessitats educatives.

El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple. Primera pregunta, RGE núm. 3547/05, relativa a alumnes amb necessitats educatives, que formula l'Hble. Diputada Sra. Aina Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Educació, vostè sap que en aquests moments l'escolarització d'alumnes amb necessitats educatives especials, i incloc també aquí els d'incorporació tardana, es fa prioritàriament a centres públics, cosa que suposa una concentració de problemàtiques diverses i, per tant, la nostra pregunta és si pensa el conseller continuar amb aquesta tendència en l'escolarització. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyora diputada, de la formulació literal de la pregunta jo havia entès que es referia a necessitats educatives especials, és a dir, persones amb minusvalideses, i havia elaborat una resposta que veig que no va per aquí, perquè veig que vostè es refereix a les necessitats educatives específiques globalment. Per tant ja veig, per la pregunta, que no em demana el que em demanava per escrit.

De totes formes li donaré la meva opinió; no li donaré dades exactes, li donaré la meva opinió. La meva opinió respecte a aquesta qüestió és que tots els centres estan obligats a reservar places. Li diré més, des que hi ha aquest govern, en lloc del que era tradicional des del temps del MEC i del posterior govern i del posterior govern del pacte de progrés, que es reservaven dues places per aula, se'n reserven tres. Què passa si no s'omplen aquestes aules? Idò que aquell que les ha demanades té dret a ocupar-les; per tant el que arriba durant el curs es troba que aquestes places estan bloquejades i naturalment ha d'acudir allà on hi ha oferta real de llocs buits, que pot ser, generalment és, l'escola pública, però no és una qüestió, diguem, dirigida específicament pel Govern, és una qüestió pràcticament inevitable.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo crec que dins la meva pregunta entraven tots aquests tipus de problemàtiques: alumnat d'incorporació tardana a alumnat amb determinades problemàtiques que poden ser de molts de tipus. Però el cert és que tots aquests temes estan concentrats a l'escola pública.

Vostè sap, Sr. Conseller, que el 85% d'alumnat immigrant, o també d'incorporació tardana, està escolaritzat a centres públics; sols el 15% està escolaritzat a centres concertats, i encara aquests no als grans centres, sinó a petites escoles concertades, que aquestes sí que compleixen una tasca social. Aquesta distribució al nostre mode de veure, Sr. Conseller, ens du a la formació de guetos i, com li deia abans, a la concentració de problemàtiques bàsicament a l'escola pública. Hi ha escoles públiques -jo crec que vostè ho ha de saber- en què un 70% de l'alumnat té necessitats o és de necessitats educatives especials d'un caire o d'un altre, cosa que no passa, i vostè ho sap, a les escoles concertades.

Pel que fa a l'alumnat d'incorporació tardana, vostè sap perfectament també que s'escolaritzen aquests alumnes aquí ja no diria prioritàriament, diria exclusivament a escoles públiques. Es desplacen alumnes des de qualsevol lloc de Palma, des del Fortí, per exemple, al polígon de Llevant, des del centre de Palma a Son Rapinya, i no em digui que en tot aquest trajecte no troba cap escola concertada.

Sr. Conseller, nosaltres creim que per aquest camí anam cap a dos tipus d'ensenyament: l'escola concertada que rep els mitjans, i l'escola pública que rep, de qualque manera, els problemes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Amb tots els respectes no estic d'acord amb el que vostè diu, i molt menys que sigui una política deliberada de crear guetos i de generar situacions de conflicte, i com que vostè confon -no sé si deliberadament o sense voler- necessitats educatives específiques amb especials, jo no sé exactament a què es refereix, perquè si tocam el tema de les minusvalideses veim que estan molt més repartits fins i tot en una major proporció al sector concertat.

Respecte al tema que vostè concretament cita, que són aquells alumnes d'incorporació tardana, que arriben durant els cursos, que n'hi ha molts que hi arriben, on van? Van on hi ha lloc. Si aquells tres llocs per aula que en el sector concertat obligam a deixar per als estrangers, per a gent que arriba de fora, no són ocupats, els ocupa gent que demana aquesta plaça, perquè hi ha moltíssima jurisprudència que diu que si la plaça està vacant quan comença el curs té dret a ocupar-la qualcú que l'hagi demana, i no reservar-la per si arriba qualcú durant el curs. Hi ha molta jurisprudència sobre això i a més crec que té bastant lògica, i el que arriba durant el curs ha d'anar a l'oferta global que hi ha dins la ciutat, allà on el puguem situar, naturalment. Llavors en començar el curs següent ja veurem què passa, però quan arriba durant el curs ha d'anar allà on hi ha lloc. Jo crec que és una cosa absolutament lògica i coherent i perfectament comprensible, a més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 3549/05, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centres educatius poc sol·licitats.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 3549/05, relativa a centres educatius poc sol·licitats, que formula l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, com vostè bé sap l'actual procés que s'està produint de preinscripció als centres educatius està tornant a posar de manifest una cosa de la qual ja hem parlat en aquesta cambra i que en continuarem parlant, segur, que ens preocupa molt, que és el fet que hi ha centres que tenen una demanda excessiva que de cap manera no poden cobrir i d'altres, en canvi, no aconsegueixen quasi omplir les seves aules.

Davant d'aquest desequilibri tan evident, què fa el Sr. Conseller d'Educació i Cultura perquè no hi hagi centres educatius tan poc sol·licitats pels pares i les mares d'alumnes?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Naturalment la nostra pretensió és que el nivell de reclamació per poder-se inscriure a un centre sigui òptim i més o menys estigui equilibrat. Això no és fàcil i per tant dedicam molts d'esforços, financers principalment, a millorar moltes escoles que estan en dificultats: escoles que tenen problemes d'accessibilitat, escoles que tenen problemes fins i tot d'electrificació en mal estat, ampliacions, gimnasos..., en definitiva, reformes que no són fer exactament escoles noves sinó reformar escoles existents, que una de les finalitat, naturalment, és servir millor els usuaris, donar millors recursos als usuaris.

Li puc dir, perquè a més ho tenc aquí, que aproximadament dos terços dels 55 milions d'euros que invertirem enguany en escola pública no són per fer escoles noves, són per reformar escoles, per millorar escoles, per ampliar escoles, per fer noves instal·lacions i dedicar cada vegada més recursos a incrementar els programes d'escoles matineres, a dotació de professorat, aules d'informàtica, etc.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, potser sí que se'n fan, de coses, però de cap manera les coses que es fan no funcionen,

i sembla que encara funcionaran menys. Quan vàrem discutir els pressuposts ja li vaig advertir que tot això passaria, i ara estem, desafortunadament, complint les previsions que vàrem fer. Tot el que està passant amb la preinscripció posa de manifest que tenim centres educatius de primera i segona categories, i que no hi ha cap voluntat d'arreglar-ho; tot al contrari, davant d'aquesta fractura greu que s'està produint la conselleria no té línia política, i el que fa és seguir aquesta línia que sí té el Partit Popular de fer ciment i construir.

Perquè, Sr. Fiol, com vostè deu saber, vostè diu que s'inverteixen diners en les reparacions, i hi estic d'acord, però la qualitat dels centres educatius no té a veure tant amb això sinó amb tres qüestions fonamentals que vostè segur que les ha de saber: primer, tenir un professorat ben format i que treballi en bones condicions; en segon lloc, atendre les necessitats específiques i especials, que nosaltres en tenim moltes perquè tenim molta diversitat; i en tercer lloc fer innovació educativa i avaluar els seus resultats. Precísament -i em dol haver de recordar-ho- aquests són tres aspectes que en els seus pressuposts d'aquest any no tan sols no s'han incrementat sinó que han davallat.

Sr. Conseller, per lluitar contra aquestes grans diferències de valoració entre els centres educatius s'ha de voler seriosament fer-ho, i si es vol seriosament s'han de fer dues coses: en primer lloc esbrinar per què es donen aquestes circumstàncies, per què hi ha centres que són rebutjats i altres que són molt volguts pels pares i les mares, i això és molt fàcil de saber, només s'ha de preguntar al professorat i només s'ha de preguntar als directors; i en segon lloc, quan s'hagi preguntat això, és fer programes específics. Si ho fa, tothom, el conjunt d'aquesta societat per descomptat ens en beneficiarem; si continua fent polítiques que permeten i àdhuc fomenten el desequilibri entre els centres educatius tingui clar que potser el nostre equip, el Mallorca, se salvi de segona, però el cert és que nosaltres tindrem centres i escoles i aniran de cap a segona divisió i això, de veritat, els balears no ens ho mereixem.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, sorprèn haver de sentir determinades coses en aquesta cambra, i fa realment empegueir que vostès puguin dir aquestes coses. Miri, l'esforç que es fa, que és un esforç financer important, no només és construir i fer pedra; vostè és molt fàcil que vengui aquí a dir que el Govern inverteix 55 milions d'euros enguany en fer obra, que és el mateix que el pacte de progrés va invertir en quatre anys, i només fa obra. No, no només feim obra, aquests centres s'ompliran d'ensenyants, i aquests centres són millor oferta, i aquests centres són millorar els recursos públics. Per tant feim tot el contrari del que vostè ens acusa: cream una situació de més igualtat cada vegada més. Ja poden dir que no, però és que ho haurien de poder demostrar, tot el que diuen.

Mirin: hi haurà més recursos públics quan comenci l'any que ve, més professors que no hi havia hagut mai, i naturalment preocupació que jo compartesc amb vostè que la gent demani anar a aquests centres, però la primera passa és posar-los en condicions, i li puc assegurar que no hi estaven, en condicions, li puc assegurar que no hi estaven ni d'enfora. Els estan millorant, per tant, i posant millors serveis públics, recursos públics per als ciutadans. Per tant vostè no pot dir totes aquestes coses que diu aquí d'una forma -sincerament ho dic i em sap greu haver-ho de dir- manifestament demagògica i sense contrastar amb la realitat dels esforços que es fan, que a més es fan perquè s'han de fer, no és que tenguí un mèrit especial fer-los, però es fan, i abans segurament no es feien.

(Aldarull a la sala)

I.3) Pregunta RGE núm. 3550/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a formularis d'elecció de centre.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, RGE núm. 3550/05, relativa a formularis d'elecció de centre, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, mediada la legislatura nos ha llamado la atención ver que en los impresos de solicitud de centro, en lugar de haber una única casilla en la que se indica el centro al que uno quiere ir, y si fuera cierta la promesa aquella que hicieron de libre elección de centro pues bastaría que hubiera una sola casilla, pues nos encontramos con que hay hasta 4 casillas más, lo cual nos indica que puede ser que a alguien le están diciendo que pueden darle hasta el cuarto centro que elijan. Entonces nos llama la atención que estén tantas casillas a esta altura de la legislatura y por eso le preguntamos si esto es porque ustedes no pueden cumplir la promesa que habían hecho en el momento de las elecciones.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, es continuen, efectivament, emprant els mateixos impresos, el mateix format d'impresos que amb el MEC i que amb l'anterior govern, i efectivament és un desig d'aquest govern i un objectiu d'aquest govern, en acabar la legislatura, ser capaços, a ser possible, de reduir el nombre de caselles, i a mi m'agradaria que efectivament només hi hagués una casella, encara que inevitablement sempre, sempre, hi haurà d'haver com a mínim dues caselles. Però l'objectiu, efectivament, és aquest. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Usted lo ha dicho ahora: siempre tendrá que haber por lo menos dos casillas, siempre, porque es imposible que todos los padres, que todos los alumnos tengan el centro que deseen en primer lugar. Usted lo sabe, y lo sabían cuando hicieron ese programa electoral en el cual se incluía un engaño colectivo como era asegurar que eso iba a ser distinto. Ustedes no tuvieron ningún problema en aquel momento de jugar con una cosa tan sensible como son las expectativas que tienen los padres para sus hijos; no tuvieron ningún problema y esto moralmente es reprochable, porque ustedes sabían que era falso, y ahora saben que es falso.

Ahora se van a pasar un par de años jugando con las estadísticas, diciendo que han mejorado, que han pasado de un 80 a un 90, de un 90 a un 92, de un 92 a un 94, y cosas así. Ustedes, sabiendo que es un engaño colectivo, sabiéndolo como lo saben y así lo están reconociendo, ¿qué sentido tiene que lo mantengan? Yo le diré cuál es mi opinión y ya lo veremos a medida que vayan pasando los años escolares: ustedes están haciendo esto para tratar de proteger más a la enseñanza concertada frente a la enseñanza pública, y justificar con la libre elección de centros una mayor dotación a la enseñanza concertada. ¿Por qué?, porque ustedes no creen en la enseñanza pública, ustedes no creen en la enseñanza pública.

Sr. Conseller, seguiremos el ritmo que lleva usted de conciertos de cara a los próximos cursos; seguiremos lo que está usted haciendo con esa falsa promesa, con ese engaño colectivo en un tema tan sensible para los ciudadanos y, si es así, si utiliza esa falsa promesa para derivar el dinero de los centros públicos a los centros privados, podremos decir que no sólo ha sido un engaño colectivo sino que ha sido una estafa colectiva.

Nada más, Sr. Presidente.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, ni engany, ni estafa, sinó escoltar i atendre el que demana la gent, el que demana l'opinió pública. Naturalment aquesta era una qüestió sobre la que no hi havia cap estadística perquè l'anterior govern no s'havia preocupat ni remotament de plantejar quin percentatge real s'estava produint d'elecció de centre, que nosaltres creim, efectivament, i ho defensam, que és un dret que té la gent, el de poder triar.

Què hem fet? Hem liberalitzat la capacitat de demanar, cosa que no existia en aquell moment; hem reduït de vuit a tres a les zones més conflictives, com és Palma, la possibilitat de demanar; per tant ha augmentat la capacitat de la lliure elecció. A més les estimacions periodístiques, que eren les úniques que es coneixien en aquell temps perquè, estadístiques, no n'hem

trobat ni una a la Conselleria d'Educació, la situaven en el 80%; ara parlem en molta claredat d'un 90%.

Per tant si s'ha avançat cap a aquest camí de lliure elecció i de fer que els pares puguin triar jo crec que ja s'ha millorat, i naturalment si nosaltres situam més enllà del 95% la capacitat de lliure elecció de centre estaré absolutament convençut del fet que s'ha complert aquest compromís. Naturalment vostè em dirà que és impossible el cent per cent; jo li puc reconèixer que és impossible el cent per cent, perquè seria adequar el nombre de cadires al nombre d'alumnes, i això tan matemàticament és impossible, però jo li ho dic amb tota claredat i no m'importa dir-ho: si naturalment deixam aquesta comunitat quan acabi aquesta legislatura amb un 95% de lliure elecció de centre, crec que el públic, els electors, la ciutadania veuran que aquest compromís s'ha complert.

(Aldarull a la sala i remor de veus)

Veurà que aquest compromís s'ha complert davant unes institucions que no els importava absolutament res...

(Continua l'aldarull a la sala)

I.4) Pregunta RGE núm. 3548/05, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a lliure elecció de centres.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta, RGE núm. 3548/05, relativa a lliure elecció de centres, que formula l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Señoras diputada, señores diputados, Sr. Conseller, en su programa electoral aparecía como promesa estrella la libre elección de centro, y mi compañero se ha referido a ello en la anterior pregunta, pero usted lleva ya dos años como responsable de la Conselleria de Educación, y en este tiempo se han llevado a cabo dos procesos de escolarización y el tercero que está en marcha en la actualidad. En todos ellos se ha aplicado la orden que establece los criterios que garantizan dicho proceso. Teniendo en cuenta esta orden y lo que se establece en ella, Sr. Conseller, ¿realmente confirma que se está llevando a cabo la libertad a la hora de elegir centro para todos los ciudadanos de las Islas Baleares?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Com ja he dit abans joestic convençut, i ho puc demostrar, naturalment, no és que només ho cregui, que s'avança a bon ritme cap al fet de la lliure

elecció, i que els percentatges de lliure elecció de centre han millorat, i que milloraran perquè hi haurà més oferta escolar, hi haurà més centres escolars que es construeixen. Vostè sap molt bé que l'any que ve arrencaran cinc nous centres escolars a les Illes Balears; vostè sap molt bé que es creix en infraestructures. Per tant es creix en oferta i jo crec que la lliure elecció és una cosa que volem millorar. Si aconseguir -insistesc- situar-la al voltant del 95% al final d'aquesta legislatura jo em donaria per satisfet, que seria moltíssim més que allò que ens trobarem.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Sr. Conseller, el concepto de libertad implica poder elegir sin que se impongan condiciones para ello, y esto no sucede a las familias que quieren un determinado centro para sus hijos o hijas: saben que tienen que cumplir con unos determinados requisitos; se los recuerdo: nivel de renta, proximidad de domicilio particular o del trabajo, si se tienen hermanos en el centro, si concurre alguna discapacidad en el alumno o la alumna o en los padres o tutores, si se es familia numerosa..., y además de ellos criterios complementarios que cada centro valora.

¿Usted realmente cree que teniendo que cumplir alguno o todos los requisitos que se han comentado se tiene libertad para elegir el centro? A nuestro entender no es así. Le repito: la libertad consistiría en que la familia decidiera a qué centro llevarlo independientemente de dónde viviera, dónde estaría su trabajo o si cumple alguno u otro requisito. Eso es libertad de elección de centro. Lo demás es poder acceder de una manera cierta a un determinado centro, pero libertad es que si mi hijo, por ejemplo, vive en Vila y yo quiero llevarlo a San Rafael pudiera llevarlo sin ningún tipo de cortapisas ni de problemas, simplemente con matricularlo en ese centro y nada más.

La promesa electoral de la que tanto alardearon en su campaña y cuando usted accedió a la conselleria no se está cumpliendo ni se cumplirá. Sea coherente y reconózcalo, y deje de engañar a las familias de nuestras islas. No se merecen que en un tema tan importante como la educación de sus hijos y sus hijas se les mienta diciendo que se puede decidir libremente a qué centro pueden llevarlos cuando se les obliga a rellenar un formulario en donde como mínimo tienen que poner cuatro centros para que en alguno de ellos se les pueda escolarizar. Si además resulta que coinciden los puntos, incluso entra la suerte, porque se tienen que sortear las plazas, y eso en la vida puede ser libertad ni elegir el centro que se quiera.

Por favor, Sr. Conseller, reconózcalo en este plenario. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Petit aldarull a la sala)

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Agraesc a la Sra. Diputada la lectura d'aquesta pregunta, però no és aquesta, la qüestió no és aquesta. La qüestió és que si sobra gent i falten places és quan es produeixen uns criteris escalonats basats en un criteri de justícia, en principi. Per tant aquí del que es tracta és que puguem caminar cap a la lliure elecció.

Podem fer que sigui un fet cert que la gent pugui triar el centre que vol. Jo insistesc en explicar-li que nosaltres el que pretenem és que es produeixi, naturalment dins l'àmbit territorial, dins l'àmbit territorial; jo no crec que pugui ningú dir que la lliure elecció de centre és que una persona que viu a Palma es vol anar a escolaritzar a Inca. Jo crec que no és aquest el criteri, jo crec que el criteri que s'ha d'atendre essencialment és municipal. És que si no estam dient...

(Remor de veus)

Sí, digui? Lliure elecció. Sí, molt bé, bé. De totes formes la lliure elecció està lligada... Sí, però la lliure elecció està lligada a una cosa que és la demanda. És a dir, vegem el que demana la gent... No, no està lligada a la demanda? Idò què és la lliure elecció si no és la demanda a quina escola vull dur el meu fill? Vaja! És que a vostès, perdonin, no hi ha qui els entengui, no hi ha qui els entengui. Jo estic vertaderament perplex i sorprès...

(Més remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

...perquè haurem de tenir una discussió profunda sobre el que és la lliure elecció. Però jo crec...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Programa, programa. Està ben clar, i vostès el programa és el que els espanta de veres, perquè arribarà el dia que nosaltres posarem el programa damunt la taula, i posarem el compliment damunt la taula i veurem què diu el públic, que és el que ens ha de dir el que hem fet bé o...

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 3589/05, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament de la guarderia ASIMA.

EL SR. PRESIDENT:

Bé. Cinquena pregunta, RGE núm. 3589/05..., relativa a posada en funcionament de la guarderia a ASIMA, que formula l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Donant mostres una vegada més aquest govern de l'interès, l'aposta forta que fa per la conciliació entre la vida laboral i la vida familiar; donant mostres també una vegada més aquest govern per l'aposta fortíssima que fa per la no discriminació de la dona, de la igualtat de la dona, i donant facilitats perquè la part laboral sigui aplicable a la vida quotidiana, fa un parell de setmanes es va inaugurar la primera guarderia laboral amb finançament públic i privat de la nostra comunitat autònoma.

Nosaltres voldríem conèixer de primer mà, voldríem conèixer directament de la consellera quina és la valoració que fa quant a la posada en funcionament d'aquesta guarderia d'ASIMA.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Presidència i Esports.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Efectivament és així. Vàrem anunciar a principi de legislatura la posada en marxa d'iniciatives per conciliar la vida laboral i familiar, i fa unes poques setmanes hem pogut inaugurar aquesta primera guarderia al polígon de Son Castelló, a ASIMA, i efectivament és la primera que tendrem en aquestes illes amb finançament públic i privat, un impuls que vàrem agafar l'any 2003, a final de l'any 2003, quan l'anterior govern no havia previst la partida pressupostària perquè es poguessin fer iniciatives en aquest sentit.

Per això jo crec, Sra. Diputada, que realment estam tots d'enhorabona, però principalment tots els pares i les mares que fan feina en aquest polígon de Son Castelló i que a partir d'ara tenen una escoleta just al costat d'allà on fan feina.

Evidentment crec que tots estam d'enhorabona perquè era un dels projectes que teníem, que volíem i que era més estimat, i que es fes realitat en poc temps. Inaugurat fa unes poques setmanes continuarem amb aquest tipus d'iniciatives. Efectivament he de dir també que ja tenim un conveni de col·laboració firmat amb la Conselleria de Salut per poder fer

també la guarderia laboral a l'Hospital de Son Llätzer. S'està redactant el projecte d'execució, ja, i esperam que després de l'estiu es pugui començar aquesta construcció. Però és més, també hem previst que a la línia d'ajudes per a l'any 2005 hi hagi un increment pressupostari, i són 500.000 euros els adreçats a aquestes empreses perquè puguin fer aquesta construcció, a diferència de la congelació a què ens ha sotmès l'Estat per a la construcció d'aquest tipus de guarderies.

(Remor de veus, aldarull i alguns aplaudiments)

Per tant esperam..., esperam que hi hagi altres iniciatives empresarials que es vulguin sumar a l'esforç que fa aquest govern amb la construcció d'aquest tipus de guarderies, i perquè efectivament això repercutirà en aquests pares i mares, però sobretot en aquestes mares que estan incorporades dins el món laboral i que necessiten que hi hagi aquest tipus d'instal·lacions per poder tenir els seus al·lots que algú els cuidi quan elles fan feina i no hagin de renunciar al seu estatus professional. Moltes gràcies.

(Remor de veus, aldarull i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, només volem encoratjar-la des del Grup Parlamentari Popular a continuar endavant amb aquesta iniciativa i moltes més que estam convençuts que vendran, perquè només amb aquesta actuació forta i decidida que fa aquest govern i no amb polítiques publicitàries de campanyes molt maques però res més, només amb aquestes actuacions aconseguirem de veres que les dones i que les famílies, simplement les famílies, sigui una realitat la seva conciliació entre la vida laboral i familiar.

Gràcies.

(Aldarull a la sala i remor de veus)

I.6) Pregunta RGE núm. 3594/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a conveni de carreteres.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 6, RGE núm. 3594/05, relativa a conveni de carreteres, que formula la diputada Hble. Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Tota aquesta legislatura i sobretot després de les eleccions del març del 2004 el tema de carreteres ha estat un assumpte recurrent, tant en aquest parlament com a tots els mitjans de comunicació. Hem constatat que el model del sistema viari que defensa el Partit Popular amb Unió Mallorca no és coincident amb el model que defensam ni el

PSOE, ni els altres grups que estam actualment a l'oposició, i hi ha hagut una sèrie de controvèrsies i de qüestions que queden a l'aire, com és el finançament i crec que és el tema que ens preocupa. Hi ha hagut una sèrie d'ofertes per part del Govern de Madrid, del Govern central i no sé si s'han acceptat o no per part del Govern de les Illes Balears i crec que ens serviria de molt si ens aclarissin aquesta qüestió.

Pensa el Govern de les Illes Balears acceptar un nou conveni de carreteres que no impliqui la construcció d'autovies?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, el Govern pensa acceptar un nou conveni que contempli les carreteres que proposi cada consell insular, siguin o no siguin autovies.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Me pensava que contestaria la Sra. Estaràs, o el Sr. Matas, que són els que han anat a les reunions darrerament. No obstant això, ens fiam de la seva paraula perquè creim que durant totes aquestes reunions que hi ha hagut no s'ha aclarit gens ni mica si el Govern pensa, una vegada més, construir les carreteres sense saber com les finançarà, sobretot després de la negativa del Govern central de finançar les carreteres que estan actualment en execució, sense que hi hagi hagut un compliment estricte del conveni que hi havia firmat anteriorment.

Que els consells insulars ara s'hi hagin posat per enmig i que s'accepti el model dels consells que actualment s'està duent a terme ho acceptam perfectament. Però queda a l'aire una qüestió que és importantíssima, les carreteres que queden pendents de construir. Aquestes carreteres que encara no ha licitat el Govern de les Illes Balears i que estaven en el conveni anterior i que pareix ser que van seguint endavant perquè la conselleria segueix fent projectes i segueix fent concursos d'obra perquè aquestes carreteres se licitin...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, en aquesta legislatura el Govern no ha fet res que no vulguin els consells insulars, perquè els consells insulars són competents en matèria de carreteres per planifica les carreteres a cada una de les illes i en compliment de la Llei de transferències que varen aprovar vostès dins aquest Parlament, no el Partit Popular, vostès.

I nosaltres ens vàrem trobar amb dues herències. La primera és que havien perdut les anualitats del conveni de l'any 98, quan vàrem arribar teniem pràcticament 16.000 milions de pessetes que ens quedaven del conveni del 98. I l'altra herència que vàrem rebre és l'incompliment per part del pacte de progrés de la disposició addicional setena de la Llei de transferències als consells insulars i que obligava al Govern a fer noves carreteres, a part de les del conveni, per valor de 7.500 milions de pessetes a Mallorca, 1.250 a Menorca i 1.250 a Eivissa i Formentera. I el nou Govern va firmar un conveni amb cada un dels consells, a Mallorca dia 13 de setembre de 2003, a Menorca dia 2 de març del 2004 i a Eivissa i Formentera dia 19 de març del 2004. I en aquest conveni hi eren les carreteres que faria el Govern a càrrec del conveni de l'Estat. Per tant, tot el que s'està fent, tots els projectes a cada illa estan plenament consensuats en un conveni amb cada un dels consells insulars, allà on a més aportam l'incompliment de la Llei de transferències que vostès varen fer. Per tant, amb un bon bullit ens vàrem trobar en carreteres quan nosaltres vàrem arribar.

Després vostè diu que el Govern ha incomplert..., això ja se veurà. Nosaltres farem anar la nostra reclamació, però prèvia vostè ja se posa al costat del ministeri. Clar, en això no hi ha més discussió. Tots els partits d'aquí se posen del costat del ministeri. Però en qualsevol cas jo li he de dir que nosaltres sempre hem respectat la voluntat dels consells insulars i amb el nou conveni respectarem la voluntat dels consells, siguin o no autovies. En aquest moment el Consell de Mallorca proposa el segon cinturó, proposa també autovies, però és perquè el Consell de Mallorca així ho vol per a l'illa de Mallorca. I aquest serà el posicionament amb el nou conveni de carreteres.

Moltes gràcies.

(Algún aplaudiment)

I.7) Pregunta RGE núm. 3588/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament de la "targeta nadó".

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 3588/05, relativa a posada en funcionament de la targeta nadó que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Quins són els principals objectius que es persegueixen amb la posada en funcionament de la targeta nadó per part de la Conselleria de Presidència i Esports?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament aquesta és una mesura que s'ha posat en marxa durant el darrer mes i per tant, no forma part de cap campanya de publicitat sinó que és una realitat. La conselleria, supòs que la majoria de diputats donen suport a aquestes iniciatives amb els seus aplaudiments, he d'entendre que estan a favor de totes les iniciatives de conciliació de vida laboral i familiar, és una llàstima que no les possessin en funcionament abans, però sí ho fa aquest Govern. Tots sabem que quan a una família arriba un infant, sempre suposa una alteració dins tots els membres de la família, tan des del punt de vista personal, com afectiu, de relació, però també bàsicament una alteració en el punt de vista econòmic. I això encara s'agreuja més si enlloc d'un infant en vénen dos, o en vénen tres.

Per tant, conscients de què moltes d'aquestes famílies tenen dificultats per poder arribar a final de mes moltes vegades, vàrem emprendre dins el Pla integral de família una d'aquestes mesures que consideràvem importants i és aquest bo-nadó que el que pretén realment és donar una ajuda econòmica directe per a la compra d'aquests productes tan necessaris durant el primer any de vida d'aquests infants, com poden ser els bolquers o les farinetes. És una ajuda mensual de 100 euros si són 2 infants i 150 euros si són més de 2 infants, o sigui a partir de 3 nins.

És una ajuda que s'ha posat en marxa, com comentava, el mes passat i hem tengut en compte les estadístiques de parts dobles i d'adopcions que s'havien donat durant els darrers anys en aquesta comunitat autònoma i segons les estadístiques a l'any 2003 varen ser 180 famílies. Per tant, tenim un pressupost d'1 milió d'euros durant tota la vigència d'aquest pla, de l'any 2005 a l'any 2008, el que suposa 250.000 anuals. I és previsible que puguem cobrir tots aquests parts dobles que se puguin donar durant l'any 2005 a la nostra comunitat. El procediment és molt senzill, únicament es bescanvien uns cupons a través del Col·legi de Farmacèutics a totes les farmàcies que formin part d'aquest col·legi, a més els requisits són també molt senzills, únicament tenen unes limitacions de 45.000 euros de renda i que els infants només tinguin 6 mesos de vida. Tenim previst que la Direcció General de Menors i Família pugui resoldre totes aquestes sol·licituds en un termini màxim de 2 mesos. Esperam a final d'any donar comptes de totes les famílies que s'hauran pogut beneficiar d'aquesta ajuda. Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 3590/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular,

relativa a canvi de criteri en la valoració dels plans de dinamització i excel·lència turística.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 3590/05, relativa a canvi de criteri en la valoració dels plans de dinamització i excel·lència turística que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, aquells que han ocupat o que hem ocupat càrrecs de responsabilitat municipal sabem de la importància que aquests anys han tengut les actuacions que s'han fet en base als convenis que hi havia de tot el tema de la dinamització i excel·lència turística. Sembla que els criteris que es venien aplicant anteriorment han canviat i volia saber quina valoració fa el conseller de Turisme sobre el canvi de criteri del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme en relació a l'elaboració dels plans de dinamització i excel·lència turística? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament els plans d'excel·lència i dinamització turística es venien finançant a tres parts entre ajuntaments, Govern de les Illes Balears i administració general de l'Estat i servien bàsicament dins els seus objectius principals per a la recuperació de zones madures, de zones ja amb una certa antiguitat des del punt de vista turístic, la qual cosa permetia millorar les infraestructures d'aquestes zones turístiques. De fet, nosaltres teníem com a Govern en aquests moments prioritat en dos plans a l'illa de Menorca, Alaior i Ciutadella dins aquest mateix criteri que he explicat fins ara.

De sobte el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme ha variat aquests criteris i ha deixat anar allò que és la recuperació de zones madures i la millora de les infraestructures i ho canviat per la promoció de nous productes turístics, la qual cosa jo crec que perjudica notablement una comunitat autònoma turística com la nostra, que requereix molt més un esforç de recuperació de zones madures i de millora d'infraestructures i no la promoció de nous productes turístics, perquè jo crec que la línia marcada des de fa una sèrie d'anys i consensuada amb tot el sector i amb totes les forces polítiques és la de contenció del creixement i la millora del que ja tenim.

Per tant, la postura del Govern en relació a aquest canvi de criteri del ministeri és una postura contrària, una postura desfavorable. Creim que el ministeri en aquest sentit perjudicarà notablement els interessos d'una comunitat autònoma com la nostra, beneficiant altres comunitats autònomes que podran encara permetre-se la creació i promoció de nous productes turístics.

Dir a més, que aquest canvi de criteri encara és molt més criticable si se té en compte, com he dit al principi, que són actuacions finançades a tres bandes, Govern, ajuntaments i administració general de l'Estat i que en aquest cas el criteri s'ha posat de manera unilateral, amb el vot contrari en aquest cas de la comunitat autònoma de les Illes Balears a la mesa de directors generals de turisme.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 3546/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions del conseller d'Interior.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta RGE núm. 3546/05, relativa a actuacions del conseller d'Interior que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El conseller d'Interior va fer una convocatòria de borsí d'interins que donava només 1 dia de termini per presentar les sol·licituds i a més, aquestes sol·licituds s'havien de fer totes a un sol lloc de Palma, en la qual cosa evidentment, es violava la legislació ordinària, però sobretot el principi constitucional d'igualtat per accedir a la funció pública.

Aquesta violació de la llei i de la Constitució ho ha entès també el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, que en primer lloc va suspendre cautelosament la convocatòria i després l'ha anul·lada mitjançant una sentència. Bé, si tenim en compte que aquesta no és la primera norma de funció pública contrària a la Constitució que fa el Sr. Conseller d'Interior, voldríem saber, demanam al President del Govern quantes més actuacions contràries a la Constitució en matèria de funció pública farà encara el conseller d'Interior abans de què sigui cessat pel President del Govern i substituït per una persona més respectuosa amb la Constitució? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President, señoras y señores diputados. Sr. Diputado, en primer lugar permítamete que le felicite por su reciente elección como coordinador d'Esquerra Unida, con el deseo de que esta coordinación sea efectiva, porque si no es así no irá bien el asunto.

Mire, este conseller de Interior no es consciente de que tenga ninguna condena contra la normativa aplicada desde la conselleria. Este conseller de Interior en dos veces, es una normativa que ha promovido esta conselleria, ha sido recurrida y le ha dado la razón a los sindicatos y la ha suspendido, no la

ha puesto en funcionamiento. Por tanto, no he conculcado ningún derecho fundamental.

Yo no soy (...) de esto. Yo lo que he hecho ha sido repasar en los últimos 6 años la jurisprudencia que ha habido en esta comunidad autónoma y sí me encontrado con un caso en donde no normativa, sino desde una conselleria, una empresa pública, se han digamos pisoteado derechos fundamentales y no he visto ninguna actuación de usted, ni de su grupo.

Entonces yo espero, que desde su coordinación de Esquerra Unida, sean coherentes y cuando alguien conculque la ley, le ponga una pregunta o le haga una interpelación. No si son los suyos no lo haga y si son los otros, y no lo hayan hecho, sí la hace. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Rodríguez per l'enhorabona que m'ha donat. I jo tornar-li donar l'enhorabona perquè veig que és el President del Govern de les Illes Balears. Jo ja no tenia moltes esperances que me contestés el President nominal, però sí pensava que la Vicepresidenta oficial i Presidenta en funcions del Govern de les Illes Balears contestés, perquè aquestes actuacions del conseller d'Interior comprometen a tot el Govern de les Illes Balears, comprometen també el Grup Parlamentari del Partit Popular que la setmana passada es va veure obligat a fer un ridícul espantós davant d'aquest plenari per tal de defensar allò que és indefensible, les actuacions del Sr. Rodríguez. I ara també hi tenen els serveis jurídics, no treballam per fer convocatòries ajustades al dret, sinó per intentar salvar la cara al Sr. Rodríguez. Quin poder té el Sr. Rodríguez dins el Govern de les Illes Balears? Per què se li permeten totes aquestes coses? Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Sr. Ramon, es evidente que yo tengo menos poder dentro del Gobierno que usted en su formación política, seguro que tengo menos. El Gobierno es solidario y después (...) como conseller, como usted sabe muy bien, (...) sorprende.

Pero mire usted, el Tribunal Supremo esta vez sí, (...), en día 15 de noviembre del año 2002 dicta una sentencia que fue recurrida en casación y no fue admitida la casación, que es firme, que anormalmente con lo que ocurre con otros trabajadores la Conselleria de Medio Ambiente ha dirigido a la actora directamente órdenes por escrito, aunque tramitadas a través de la gerente del IBANAT, Sra. Rosa Bris, que se ha limitado a remitírsela. Y continua en la alzada el Tribunal Superior de Justicia, pocas veces se puede encontrar una orden tan vejatoria y ofensiva para un técnico, por lo que sobran

consideraciones sobre tal conducta, claramente vejatoria y que violenta...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 3591/05, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions del ministre d'Administracions Públiques en relació amb l'equiparació d'ingressos per habitant.

Passam a la pregunta desena RGE núm. 3591/05, relativa a declaracions del ministre d'Administracions Públiques en relació a l'equiparació d'ingressos per habitant que formula l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular...

(Remor de veus)

Pregaria un poc de silenci si són tan amables.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui veig que l'oposició està molt nerviosa i una mica de til·la anirà bé perquè han començat molt prest eh?

Bé aquesta pregunta té el seu origen en unes manifestacions que va fer el Sr. Jordi Sevilla a la premsa especialitzada en relació al finançament, finançament que és un tema que està molt en boca i que per ara Balears encara no ha vist ni un euro.

La pregunta és quina valoració fa el conseller d'Hisenda en referència a aquestes manifestacions del Sr. Sevilla sobre l'equiparació progressiva dels ingressos per habitant de les comunitats autònomes de règim especial i foral? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Economia.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, en primer lloc dir que aquestes declaracions que se varen publicar a la premsa especialitzada i a la premsa catalana les va fer el ministre d'Administracions Públiques a Barcelona. Dir que únicament tenim coneixement a través de la premsa i no tenim coneixement per cap altra via. Deia que en un termini de temps la intenció del Govern era equiparar el finançament en termes per habitant de les comunitats que ens regim pel règim comú i les del règim foral amb el règim del País Basc i Navarra.

Bé, la valoració que fa el Govern i aquest conseller és que com a declaracions són positives, creim que és positiu aquest pensament. Però el més important és saber com les pensa dur

a terme el ministre d'Administracions Públiques, el Sr. Sevilla, o com pensa complir el Govern del Sr. Zapatero aquest anunci fet pel seu ministre. Aquí no hem vist més que les declaracions, com sempre sol passar, i res més.

Dir que el País Basc té un finançament per càpita un 60% superior a la de la comunitat de les Illes Balears, en termes homogenis. Per tant, representaria si ens apliquessin aquest criteri d'homologació en termes per càpita uns 1.460 milions d'euros més anuals. I això tenint molt clar que al País Basc no paguen més impostos que les Illes Balears. Desgraciadament feim la valoració en positiu, però creim que darrera aquestes declaracions no hi ha intenció de complir-les, no hem vist cap tema més concret, no li ha donat suport el vicepresident econòmic el Sr. Solbes i el Sr. Sevilla que assisteix en el Consell de Política Fiscal i Financera com a membre nat, en el Consell de Política Fiscal i Financera mai ha obert la boca, mai ha dit cap paraula sobre temes de finançament ni sobre cap altre tema. És a dir, que creim que només són declaracions per a la premsa. Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 3592/05, de l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oferta d'accions formatives per a persones ocupades.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'onzena pregunta RGE núm. 3592/05, relativa a oferta d'accions formatives per a persones ocupades que formula l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. PUCHE I CASTILLEJO:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Conseller de Trabajo y Formación ¿qué oferta de acciones formativas para personas ocupadas tiene prevista la Conselleria de Trabajo y Formación para este año 2005?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintès):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, globalment la Conselleria de Treball i Formació i el Servei d'Ocupació de les Illes Balears destinaran prop de 18,5 milions a formació, tan continua com ocupacional, al llarg del 2005. Exactament per a formació continua directe hi ha 9.429.605, que estan ja pràcticament tots ells en marxa. D'aquests, a través de l'Estat com a fons finalistes pel FORCEN, hi ha 3.154.350 euros i amb fons propis dels pressuposts de la comunitat autònoma per a l'objectiu 3, contractes programa, 3.943.290; 1.983.964 per a l'objectiu 3, entitats col·laboradores privades i a través de convenis també amb fons propis 348.000 euros. Açò suposa, encara que hi ha devers 2 milions d'euros pendents de distribuir encara territorialment en funció de les propostes que facin les

entitats col·laboradores, més de 5 milions destinats a Mallorca, 1 milió aproximadament a Menorca i una altre a Eivissa i devers 100.000 euros, insistesc, pendents encara de distribuir de les propostes que facin les entitats col·laboradores. Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 3593/05, de l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a oferta d'accions formatives per a persones desocupades.

EL SR. PRESIDENT:

Dotzena pregunta RGE núm. 3593/05, relativa a oferta d'accions formatives per a persones desocupades que formula el diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. PUCHE I CASTILLEJO:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Conseller, la pregunta va dirigida en los mismos términos, pero en este caso orientada a personas desocupadas. En definitiva, ¿qué oferta de acciones formativas para personas desocupadas tiene prevista la Conselleria de Trabajo y Formación para este año 2005?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintès):

Gràcies, President. Com li he dit, d'aquests 18,5 milions; 9,429 estan destinats a formació continua; 8,437 aproximadament són els que es destinen exclusivament a formació ocupacional o per contribuir a millorar les actituds d'aquelles persones que no tenen feina, que són els demandants d'ocupació. Hi ha a més, 348.000 euros destinats a actuacions directes des de la conselleria i en la convocatòria destinada exclusivament a matèria de prevenció de riscos laborals, 246.000 euros.

L'execució d'aquests programes de formació, d'aquests cursos destinats a desocupats i que suposen en torn a una oferta per més de 6.500 alumnes, conté devers més de 500 cursos, distribuïts territorialment en funció de la situació dels desocupats territorialment a Balears, 6.800.000 anirien a Mallorca, més de 560.000 a Menorca, una mica més d'1 milió a Eivissa i una mica més de 30.000 euros a Formentera. La formació per a persones desocupades, finalista que rebem de l'Estat puja a 5.484.062 euros, amb fons propis de l'objectiu 3 hi destinam per a actuacions col·laboradores d'entitats privades 902.000 euros i fons propis, també destinats i aplicats a través de contractes programa, més de 2.051.000 euros. Açò suposa, com ja he dit, més de 8.437.000 destinats directament a millorar les condicions i les actituds dels treballadors desocupats durant el 2005.

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 704/05, del Grup PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Pla integral de suport a la família.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 704/05 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Pla integral de suport a la família. En nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, des del PSM vàrem presentar aquesta interpel·lació perquè consideràvem que un pla d'aquestes característiques, un Pla integral de suport a la família mereixia ser debatut en el Parlament. A més, vós feia temps que en parlàveu, crec que en els pressuposts del 2004 ja vàreu fer referència a un Pla de família. Per tant, l'esperàvem, esperàvem aquest Pla integral de suport a la família, que en principi no hauria de ser només una eina per coordinar una sèrie d'actuacions del Govern. L'aprovació d'un pla hauria d'anar molt més enllà de la simple coordinació entre els diferents departaments del Govern, perquè suposam que la coordinació el Govern ja la deu fer, sense necessitat de tenir un Pla de família. Un pla ha de ser un instrument per impulsar una sèrie de polítiques i d'actuacions noves per aconseguir uns objectius per millorar la situació d'un sector o col·lectiu determinat, en aquest cas la família. És cert que els plans han d'incloure també les actuacions que ja es duen a terme, però les han d'incloure i no han de ser només un recull de les actuacions que en menor o major grau ja es fan, algunes d'elles des de fa temps.

Des d'un punt de vista general des del PSM podríem compartir una cosa que es diu en el pla, l'objectiu ha de ser sempre disminuir la problemàtica social i augmentar la qualitat de vida quotidiana de la ciutadania en el context familiar. Per tant, si el que pretenem és disminuir la problemàtica i augmentar la qualitat de vida, el punt de partida del pla hauria de ser conèixer quina és la problemàtica que es pretén disminuir i quin és el nivell de qualitat que es pretén millorar. De fet el mateix pla ho diu, "per això hem de partir de l'anàlisi de la realitat familiar, és a dir, del coneixement profund de les necessitats de la gent", això està escrit en el pla. Es fa necessari estudiar la realitat de les Illes Balears. Nosaltres hi estam totalment d'acord en això i ens agradaria conèixer quina és aquesta realitat, quina és la realitat de les Illes Balears pel que fa a la família, quina és l'evolució del model de família a les Illes Balears i quin pes tenen dins el conjunt cadascun d'aquests models. Hi ha famílies extenses, padrins, fills, nêts, nêtes, quin paper juguen actualment en les relacions familiars els padrins i les padrines? Quins nivells educatius predominen dins les famílies? Quin és el percentatge de famílies monoparentals? Tot un seguit de coses que s'han de conèixer per poder fer després les actuacions.

En algun moment del pla s'afirma que hi ha un augment de fills de mare no casada. Què significa això? Nuclis familiars sense pare? Famílies de mare no casada, però que conviu amb el pare dels seus fills? Parella estable? Tot un seguit de dubtes que ens agradaria que vostè ens aclarís. Com per exemple, com es reparteixen les tasques dins la família? Quin grau de responsabilitat envers de la família tenen les dones? Quin grau de responsabilitat tenen els homes? Quines són les necessitats de la família? Quin són els principals problemes que s'han detectat en l'anàlisi de la realitat familiar? Quines famílies tenen una situació socioeconòmica que els permet una qualitat de vida alta? Quines famílies pateixen una situació socioeconòmica que no els permet arribar a final de mes? Quantes famílies hi ha que no tenen ni per cobrir les seves necessitats bàsiques d'alimentació, higiene, etcètera? De tot això el seu pla no en diu res. I per poder valorar quines són les línies d'actuació a dur a terme, quin programes i actuacions són més adequats per donar resposta a les necessitats, evidentment que és bàsic saber quin és el diagnòstic, és bàsic tenir les respostes a totes les preguntes que vós he formulat.

El document que vós heu elaborat diu: "Aquest pla integral de suport a la família de les Illes Balears neix a partir d'un diagnòstic". I quin diagnòstic?, on és el document amb el diagnòstic?, perquè dins el pla no hi és. La primera part del document, "La família a les Illes Balears", que hi dedica 11 pàgines, és suposadament fer una anàlisi de la família; de fet, més que una anàlisi de la família, és en realitat una anàlisi de la població de les Illes Balears a partir de les dades del padró de població, però en res no parla d'unitats familiars, de nombre de membres de família, de coexistència o no amb majors; ni parla de tipus d'habitatges, ni d'horaris de treball, ni de situació laboral, ni de nivells de renda. No s'esmenta per a res en aquesta anàlisi cap indicador que ens pugui donar cap indicati de quins són els models de família que hi ha a les Illes Balears ni de quines són les seves necessitats. Després l'apartat "Diagnòstic sociofamiliar", que no arriba a dues pàgines, insisteix en l'anàlisi de la població. Res més, això és tot el que hi ha sobre el diagnòstic, sobre el qual suposadament s'articula després tot un pla.

Després fa una petita referència al marc competencial. Hi ha un llistat de les competències exclusives de l'Estat i les de la comunitat autònoma; fa molt poca referència als consells insulars, no anomena ni l'Institut de Serveis Socials i Esportius de Mallorca, ni els consorcis de recursos socio-sanitaris de Mallorca i de Menorca, perdó, d'Eivissa, perquè a Menorca crec que encara no en tenen. Per tant dins les competències no tenen en compte institucions que treballen amb infants i que treballen amb família com són els consells insulars. I seria bo, també, quan es defineix qui ha de fer les tasques, decidir què és competència de qui per no duplicar inútilment esforços. Per tant no tenim dins el pla ni els consells insulars ni els ajuntaments; no existeixen els consorcis de recursos socio-sanitaris, competents en moltes actuacions i programes que després planteja el pla. Per tant hem d'entendre que els consells insulars, els ajuntaments, administracions que tenen competències en serveis socials i protecció de menors, no han participat en aquest pla integral de suport a la família. Per tant, a més del diagnòstic de la realitat, trobam a faltar participació. Les administracions que gestionen molts dels serveis que són

bàsics per a les famílies -els consells insulars i els ajuntaments- no han estat convidades a participar en l'elaboració.

I curiosament en aquesta comunitat tenim un consell d'Infància i Família de les Illes Balears que en cap apartat del document no s'anomena per a res, no figura ni a l'hora de fer anàlisis, ni a l'hora de tenir en compte, ni a l'hora d'elaborar informes. No apareix. Tenim un consell d'Infància i Família; per tant si no hi figura hem de suposar que no s'ha emprat, però jo li ho demanaré: s'ha tengut en compte el Consell d'Infància i Família a l'hora d'elaborar aquest pla? S'ha discutit el pla en el si del Consell d'Infància i Família?

Per tant ens trobam un pla sense diagnòstic, un pla sense participació.

I després vénen tota una sèrie d'actuacions que a mi m'agradaria poder comentar però ja se m'ha encès el llumet taronja, per tant procuraré fer una miqueta de via. Li faré una pinzellada de com van les actuacions.

L'apartat d'educació és el més ampli. És lògic: l'educació és un dels pilars bàsics de l'estat del benestar. Però a part que la majoria de línies d'actuació que es proposen ja fa temps que es fan, algunes per imperatiu legal perquè la llei diu que han de ser així, li volia comentar algunes coses molt concretes. Per exemple en el pla diu: "Increment de les ajudes per incrementar l'associacionisme de pares i mares d'alumnes"; la proposta és molt bona, el que passa és que la teoria difereix molt de la pràctica. Aquest pla es devia començar a elaborar -es va aprovar el novembre- entre setembre i octubre, per tant quan elaboraven els pressupostos. En els pressupostos la partida destinada a fomentar l'associacionisme de pares i mares baixa, ha baixat el 2005, sí senyora, ha baixat; si mira els documents veurà com ha baixat, i de fet les AMPA reben manco doblers. Per tant pujaran el 2006 el que no han pujat el 2005 més el que li tocarà? Quin percentatge d'augment tendran?

Més propostes; nous recursos humans: auxiliars tècnics educatius, fisioterapeutes, intèrprets de signes per a alumnat amb discapacitat motora, introducció dins l'escola de mediadors interculturals i traductors... Per tot això jo li donaria l'enhorabona el dia que estiguin en marxa, però el conseller d'Hisenda també té un pla, Sra. Consellera, que diu que a partir d'ara ni una persona més a no ser que sigui per a centres nous; per tant aquí hem de veure quin dels dos plans es complirà, el seu o el del conseller d'Hisenda.

Altres propostes; ajudes a famílies per a llibres de text. Curiosament -aquesta sí que és curiosa- això és una línia d'actuació; tots els programes tenen uns objectius, unes línies d'actuació i un lloc a on diu com ho faran; aquest dels llibres de text és buit, no diu com ho faran. Per tant ens agradaria saber com es concretaran aquestes ajudes per adquirir llibres de text.

En temes de salut poca cosa nova, en general es tracta tot de potenciar, fomentar, col·laborar, conscienciar... Sí que parla de crear, per exemple, centres de dia per a infants, joves i adults, i ens agradaria saber com es repartiran, si n'hi haurà per a les quatre illes, quan començaran, quin pressupost hi dedicaran, quin calendari tenen previst...

En temes de risc social i/o amb càrregues familiars permanents hem trobat molt poca cosa nova; sí que ens ha cridat l'atenció un punt que diu "potenciació de la participació a les iniciatives europees comunitàries", i això faria gràcia si no fos que és tan trist; el mateix any que vostès pensen potenciar la participació a les iniciatives europees comunitàries per a les famílies amb risc social, el Govern acaba de deixar perdre un bon grapat d'euros del programa europeu Equal, precisament destinat a aquests col·lectius.

Altres coses. Habitatge, llista del que es fa. Transport, el que diu dins el Pla de família tant pot estar dins el Pla de família com dins un pla de mobilitat o de transport de qualsevol lloc, tant si és d'aquí com d'una altra banda, no hi ha res nou. Conciliació de la vida familiar i laboral; aquí m'haguera agradat entretenir-m'hi i, si el president no em renya, hi insistiré una miqueta tot i que el llum ja està vermell.

Conciliació de la vida familiar i laboral, un punt bàsic perquè les famílies puguin viure sense conflictes. Se centra quasi exclusivament a institucionalitzar infants: crear escolletes i obrir més guarderies. Les coses realment noves que serien un avanç...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, no la reny però li preg que vagi acabant.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, ja acabaré, Sr. President, ja acab. Les coses realment noves en conciliació de la vida familiar, com seria afavorir els permisos per maternitat i paternitat, facilitar les condicions perquè els homes puguin participar de la cura dels fills, establir un permís addicional de paternitat, tot això estaria molt bé però és d'aquells quadres que quan diu, "i això com ho farem?", torna a ser buit. Per tant ens agradaria conèixer quines actuacions tenen dissenyades, en quin temps ho aconseguiran i amb quin pressupost.

I aquest tema, el del pressupost, és un dels dubtes més grans del pla, perquè vostès en el seu guió tenen vuit apartats, i el que fa vuit és pressupost, i voltes full, o en el disquet que vós ens passàreu, i no hi ha ni un cèntim, no existeix ni el capítol de pressupost, només a l'índex del pla. Per tant, com pensen dur a terme un pla d'aquestes característiques sense pressupost, Sra. Consellera? Tenim un pla integral de suport a la família que es desintegra per manca de pressupost.

Sra. Consellera -ja acab, Sr. President-, un pla de família que ignora i desconeix quina és la realitat de la família a les Illes Balears, que moltes de les línies d'actuació no es concreten en programes i en actuacions, que no hi ha temporalitat ni terminis, que ha obviat administracions i entitats que hi tenen molt a dir i molt a fer, que ignora...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, per favor, vagi acabant.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

...el Consell d'Infància i Família de les Illes Balears -ja acab, Sr. President- i que no té pressupost no es pot considerar un pla ni molt manco integral. Essent benèvol li diríem que és simplement una estratègia publicitària per poder sortir una miqueta més a la televisió.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la representant del Govern, l'Hble. Consellera de Presidència i Esports, la Sra. Maria Rosa Puig Oliver.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputats..., Sra. Mascaró, la veritat és que en primer lloc li vull agrair la possibilitat que em dona vostè de poder intervenir en aquesta interpel·lació i de poder explicar conjuntament totes les mesures que ha posat en marxa aquest govern des de l'aprovació del Pla de família només fa 5 mesos. Per tant és possible que alguna d'aquestes mesures de forma individual hagin passat desapercebudes, però avui serà un bon moment per donar-ne compte, i jo crec que aquesta avaluació no només encoratjarà la meua conselleria, que és la responsable d'aquest pla, sinó també la resta de conselleries que han fet un esforç important i després d'això vostè se n'adonarà.

I amb tot el meu respecte cap a les seves opinions, la veritat és que diferesc bastant de les seves opinions, entre d'altres coses perquè crec que es basen en un profund desconeixement de totes les mesures que s'han posat en marxa. Però efectivament avui som aquí per a això: vostè per interpel·lar i jo per respondre i per informar, i esperem que al final d'aquesta interpel·lació haguem acostat postures.

I començaré amb la meua explicació. Comença el dia 19 de novembre de l'any 2004, que va ser quan aquest govern va aprovar per Consell de Govern el Pla integral de suport a la família, el primer pla de les nostres illes. Aquesta data evidentment marca un abans i un després, perquè dona suport a una institució que fins a aquest moment havia estat una mica relegada o oblidada, una institució que, vulguem o no, és la base de la nostra societat, i evidentment si l'ajudam, si li donam suport, si posam en marxa línies de subvenció, si posam en marxa serveis i si posam en marxa altres tipus d'iniciatives que vagin en favor de la família, realment estam ajudant tots els ciutadans d'aquestes illes, i aquest és l'objectiu primordial del pla, i entre d'altres aquest pla, com no pot ser d'una altra manera, també té la funció d'unificar a un únic document totes les actuacions que puguin posar tot aquest govern i totes les conselleries, entre d'altres coses per evitar duplicitat.

I em sap greu, Sra. Mascaró, però potser vostè hauria de repassar les actes de la comissió del Consell de la Infància, allà on s'estableix que jo mateixa vaig fer una presentació d'aquest pla de família, i fins i tot també tots els sindicats i totes les associacions varen tenir l'oportunitat de fer aportacions. I és

evident que és totalment inqüestionable que un pla d'aquest tipus ha de ser transversal, i per això també es varen tenir totes les reunions preceptives amb tots els tècnics d'aquesta administració, i una vegada haver estat recollides, però sobretot una vegada haver tengut en compte totes les entitats i associacions que fan feina en temes de família es va arribar a una conclusió, una conclusió que el que fa és treure un nou posicionament, una nova forma d'entendre les necessitats més urgents que poden tenir les famílies avui en dia, i que realment s'extreu d'aquest estudi que vostè diu que no hi és, però és la primera part del pla, allà on es fa un estudi de quina és la situació de les famílies a les nostres illes i després se'n fa un diagnòstic.

I la conclusió d'aquest estudi, Sra. Mascaró, són les necessitats més importants de la família. Avui en dia li diré quines són: les famílies demanen poder tenir cura dels seus fills, de les persones majors i de les persones amb discapacitat; bàsicament aquests són els tres punts essencials sense que això suposi que un dels progenitors, per desgràcia sempre la dona, hagi de deixar al marge el seu àmbit professional. Per això aquest pla realment estableix tota una sèrie d'ajudes dins tots els camps de l'administració, dins totes les conselleries. Estableix ajudes, per exemple, al que puguin fer al suport al transport; també a les famílies monoparentals; però bàsicament l'esforç econòmic més important es tradueix en tots aquells serveis que possibilitaran que les famílies puguin tenir cura de tots aquests sectors, les persones majors i els nins, dins les famílies sense que això signifiqui deixar de banda la feina professional.

Però és vera que només han passat 5 mesos i, Sra. Mascaró, jo tenc aquí un retall de mesures per anunciar-li i esperar que no se'm posi vermell abans de poder retre comptes de totes aquestes mesures que s'han posat en marxa. A més només li contaré les noves i les que han tengut un increment pressupostari important. La veritat és que allò que m'agradaria és agafar el Pla de família, del qual vostè té coneixement, treure línia per línia i explicar: "Aquesta ja està en marxa, aquesta està en procés i aquesta encara falta que es posi en marxa", perquè evidentment per això hem fet un pla a quatre anys. Però això és absolutament impossible fer-ho avui. Hi ha una comissió que ha creat el mateix pla, que va ser aprovada per Consell de Govern dia 18 de febrer i que durà a terme aquesta funció.

Però jo sí que m'atreviré a fer un repàs important, perquè, Sra. Mascaró, el que jo crec és que un pla es pot mesurar sempre pel seu compliment, i és el que farem avui. Començaré, si els meus companys de govern m'ho permeten, per la meua conselleria, que evidentment té una part important i afecta quatre àmbits d'aquest pla de família. Afecta l'àmbit de la família i natalitat, afecta l'àmbit de la conciliació de la vida laboral i familiar, afecta també totes aquestes famílies amb càrregues, i afecta també el de conflictes familiars, que vostè ha dit que no s'havien posat mesures noves sinó que totes eren antigues, i se n'adonarà que això no és realment així.

Comencem per la primera, que a més l'he poguda anunciar avui perquè és la darrera que hem posat en marxa, i és la targeta "abonament nadó". No m'estendré en explicar què és, però sap que és una ajuda a aquestes famílies que la reben per primera vegada per tenir infants, per tenir un part doble, i es

tracta d'ajudar-les durant el primer any de vida d'aquests infants amb una ajuda econòmica important de 100 euros cada mes per poder comprar aquests productes que tant necessiten els infants.

Segon programa, "abonaments infància" o "abonaments escoleta", posat en marxa també per aquest govern uns mesos abans de l'aprovació d'aquest pla perquè creïem que les famílies no havien de patir el retard que podia suposar l'aprovació d'un pla. Torna ser una ajuda econòmica directa a aquestes famílies de 300 per acudir a una d'aquestes escoletes. Però és que a més el pla implica que aquesta ajuda s'anirà ampliant de forma progressiva cada any; enguany s'ha ampliat un 50% i ja tenim 1,5 milions d'euros. Coment l'import perquè vostè també m'ha comentat que aquest pla no tenia pressupost, però se n'adonarà que cada una d'aquestes mesures té un import econòmic important.

Tercera mesura nova: escola de cuidadors, amb una inversió de 18.000 euros, posada en marxa fa unes setmanes per la Conselleria de Presidència totalment subvencionada, i és aquesta ajuda que permet a tots els familiars que tenen una persona major rebre instruccions professionals per saber com cuidar aquestes persones a ca seva.

Línies de subvencions, que és vera que existien, però el que vull és remarcar l'increment de pressupost en més d'un 200% en les ajudes a les associacions que fan feina en favor de la família i que realment presenten projectes sempre que milloren el seu benestar, perquè d'això es tracta aquest pla. Fins l'aprovació del Pla de família aquesta línia estava dotada amb 30.000 euros, ara està dotada amb 100.000 euros, per tant més d'un 200%.

Programes destinats al conflicte familiar, els programes de mediació, d'orientació i de punts de trobada. És vera que existia el programa de mediació i el d'orientació, però els punts de trobada, Sra. Mascaró, també s'ha ampliat: n'existia únicament un a Palma, hem ampliat l'horari, n'hem obert un a la comarca del Raiguer a Inca, i està previst, tal com marca el pla, que se n'obri un als altres partits judicials de Calvià i un a Menorca l'any 2005.

Un altre programa nou: programa de suport a les famílies monoparentals, que entra en funcionament el mes de juny i que vàrem anunciar també amb l'aprovació d'aquest pla de família. Es tracta de poder donar ajuda als progenitors, normalment a la mare, que és la que té la guàrdia i la custòdia dels infants menors de 18 anys. L'objectiu és ajudar aquestes persones perquè no sempre és important només l'ajuda econòmica, sinó que ho són totes aquelles ajudes que es puguin donar en temes administratius i burocràtics per agilitar totes les qüestions d'ajudes socials i altres tipus d'ajudes que puguin percebre aquestes famílies.

Un altre programa nou: punt d'informació familiar, que vàrem posar en marxa el juliol de l'any 2004, i la veritat és que les estadístiques ens han donat la raó, en mig any de l'any 2004 s'han obert 478 demandes i només en quatre mesos de l'any 2005 en tenim 611.

Curs d'especialista en dret de família, nou, dotat en 12.000 euros, i que permet el personal de l'Administració autonòmica que es formi en aquesta matèria; s'han subvencionat 15 places de funcionaris de la nostra comunitat amb una col·laboració amb la universitat.

Després hi ha altres programes importants que fan referència als nostres majors, que no només és que s'hagi augmentat una mica el pressupost, és que s'ha pràcticament triplicat. Per exemple, el programa Ca Vostra, que jo sempre he reconegut que era un programa important i bo, l'any 2003 tenia un pressupost de menys d'1 milió d'euros i actualment té un pressupost de 2,5 milions d'euros, per a tots aquests majors que les seves famílies puguin i vulguin que estiguin a ca seva.

Però sense cap dubte la inversió econòmica més important d'aquest pla és la creació d'una xarxa d'infraestructures adreçades a les persones majors i a les persones amb discapacitats. És la primera vegada en aquesta comunitat autònoma que tendrem centres especialitzats d'Alzheimer, de Parkinson, de discapacitats físics, que recordaré que hem posat la primera pedra -ho dic pel tema que no hi ha pressupost-; a més hi ha una xarxa de construcció de 12 residències també per a l'illa de Mallorca, hi ha una construcció d'una residència per a Menorca, hi ha una residència de Santa Eulàlia que hem posat la primera pedra a Eivissa. A més d'això també hi ha tota una línia de subvencions que vàrem treure per als centres d'estades diürnes dotada amb 6 milions d'euros, adjudicada a 16 municipis de les nostres illes. A més d'això hi ha una línia d'inversions de 10 milions d'euros per a centres de discapacitats: 2,5 milions d'euros adjudicats a aquestes entitats i 7,5 que han de sortir durant l'any 2005 per posar en marxa tots aquests centres a les nostres illes. Evidentment es tracta de la més gran revolució en temes d'infraestructures socials que hagi pogut posar mai en marxa aquesta comunitat autònoma.

No em vull oblidar tampoc del tema de les guarderies laborals. És que el vull continuar recordant perquè és la primera vegada que aquesta comunitat autònoma té una guarderia laboral en marxa amb finançament públic i privat, que és la guarderia d'ASIMA, únicament en un any de govern. Línia augmentada. Finançament de Son Llätzer, i esperam que enguany hi hagi empreses que es vulguin adherir també a aquestes línies perquè en definitiva, Sra. Mascaró, això el que fa és ajudar aquestes famílies.

No es tracta d'un pla, com vostè deia, de publicitat o de sortir a la televisió. Evidentment aquesta no és la meva intenció, la meva intenció és ajudar les famílies d'aquestes illes i ho demostra la posada en marxa de tots aquests programes.

Evidentment de la meva conselleria podria continuar nomenant programes nous, però se m'està posant en vermell i em pareix molt injust no fer cap menció a altres conselleries que han fet aportacions importants a aquest pla. La Conselleria d'Economia i Hisenda, que vostè comentava, li farà només una petita menció dels programes que ha posat en marxa, només nous, l'any 2004: Reducció de l'impost de successions per causa de mort de cònjuge, descendents, ascendents i adoptats; només aquesta reducció suposa no ingressar a les arques de la comunitat autònoma 13 milions d'euros. Una millora també en la reducció estatal de la base imposable a l'impost de

successions per l'adquisició d'un habitatge habitual. Una baixa important del 7 al 3% de l'impost de transmissions patrimonials per al cas de famílies nombroses; en el mateix impost de transmissions patrimonials per l'adquisició d'habitatges de protecció oficial una reducció important a l'impost d'actes jurídics documentats, etc., etc. Totes aquestes mesures noves posades l'any 2005.

Em comentava també què passa amb aquestes ajudes que poden ajudar a la reducció d'horari perquè els pares puguin tenir cura dels fills. Sra. Mascaró, una convocatòria que es tanca dia 31 d'agost, augmentada en el seu pressupost inicial en més de 200.000 euros; per tant té una dotació final de 500.000 euros. L'any 2004 vàrem arribar a 530 persones i ara ja hi ha més de 700 sol·licituds. De la Conselleria de Treball.

La Conselleria d'Interior, impressionants les mesures que té previst posar en marxa i que actualment estan totes a la mesa de negociació amb els sindicats. Fan referència a situacions que es protegiran, com són situacions de maternitat i paternitat, atenció a les famílies dependents, cura directa de persones amb discapacitats o edats avançades; igualment també s'estableixen mesures de protecció per situacions de malalties greus, defunció, accident o violència de gènere, i aquestes mesures de protecció es refereixen bàsicament a reducció de jornada amb la possibilitat de reduir més de la meitat la jornada laboral en casos de guarda legal d'un nin...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Consellera, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Sí, ja acab, president, gràcies. ...d'un nin menor de 12 anys, fins i tot amb la possibilitat de reduir, sempre que no superi el terç o sigui inferior o quan el nin tenguí menys d'un any la persona conservarà el seu sou base íntegre. Aquestes i moltíssimes mesures més, com per exemple la possibilitat d'acumular les hores de lactància a 21 dies més de baixa maternal, etc., etc., que podria seguir detallant.

Però, Sra. Mascaró, jo sabia que em passaria això, que no tendria temps ni tan sols d'enumerar totes les mesures noves que s'han posat en marxa en només 5 mesos d'aquest pla de família. I sincerament li diré que si continuam al mateix ritme, durant 4 anys de funcionament d'aquest pla ens podrem donar per sobradament satisfets.

Evidentment supòs que m'he deixat moltes coses per contestar. Per això tenc un torn de rèplica però sincerament, Sra. Mascaró, esper que amb aquest retall de mesures que li he anunciat la seva opinió canviï bastant.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar posició, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, Sr. President. Senyores i senyors diputats, molt breument, avui crec que hem inaugurat un nou sistema d'interpel·lacions perquè la interpel·lació era al Pla de família i sembla ser que s'ha convertit en un balanç de la conselleria en general, del qual idò hi ha lògicament molts de temes que no es poden discutir i que no hi ha temps de discutir dins una intervenció d'aquestes característiques, des de guarderies laborals fins tot el que aquí s'ha enumerat i que no té a veure o no correspon al que era la interpel·lació en si, i sobretot no respon a les preguntes en concret que s'han fet a la interpel·lació que, segons la meva opinió, queden intactes després d'aquesta allau de dades que ja tenia preparada la consellera i que lògicament ens l'ha amollada perquè per això ha fet la feina prèvia, no?, en lloc de contestar les qüestions que s'ha plantejat per part de vostè, Sra. Mascaró.

En definitiva, ens trobam davant un pla que, es digui el que es digui, no té un estudi previ, ni un diagnòstic previ, una espècie de llibre blanc per analitzar quina és la situació de la família a la nostra comunitat autònoma, que es basa en uns fulls, com vostè Sra. Mascaró ja ha referit, que a més podríem dir que no prioritza les distintes actuacions que marca i que tampoc no temporalitza les accions que enumera; és un enumerat d'accions que no correspon, crec jo, al que hauria de ser i com s'entén un pla.

No s'ha respost tampoc per part de la consellera a les qüestions de pressupost. El que és un fet és que el pla no té pressupost, que les distintes accions que apareixen tenen pressupost només faltaria, és que no es poden posar en marxa accions concretes si no tenen pressupost, però això denota la concepció que es té d'un pla: és un llistat d'accions que es posen en marxa en funció de les conveniències o no conveniències en cada moment, i un pla sol ser una altra cosa, sol ser una planificació a 4, 5, 6 anys vista en funció d'unes necessitats de les quals es parteix i en funció d'aquestes necessitats es prioritzen quines són les accions primeres, les segones, les terceres, es comptabilitzen quins doblers es destinaran a cada una d'elles, etc., etc.

Tampoc no s'ha donat resposta a la contradicció que suposen les declaracions o les propostes del conseller d'Hisenda que planteja el no increment de personal nou amb el que diu el pla, que s'incrementarà el personal. No es planteja amb claredat el tema dels mediadors interculturals als instituts. I només per fer una referència petita a una contradicció que pot aparèixer i que seria bo resoldre, en el pla es parla d'ajudes a famílies monoparentals per a accés a guarderies i el Consell d'Eivissa darrerament, fa poc, va eliminar del seu reglament per accedir a les escoles les ajudes a famílies monoparentals; per tant seria bo que hi hagués consonància en general.

En definitiva, i per no allargar-me, crec que no s'ha afrontat el debat de la forma en què s'havia d'afrontar i crec que la Sra. Mascaró, si a la rèplica no s'aprofundeix més, quedarà sense entendre quines són les seves preguntes i les seves qüestions en aquest pla de família.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Per part del Grup Socialista he de dir, en primer lloc, que llegia aquest pla de família que ens varen presentar. La primera part la veritat és que ens va agradar, coincidia punt per punt amb un treball ja fet que supòs que la consellera va trobar a la Conselleria de Benestar Social; coincidia fins i tot en els gràfics, i jo li diria -si m'ho permet- que potser que algú demani drets d'autor, ja que no se citen les fonts. Però bé, aquesta coincidència amb el diagnòstic de qualque manera en va encoratjar i vàrem pensar erròniament que si coincidien potser amb els objectius d'aquest pla, hi havia possibilitats que també ho féssim amb les actuacions, però com ja he dit, això va ser un error.

No entraré avui a comentar les propostes, ja que el temps és molt limitat i si que jo crec que es mereix un debat amb més profunditat aquest tema del Pla de família, que jo voldria que poguéssim fer també un altre dia. Avui només diré, pel que nosaltres veim, que el que s'ha fet se pot definir de moltes maneres, però mai se pot definir com un Pla integral de família. Supòs que la Sra. Mascaró estarà d'acord amb mi, és en definitiva una declaració d'intencions, un llistat d'objectius i una numeració d'activitats, però ni ha res més, perquè un pla sigui creïble les actuacions s'han de temporalitzar. El seu pla va fins el 2008, però no sabem quines actuacions faran enguany, quasi no sabem les que s'han fet, les que se faran l'any que ve, l'altre i el 2008, tal vegada les facin totes el 2008, o més possiblement el 2007.

Per altra banda dir que l'índex, també ho ha comentat la Sra. Mascaró, en tots els punts, el punt 4, el punt 5, el punt 6, el punt 7, el punt 8. El punt 8 que anuncia que parla de pressupost. Jo els puc assegurar que m'he mirat tan la versió castellana, com la versió catalana, no fos cosa que a una hi fos i a l'altra no, però no, ni a una ni a l'altra, no surt. I vostès comprendran que el tema de pressupostar tot el Pla de família, però també cada una de les activitats se suposa que és una de les coses prioritàries, juntament amb la temporalitat que ha de fer un Pla de família. I evidentment no hi és perquè en realitat no hi ha previst un sol euro per posar en funcionament aquest pla. Les accions se duren a terme de la manera con se duen ara, ara posam 100 euros aquí i passat demà 100 més allà i tira per endavant i ja veurem que passa.

Com li deia, sense temporalitat i sense quantificació no és un Pla de família. Jo crec que la consellera mitjançant aquest pla ha volgut aconseguir de fet un parell de fotos, un parell de titulars, com ja va fer quan el va anunciar i ara per suposat en cada una de les actuacions que durà a terme. I a l'hora de la veritat li és igual que aquest pla, tal i com ens l'ha presentat, suposi un gran engany per a tota la ciutadania, per a nosaltres també que l'hem llegit, però sobretot i això és l'important, per a tota la ciutadania d'aquestes illes, perquè malgrat els anuncis, s'hauria de saber més bé com i d'on es pagaran totes aquestes

actuacions. He dit que no entraria a valorar les actuacions, però no puc estar, perquè tenc la impressió que aquest pla integral és una mica *pegar y cortar*. Aquí tenc conciliació de la vida familiar i diu "establir línies de beques i ajuts per als infants fins a 3 anys", "crear serveis educatius públics per a infants menors de 3 anys". I el punt següent diu: "facilitar la incorporació de joves a l'activitat agrària i pesquera per propiciar el relleu generacional". Jo crec que això és important, crec que ens agrada tots, estic segura que la Sra. Mascaró estirà d'acord amb mi, però clar, no és una acció que creiem que s'hagi de dur a terme dins la qüestió de conciliació de la vida familiar, és una altra cosa. I com això moltes altres.

Per tant, Sra. Consellera, Sra. Mascaró, jo estaria ben d'acord amb vostè que això no és un pla integral i que per tant, l'únic que s'ha volgut fer mitjançant aquest pla és, com ja hem dit, una posada en escena mediàtica i res més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rado. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Carme Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És evident que la dinàmica de la societat i de la família, tal com diu aquest pla, estan en contínua interrelació i també és evident que en aquests darrers temps s'han accelerat molt els canvis socials i per tant, la família ha de menester continúes adaptacions en tots els àmbits. Per altra banda també els poders públics, afortunadament, cada vegada són més sensibles a compensar aquestes necessitats socials i familiars i també afortunadament cada vegada més tots els ciutadans, i totes les famílies, cada vegada tenen més consciència dels seus drets.

Just per això pensam des del Grup Parlamentari Popular que el nostre Govern s'ha preocupat i ha volgut conèixer a fons quina és la situació de les famílies de la nostra comunitat i en l'aprovació d'aquest Pla integral de suport a la família l'any 2004 es va culminar aquest procés, que ens ha comentat la consellera, d'estudi, de reunions, aquest procés allà on realment varen arribar a conèixer a fons les característiques de la família de les Illes Balears i també varen, a partir d'aquí, poder planificar les tasques per tal d'afavorir aquesta institució social i compensar les dificultats i mancances mitjançant la millora de recursos assistents, o la creació de nous. I vostè Sra. Consellera ja ens ho ha contat de forma sobrada, vull dir que ja ens ha enumerat sobradament la quantitat d'actuacions, la quantitat de doblers que ha decidit invertir aquest Govern a tot l'àmbit de la família, de forma a més transversal i crec que això no és anar tapant forats. Simplement és demostrar que tot el Govern, no només la Conselleria de Presidència, totes les conselleries estan involucrades en aquest pla integral i apostant fort per a la família.

És ben clar que mitjançant aquest pla s'ompl un buit, vostè ja ho ha dit, en la planificació de les accions destinades a ajudar a la família de les Illes Balears. La família realment necessita ser afavorida pels poders públics perquè realment pugui

complir sense obstacles la seva transcendental funció i això és el que està fent aquest Govern. Per a nosaltres, per al Grup Popular, la família sempre ha ocupat i sempre ocuparà un lloc primordial en el nostre projecte polític, com a nucli principal de la societat que és. I és important contemplar la família des de la llibertat de poder decidir allò que consideren millor per als seus membres i per això també és necessari una política que permeti que les famílies no tinguin entrebancs i que doni un tractament integral a la seva nova realitat. Les interrelacions entre el sector públic i la família demostren que l'administració no pot estar indiferent a les decisions que prenen les famílies. Les polítiques familiars han d'avançar en l'estudi de la problemàtica associada a uns profunds canvis que es produeixen en la societat, treballant especialment des del camp de l'educació. El nostre objectiu ha de ser sempre disminuir la problemàtica social i ha de ser sempre augmentar la qualitat de vida de les famílies i per això està ben clar quin és el principal objectiu d'aquest pla, coordinar, també ja ho ha dit la consellera, les distintes accions del Govern i les altres administracions públiques perquè tinguin repercussions directes o indirectes en el benestar familiar.

La finalitat última és que qualsevol família pugui obtenir el màxim benestar i la màxima qualitat de vida i aconseguir un correcte equilibri social i garantir el seu desenvolupament personal. Actualment, també ja s'ha comentat, són impensables polítiques de sanitat, polítiques d'educació, polítiques d'habitatge, d'oci planificades d'esquena a la família. I aquest pla integral pretén marcar el punt en el qual la família s'incorpora als processos de creació de les polítiques públiques i crec que això és el més important de tot. La política se posa a disposició de les famílies d'una forma realment clara, amb aquesta implicació de la família incorporada en els processos de creació de les polítiques públiques avançam moltíssim.

Facilitar l'accés a l'habitatge en les condicions ajustades a les diferents necessitats familiars. Afavorir la mobilitat mitjançant una xarxa de transport públic i potenciar la participació de les famílies en la vida comunitària. Garantir a tots els ciutadans una xarxa de serveis socials com a servei públic de qualitat. Facilitar l'accés a la xarxa de recursos que donin resposta a les necessitats que té la família en cada una de les seves etapes. Fomentar la participació de la família a l'escola, garantir el seu dret a la lliure elecció del centre educatiu. Potenciar la participació de la família a l'oferta cultural i cívica. Promoure el paper actiu de la família en la prevenció de la salut. Proporcionar una intervenció de caire integral en les famílies desfavorides per donar-los suport. Detectar i prevenir el maltractament en la violència familiar. Incrementar els ajuts per a famílies amb càrregues familiars mitjançant la creació del servei de suport. Facilitar les relacions entre les distintes generacions perquè hi hagi una millor convivència a la llar. Promoure integració social dels menors amb dificultats especials. Aconseguir la col·laboració de tots els sectors per tal de garantir el dret d'atenció als infants, etcètera. Són alguns dels objectius específics que estan recollits en aquest pla integral i que el nostre Govern ha marcat. Crec que si aquest pla director no està contemplat com a realment un pla integral, crec que només he pogut anomenar un parell d'objectius, però crec que són prou clars.

Realment...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, ara mateix.

Per tant, entenent aquest pla integral com una eina bàsica impulsada pel Govern de les Illes Balears i conscients de la importància i transcendència de la família es dona d'aquesta manera una passa més en la seva aprovació quant a la potenciació i la consolidació de la família com a institució. I es consolida i es potencia, com vostè ja ha dit Sra. Consellera, d'una forma transversal i es consolida i es potencia implicant tots els departaments del Govern de les Illes Balears. Això és inaudit a la nostra comunitat autònoma i malgrat només sigui per aquesta implicació de tot el Govern, realment val la pena donar suport i tirar endavant aquest pla integral.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, és evident que diferim del pla i diferim per dos motius bàsics. Primera, perquè diferim d'allò que és un pla, la definició de pla i sobretot crec que diferim d'allò que és un model de família. M'agraeix que li doni l'oportunitat d'haver discutit aquest pla aquí. Perdoni, vostè té un mecanisme que se'n diu compareixença a iniciativa pròpia, o fins i tot com per deferència perquè li ho demanarem prou vegades, enviar-nos l'esborrany del pla i haguéssim pogut fer una taula rodona i discutir-ho molt abans. És a dir, si no s'ha fet abans és perquè vós no heu volgut.

Heu dit que el pla comença dia 19 de novembre de 2004, després vós ha corregit un poquet la portaveu del Partit Popular, perquè el pla hauria d'haver començat molt abans, en el moment del diagnòstic, de definir quins objectius, d'estudiar quin model de família hi ha. Per tant, no ho tenim prou clar. Actes del Consell d'Infància i Família, me recomaneu que llegeixi les actes del Consell d'Infància i Família. Jo he intentat llegir-les, però vós no les meu enviades, vós heu negat a enviar-me-les perquè m'heu dit que això no està reglamentat i que en principi no són públiques. Per tant, si no les he llegides és perquè vós no heu volgut. Però sí he llegit un decret, el Decret 15/2003 que dona com a funcions molt particulars al Consell d'Infància i Família, informar, assessorar, formular propostes i en especial diu "els programes experimentals i els plans de promoció i protecció en matèria d'infància i família". Per tant, no només hi havíeu d'anar vós a explicar-li que fèieu un pla, aquest Consell d'Infància i Família vos havia d'informar de com estava el pla, quan se demana un informe se diu si està bé o no hi està. El teniu en aquest informe? Segurament no el teniu.

Més coses que m'heu dit. Hem d'avançar en l'estudi de la problemàtica, evidentment que hem d'avançar en l'estudi de la

problemàtica, però és que vós no l'heu iniciat a l'estudi de la problemàtica. El primer de tot que hi hauria d'haver és definir quin model de família opta, perquè per complir uns objectius hem de saber quin model de família opta aquest Govern, perquè si són alguns dels models que se varen exposar en el Congrés de Família, Déu n'hi do! Però si vostès opten per un altre hi trobam a faltar mesures que siguin per a aquest model més ample de família, que hi càpiguen totes. Algunes de les actuacions, ja vós ho he dit, no tenen ni els programes en què s'han de desenvolupar. Per tant, no digueu que és un pla, jo vós reconec que moltes d'aquestes coses les estau fent, en els pressuposts no hi estic tan d'acord, sobretot amb els apartats d'educació i de salut perquè, sobretot el d'educació ha baixat. Però sí que és bàsic tirar per aquí.

Què més heu dit? Ara he perdut un paper, però el trobaré tot d'una. Ha de ser transversal, d'acord. Vós heu posat en contacte i n'heu parlat amb totes les entitats que fan feina en temes de família. El Consell de Menorca no el deu tenir considerat com a una entitat que fa feina en família o en infància, perquè en el Consell de Menorca hi va arribar el programa ja fet, segurament en el mateix moment que ens va arribar als altres membres d'aquest Parlament. Diu que està fet en funcions de les necessitats que demanden poder tenir cura dels seus fills, dels majors i dels infants. Quantes famílies hi ha que demanden aquestes necessitats? Què prefereixen ajudes per a un bo-guarderia, o places suficients de guarderia durant tot l'any a un preu més econòmic? Què prefereixen tenir una ajuda de 100 euros ara quan neix l'infant durant un any, o tenir un any de permís sa mare retribuït i un temps son pare i no a canvi de...? Aquestes coses és important saber-les i és important saber cap a quin model de societat camina el Govern.

Ajudes de suport al transport, evidentment, però també en donen d'ajudes en el transport, en donaven fins ara sense haver fet cap pla. Diu: "el pla se pot mirar pel seu compliment", hi estic d'acord que es podrà mirar pel seu compliment, però hi ha un punt del pla que parla d'evolució i diu que l'evolució la plantejarà a dos nivells, com toquen plantejar-se, un seguiment permanent que supòs que deuen anar fent vostès cada dia i després un seguiment de la temporalitat. Me diguin com poden fer el seguiment de la temporalitat si no n'hi ha cap de fet, l'única temporalitat que tenim és 2005-2008 i punt i no hi ha pressupost. Després mouen..., jo ho entenc, l'any passat per al bo-escoleta varen desaparèixer 1 milió d'euros d'una altra banda. Això no és posar pressupost, això és retirar d'una altre costat. Per tant, voldríem saber quin pressupost compromet el Govern durant aquests 4 anys que hi haurà el pla, amb quins criteris se repartiran i veig que ja està vermell i perquè no me tornin renyar, crec que acabaré. Vós heu parlat de la Conselleria d'Economia, jo no n'havia parlat de les ajudes de la Conselleria d'Economia. És cert que la Conselleria d'Economia ha reduït els impostos per a successions, però també és cert que ha augmentat el d'actes jurídics documentats, el que perd per una banda ho recupera per l'altra. Aquells que tenen un familiar que els pot regalar una casa no pagaran i els que no tenen ningú que els regali pagaran el doble que l'any anterior. Miri si això és ajudar a les famílies d'aquestes illes Sra. Consellera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Mascaró, és evident que ho tenc clar que el Pla de família va començar abans de dia 19 de novembre, entre altres coses perquè he participat en les feines que s'han fet i s'han duit a terme abans. El que he dit és que dia 19 de novembre va marcar un abans i un després perquè va ser el dia de l'aprovació pel Consell de Govern i potser que m'hagi equivocat en les meves paraules, però és cert que tenc claríssim que va començar abans.

Quant al model de família Sra. Mascaró, a l'anàlisi de la família que fa aquest pla i en el qual vostè ha tengut accés perquè tenc constància que ha anat a la Direcció General de Menors i Família, per tant, ha pogut fotocopiar tot el que ha volgut. La definició és la següent, per si hi ha algun tipus de confusió, "la família, com una unitat formada per dues o més persones unides per l'efecte, el matrimoni o l'afiliació, que viuen juntes de forma estable, posen els seus recursos econòmics en comú i que consumeixen i moltes vegades produeixen una sèrie de béns en la seva vida quotidiana". Totes aquestes persones se poden beneficiar d'aquest Pla de família i hi ha ajudes per a tot.

Agraesc que en aquesta segona intervenció vostè ja no digui que només és una numeració d'intencions, sinó que realment són projectes i programes que s'han posat en marxa perquè era la meua intenció que això se reconegués i que la majoria d'aquests programes que jo ho anunciat són programes nous, entre altres coses... sí Sra. Mascaró, perquè entre altres coses és molt fàcil, fins ara hi havia cap guarderia laboral? No, cap, la primera ha estat ara. Fins ara hi havia cap residència especialitzada en alzheimer o parkinson? No, els únics que han impulsat aquest projecte és aquest Govern. Fins ara hi havia ajudes directes a les famílies que tenien infants de 0-3 anys? No, ara n'hi ha dues, bono-escoleta i bono-nadó. Fins ara existia cap tipus de formació per a les persones que volguessin tenir els seus majors a ca seva amb doblers públics? No, ara hi ha una escola de cuidadors. Fins ara hi havia cap possibilitat de què les famílies tenguessin el seu sou base íntegre i poguessin demanar una reducció de jornada per cuidar els seus infants? No, existirà a la Conselleria d'Interior. Fins ara existien platges adaptades a les persones amb discapacitat? No, les ha posat en marxa aquest Govern l'any passat, varen ser les primeres que se varen posar en marxa en aquestes illes. Fins ara hi havia desgravacions fiscals? Sí, però n'hi havia molt menys i ara n'hi ha moltes més. En definitiva, totes aquestes mesures que jo he anunciat en el principi Sra. Mascaró, són totes noves.

El primer que ens hem de demanar els polítics si som responsables, és realment quina intenció teníem amb aquest Pla de família i era donar suport i ajuda a la família. I jo crec que tots aquests programes ho demostren. El que vàrem fer en aquell moment va ser decidir impulsar un Pla de família, en menys d'un any el vàrem poder aprovar, vàrem reunir totes les persones que podien aportar en aquest Pla de família, com són totes les conselleries, una puntualització Sra. Mascaró, els

consorcis de recursos socioassistencials jo som la presidenta, per tant, forma part de la meua conselleria. És evident que si existeix a la Conselleria de Presidència l'índex d'aquest Pla de família no fa falta que existeixi el consorci, és com si hagués de posar totes les meves direccions generals. Per tant, se va consultar el consorci entre altres coses perquè entre altres coses som la presidenta. En definitiva, el que varem fer va ser reunir tots aquests organismes implicats perquè se posés en marxa un Pla de família i així ho varem fer.

L'altra qüestió que me diuen, és que no hi ha doblers. De veres Sra. Mascaró? Les 5.000 famílies que se beneficien del bono-escoleta estan cobrant i algú està pagant. Les del bononadó, algú està pagant, la guarderia d'Asima algú l'ha pagada Sra. Mascaró, és així. Jo he posat la primera pedra al Joan Crespí, algú l'està finançant. He posat la primera pedra a la residència de Santa Eulàlia, algú l'està finançant. Hem posat la primera pedra de la residència de Santanyí Sra. Mascaró. Hem adjudicat 2.5 milions d'euros a totes les associacions que fan feina amb discapacitats, les hem pagat, hem pagat totes les reformes urgents, estan pagades. En definitiva, totes i cada una de les mesures que jo li he dit en un principi estan pagades i finançades i afecten totes les altres conselleries, n'hi ha hagut d'altres que feien referència a la Conselleria de Treball, aquella línia de subvencions perquè els pares que se vulguin acollir a la reducció de jornada i no dur un infant a una escoleta, tenen una línia de subvencions augmentada en 200.000 euros Sra. Mascaró, algú ho està pagant això. En definitiva jo crec que ho està pagant aquest Govern perquè és sensible amb la família.

A més, vostè me diu que nosaltres no hem fet un diagnòstic. Jo crec que està equivocada, està en aquest Pla de família, hi ha un diagnòstic. L'any 2003 Sra. Mascaró, varen néixer en aquestes illes, perquè hem tengut en compte fins i tot les dades demogràfiques, 10.655 nins. D'aquests nins, Sra. Mascaró, n'hi havia 5.800 que les mares eren treballadores. Per tant, és evident que necessiten un recurs allà on poder dur aquests infants quan els seus hàbits no se'n puguin fer càrrec. Per això hem posat en marxa aquesta línia, perquè les empreses se'n puguin beneficiar, per això hem posat aquesta línia d'ajuda directe perquè els pares les puguin pagar, tan si és una escoleta pública o privada. També hem tengut en compte dades com per exemple que l'any 2003 hi havia a les nostres illes 140.000 persones majors de 65 anys i que s'espera que s'incrementi en un 30% a l'any 2050. Sra. Mascaró, necessitem recursos, necessitam investigar i necessitam posar a l'abast dels ciutadans d'aquestes illes els recursos perquè sabem, a més hem de ser moderns en tot. Sabem que la vida avui en dia ha canviat, que la dona s'ha incorporat en el món laboral i qui se feia càrrec de les persones dependents, nins, persones amb discapacitats, com majors eren les dones, però jo don suport a les paraules que deien fa una estona una diputada, nosaltres hem de respectar la llibertat de la família i si una dona se vol incorporar en el món laboral, ha de tenir possibilitats de poder intentar que qualcú pugui tenir cura d'aquestes persones dependents.

En definitiva, jo estic convençuda que aquest pla no és el que vostès haguessin aprovat, de fet el Partit Socialista de Mallorca no en va fer cap, formaven part d'aquell Govern i si tenien tan d'impuls en fer iniciatives a favor de la família varen tenir l'oportunitat. Però el més important, ho vull tornar

remarcar, és que totes aquestes que jo he anunciat Sra. Mascaró, fa un any no existien. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

III. Moció RGE núm. 3474/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de funció pública, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 8686/04.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 3474/05 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de funció pública, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 8686/05. Té la paraula pel grup presentant el diputat Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. El que se encargue de la organización de la función pública de la comunidad autónoma la misma persona que se está encargando de la organización interna del Partido Popular, pues nos hace que a veces, de forma voluntaria o inconsciente, se confunda algunas veces ambas dedicaciones y se acabe como se ha acabado, sin distinguir qué intereses se sirven en cada momento, si los del partido, o los de la comunidad autónoma. Y lo que es peor, haciendo a veces prevalecer los del partido a los de la comunidad autónoma. Los ejemplos han sido innumerables, ¿recuerdan el grito de guerra del conseller cuando paseaba por los despachos autonómicos tras las elecciones? ¿Lo recuerdan señoras y señores diputados? Decía: "hemos impulsado los invasores, hemos vuelto". Y ya anunciaba lo que iba a ser la política de función pública.

Si los revolucionarios franceses en su siglo sustituyeron la imagen de la virgen en la catedral de Notre Dame, por la que aquellos llamaban "la Diosa Razón", para que fuera símbolo de la nueva época que inauguraban. El Sr. Rodríguez habría puesto "al dios enchufe", en forma de un gigantesco dedo índice para indicar el período que inauguraba. El interés del partido por encima del interés público y ello tiene mucho que ver con el primer punto de la moción, se pide que respete los principios constitucionales de acceso a la función pública, supongo que votarán que no para que pueda seguir haciendolo como lo está haciendo hasta ahora, no respectando sus principios de acceso. Dicho de forma más clara, que se abandone el enchufismo. Hemos denunciado de forma constante casos de enchufismo, de trajes a medida, de adaptaciones sospechosas de puestos de trabajo. El día de la moción, por cierto quisimos poner en evidencia cómo se preparaba el cargo para un enchufado: adaptándolo a sus circunstancias por encima de las necesidades del servicio público, y denunciemos así que al cargo de jefe de servicio de la Conselleria de Medio Ambiente, uno de los mejor pagados, el que se tenía que encargar de la planificación y legislación, le desapareció misteriosamente el requisito de ser licenciado en derecho, al encargado de legislación. Seguiremos informando a medida que se produzcan novedades, a ver quién es el no licenciado en derecho que se tiene que encargar de la

legislación en la Conselleria de Medio Ambiente. A lo mejor es que es mejor que no sepa nada.

Pero, en fin, es que en el mismo debate otro diputado, el Sr. Riudavets, ponía en evidencia la situación de otro enchufado, el Sr. Cifre, número 1 del Partido Popular en Pollensa, que sólo había ido cuatro días a trabajar en todo el año. El Sr. Rodríguez no tenía constancia, y no es el único alcalde del PP en situación extraña. Yo ya denuncié otro caso en el que, al tiempo que cobraba su sueldo de la conselleria, los mismos días que estaba en la conselleria estaba también cobrando dietas en el Ayuntamiento de Santanyí, un milagro de la ubicuidad interesante; se trataba de aquel alcalde que en las noches de feria londinenses invitaba a champán francés a la mesa de al lado de la suya, una botella de champán para las señoritas o señoritos de la mesa de al lado, eso sí, con cargo al ayuntamiento, como los rasputines, igual. Y les daré más datos para que comprueben la dimensión del enchufe de éste: le han dado el cargo de jefe de inspección de juego, cuando no existe la inspección de juego, no existe, no existe porque no se ha aprobado todavía la inspección de juego; la lleva la Policía Nacional. O sea, tenemos un general sin soldados pero, eso sí, con sueldo de general. La plaza es una plaza que había existido y que está prevista en el catálogo, pero estaba pendiente de que se aprobara la Ley del juego en Baleares; mientras no haya ley del juego no habrá inspección de juego; no tenemos ley de juego, no tenemos inspección de juego, pero jefe sí, a sueldo y cobrando dietas del ayuntamiento.

Esas circunstancias no son nada extrañas en la conselleria del Sr. Rodríguez. Recuerden que tiene un jefe de mantenimiento de embarcaciones que es socio de su director general de Emergencias y que no sabemos qué embarcaciones mantiene. No hay límites al enchufismo; esta misma semana otro grupo político, en este caso era Izquierda Unida y *Els Verds*, denunciaba que se está enchufando en GESMA a la hermana de la Sra. Vicepresidenta con un plus de más de 5.000 euros -el plus de más de 5.000 euros ya detecta y delata que nos encontramos con alguien del Partido Popular, ya lo identifica-, para coordinar en materia de drogodependencias, y en lugar de exigirle un curso posgrado sobre alcoholismo y drogodependencias se lo exigen en salud mental, que es el que tiene, naturalmente, no le van a exigir uno específico de la plaza, pero aquí lo importante no es la plaza sino la persona.

Después de todo no sé por qué recriminan, eso sí, con la boca pequeña, a otra enchufada de moda, la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia, que utilizaba un título falso, porque ella al menos tenía un título para la plaza que ocupaba; falso pero título, y era el adecuado.

(Se sent una rialla)

Los que tienen que trabajar sobre legislación no tienen que saber de leyes en *Medi Ambient*. Hay alcaldes del PP que cobran dietas del ayuntamiento mientras trabajan como funcionarios, o es al revés, cobran de funcionarios mientras trabajan para el ayuntamiento. Uno es jefe de un servicio que no existe, la inspección de juego; otro repara embarcaciones que no existen en la Conselleria de Interior; otro que para cobrar le basta ir a trabajar cuatro días al año a Agricultura, mientras se dedica en su pueblo a trabajar para el partido; y las

hermanísimas no tienen que saber sobre drogodependencias para coordinar drogodependencias y encima con complementos de 5.000 euros.

Han convertido la función pública y la Conselleria de Interior en un gran Rasputín, donde una manada de enchufados come y bebe a costa del dinero público, igual, y el conseller de Función Pública no sabe, no contesta. Ahora está muy ocupado en preparar el enchufe para funcionarizar a determinadas personas que atienden la seguridad del presidente. ¿Qué tal?, ¿cómo está el tema?, ¿ya está arreglado? Me han dicho que estaba bastante adelantado. Es que hay tantos y tantos enchufados que a veces es difícil acordarse en qué está uno.

Pues bien, con todo y vista la cantidad de enchufados que están saliendo, estoy seguro que desde la oposición sólo descubrimos la punta del iceberg. En lugar de seleccionar al trabajador del mes en esta comunidad autónoma podríamos seleccionar al enchufado del mes; no nos faltarían candidatos, no nos faltarían, la imaginación del Sr. Conseller va más allá de lo que podemos prever. El Sr. Conseller no ha defraudado las expectativas de su nombramiento, ha hecho exactamente lo que se esperaba de él. Por eso pedimos en el primer punto de nuestra moción una repulsa al enchufismo y pedimos que se respeten los principios constitucionales en el acceso a la función pública.

El segundo punto de la moción va referido a que se deben respetar las características de las plazas que se obtienen tras un concurso de traslados, y tiene su fundamento en que es habitual que, tras resolverse los concursos de traslados y tras comprobar quién se ha quedado con la plaza, se modifican las características favoreciendo a los adictos al régimen y defraudando al sistema, puesto que los funcionarios al final están en una plaza..., mucha gente que habría concursado a una determinada plaza tras ver los requisitos como se han modificado, pues ha concursado a otra. En la moción solicito que en los dos años siguientes a que un funcionario haya obtenido plaza no se puedan modificar las condiciones de la misma. Como ya dije en la interpelación el objetivo de esta medida es evitar el fraude. Esta propuesta no es sino una variante en la lucha contra el enchufismo masivo, puesto que se trata de evitar las adaptaciones especiales, sobre todo de sueldos, a los funcionarios del Partido Popular frente a los que no lo son.

El tercer punto de la moción intenta evitar que haya más de dos modificaciones -escuchen ni más ni menos lo que digo-, que no haya más de dos modificaciones cada año en la relación de puestos de trabajo de la comunidad autónoma, que no haya más de dos. En la actualidad se modifican casi cada mes para incluir adaptaciones concretas de las plazas para que puedan ser conseguidas por personas concretas. Se trata una vez más, de una manera u otra, de luchar contra el enchufismo, evitando en este caso los trajes a medida, ya que cada vez que se tiene que enchufar a alguien en una plaza concreta, si el aspirante no tiene las características para acceder se cambian las características y ya está. El caso más emblemático quizá haya sido el de la banda de la Dirección General de Emergencias, que no sólo adaptó las plazas a las características de los aspirantes sino que incluso llegó al extremo de organizarles los cursos para que pudieran acceder de forma gratuita y exclusiva

a las plazas, porque se trataba de cursos caros, y tampoco se les va a hacer ir gastándose el dinero por ahí. Pues bien, además a los funcionarios y a los ciudadanos les daría algo más de seguridad saber que durante al menos unos seis meses el catálogo está sin moverse, y para los enchufados pendientes de colocar pues a fin de cuentas sólo les significaría un retraso de algunos meses. Pero tengan en cuenta también desde su punto de vista que ese retraso haría aumentar su ansiedad ante la inminencia del enchufe y les serviría para que luego estuvieran más agradecidos a los órganos del partido encargados del pesebre, lo cual tendría también su función positiva de cara a su autoridad interna dentro del partido.

Por último en el cuarto punto de la moción queremos que el Parlamento exija al conseller de Interior que cumpla las previsiones del plan de saneamiento de la deuda de la comunidad autónoma, que exigía que no se aumentara la plantilla salvo en sanidad y educación. Como ya dijimos en la interpelación ha habido un aumento de 60 plazas de la plantilla que va directamente en contra de lo que exponía el Sr. Ramis de Ayreflor en su plan de saneamiento, y eso que los dos consellers deben de entenderse mejor que nadie, ya que con independencia de la lengua que utilicen para hablar hablan el mismo dialecto, el suspensivo, puesto que los puntos suspensivos son lo más repetido de sus intervenciones en el *Diario de Sesiones*. Puede que las señoras y los señores diputados nos hiciéramos un lío con las intervenciones del conseller de Hacienda, ya que un día nos decía que el plan de saneamiento se había hecho para cumplir de forma obligatoria, y otro día nos decía que su cumplimiento era voluntario; pero el Sr. Conseller de Interior que tiene el mismo nivel que el Sr. Ramis debe saber leer en los puntos suspensivos de éste y no subir la plantilla. Será curioso ver qué votan los miembros del Grupo Parlamentario Popular, si votan a favor de que se cumpla el plan de saneamiento o de que no.

No quiero acabar esta intervención sin mencionar un detalle importante que trae causa del debate de la interpelación. Como saben, señoras y señores diputados, en una interpelación se formulan una serie de preguntas e interrogantes al Gobierno que debe responde. Sólo recordaré algunos que quedaron pendientes. Pregunté quién tomó la decisión de que el Govern no mantuviera un recurso ante el Supremo contra una sentencia favorable a la Sra. Iglesias de la Iglesia; pregunté dónde tenían previsto colocar a la Sra. Iglesias de la Iglesia, en qué empresa pública; pregunté si iba a ser necesario un informe del director general de Emergencias para aprobar cualquier urbanización pasando por encima del Consell de Mallorca, o el de Menorca o el de Ibiza y Formentera; pregunté en cuántos funcionarios había aumentado la plantilla de la conselleria de Interior; pregunté si se consideraba normal modificar las características de las plazas tras un concurso de traslados en lugar de hacerlo antes; pregunté si se iba a seguir subiendo o aumentando la plantilla de la comunidad autónoma pese a las recomendaciones del plan de saneamiento; pregunté por qué desaparecía de la plaza de jefe de servicio de legislación y planificación de la Conselleria de Medio Ambiente el requisito de ser licenciado en derecho.

No sólo no se contestó nada, sino que al acabar el debate el Sr. Conseller me dijo que antes del próximo pleno me daría contestación a las preguntas que le había formulado, debo

entender que o porque no sabía la respuesta o porque, sabiéndola, la tenía que preparar para disimular la verdad. Llegó el siguiente pleno y no he sabido nada. Ha llegado el otro y sigo sin saber nada. Me dice el Sr. Conseller que no le respeto, y precisaré: no es cuestión de respeto sino de crédito; no le doy el menor crédito, no le doy el menor crédito; el que no se respeta a si mismo, Sr. Conseller, es usted mismo, que no respeta su palabra: quedó en una cosa, no la ha cumplido, lo cual me va a obligar a formularle una serie de preguntas en comisión hasta que por fin lo aclaremos. Pero es realmente inaudito y va contra lo que es el funcionamiento normal de esta institución que en todas las interpelaciones que hagamos aquí no obtengamos nunca respuesta de los consellers a los que preguntamos, y que si queremos obtener respuesta nos veamos obligados a recurrir a otros elementos parlamentarios...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo ya, Sr. Presidente. Recurrir a convocatorias de comisión, a hacer preguntas en comisión para que se nos conteste, al cabo de un mes o dos, lo que se tenía que haber contestado antes. Confiemos en que esta costumbre vaya desapareciendo poco a poco a base de que vean que no queda o que no puede quedar ninguna pregunta sin respuesta.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Parlamentari Popular ha presentat l'esmena de modificació RGE núm. 3656/05. Per defensar aquesta esmena té la paraula el diputat Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bevent del manual de la ironia, o més aviat del filibusterisme parlamentari, intentaré parlar de funció pública i no d'anècdotes i xafarderies.

Sempre ha estat un vell somni de l'esquerra controlar l'administració, és a dir, acabar amb l'autonomia de l'administració. Aquest gran benefactor de la humanitat que va ser Lenin ja es queixava a la seva obra *L'estat i la revolució* de les administracions massa neutrals i independents del poder del partit. Lenin aconsellava fer-se amb el poder de la funció pública un pic hagués triomfat la revolució. Així Marx i Engels, per exemple, alabaren en el seu moment la Comuna de París del 1871 perquè havia suprimit l'autonomia de l'administració; en efecte, l'assemblea revolucionària de la Comuna parisina podia criticar i fins i tot destituir els funcionaris en qualsevol moment. Amb això vull donar a entendre que l'arbitrarietat del socialisme per intentar convertir l'administració en una eina més de partit és ja una pràctica antiga i fins i tot promoguda internament pels seus ideòlegs principals.

Ve d'enrere, molt d'enrere. Per això quan a l'octubre de l'any 1982 va pujar al poder el PSOE de Felipe González el

“felipisme” es va encarregar de fer bocins qualsevol tipus d’oposició burocràtica i va transformar la funció pública en un pilar més del Partit Socialista. El PSOE, de la mà dels seus sindicats i deixant fora de joc els prestigiosos cossos nacionals va renovar per complet els càrrecs importants de l’administració, col·locant-hi els seus militants o simpatitzants i ascendint funcionaris de provada fidelitat política, tot amb l’objectiu d’alliberar els ministres de la influència d’una altra burocràcia independent i tècnicament ben preparada, la que provenia dels anteriors cossos nacionals. Es tractava de consolidar una elit funcional, els privilegis econòmics i socials de la qual estiguessin fermats a la continuïtat del poder socialista. La intervenció fou brutal i rapidíssima; és la *blitzkrieg*, guerra relàmpago en el cor de l’administració, aviat controlada absolutament pel partit, que en poc temps colonitza el botí de la funció pública.

Per això no va ser estrany el comportament del pacte de progrés quan arribà al poder l’any 1999; forma part de la cultura de l’esquerra. La presa del Consolat de Mar aviat va tenir conseqüències a la funció pública; els va sobrar temps per transformar per complet l’administració i convertir-la en columna política del nou projecte de progrés. Tres any i mig després, quan foren expulsats del poder el 25 de maig de l’any 2003, la funció pública autonòmica no tenia res a veure amb aquella que havien heretat, res a veure. La història es repetia, ara a nivell autonòmic. En efecte, el pacte de progrés emprèn, en el gener de l’any 2000, una autèntica revolució, una colonització massiva de la funció pública, un cos de funcionaris submís i controlat ha d’esdevenir un pilar fonamental sobre el qual erigir el nou règim. Les dades, Sr. Diéguez, no menteixen. L’any 1999 el Partit Popular havia deixat 40 places de cap de servei de lliure designació, a dit; l’any 2003 passarem a 147 places de cap de servei de lliure designació, 147 places nomenades a dit, només en tres anys i mig, un increment de 107 places triades a dit. En el mateix temps es creaven 79 places més de cap de servei, de 192 passàvem a 271. També, en el mateix temps, tres any i mig, el nombre de places de funcionaris a la relació de llocs de feina, la coneguda RPT, passava de 3.565 places de funcionaris a 4.971, 1.406 places més, un 39% més que en el gener de l’any 2000. Una autèntica revolució.

Durant el pacte de progrés es produeix per primera vegada, per tant, dins la història d’aquesta comunitat autònoma, un intent per part d’uns determinats partits polítics de convertir la funció pública en un pilar fonamental del seu projecte polític. L’administració sofreix un canvi estructural: s’augmenta en un 39% el nombre de places de funcionaris d’aquesta comunitat, però el que és més important: els funcionaris de major nivell, els caps de servei nomenats a dit, passen de ser 40 a 147, 147 que representen un 54% de tots els caps de servei d’aquesta comunitat. L’objectiu és clar: reconvertir l’administració a la banda socialista, parlant de bandes, i sobretot avisar els funcionaris: “Si un no és socialista i no col·labora amb el nostre projecte se li ha acabat la carrera professional”. Una cosa és quan l’esquerra governa i l’altra cosa quan està a l’oposició. Tant en el govern com a l’oposició se senten legitimats per dir i per fer qualsevol cosa, tenen cera del Corpus i no estan empegueïts de venir aquí a pegar-se cops de pics per casos puntuals. *Pecata minuta*, Sr. Diéguez, *pecata minuta*. Això és misèria devora el que vostès feren, misèria.

L’esquerra s’omple la boca de frases solemnes i grandiloqüents, i no es cansen d’apel·lar els principis de mèrit, capacitat, igualtat i publicitat, els mateixos principis -supòs-pels quals els jutges els varen condemnar a dues sentències fermes, i quatre més que els haguessin caigut automàticament una a una perquè els casos eren anàlegs, precisament per canviar de manera arbitrària l’accés a les places. En efecte, el Consell de Govern del pacte de dia 12 de maig de l’any 2000 decideix canviar massivament la via per accedir a determinades places, a més de crear-ne de noves. La provisió per cobrir les places no serà ara el concurs de mèrits, sinó la lliure designació, digital, Sr. Diéguez, però no només de caps de servei, sinó de caps de secció, caps de departament, caps de negociat, etc., etc. En total els sindicats demanen el pacte, sis demandes, per haver nomenat arbitràriament, sense motivació i a dit, 367 places, 111 més de les que ja hi havia. Els tribunals els condemnaran per això, sentències 839 del 2002 i 512 del 2003. Però el pacte no fa cas tampoc als jutges; els és igual, el pacte de progrés no només colonitzava l’administració autonòmica amb la col·locació de persones de la seva confiança -recordin: 40 de lliure designació en els caps de servei a 147- sinó que ho feia arbitràriament, segons els jutges. No acaba aquí la cosa: el pacte no n’executa cap, de sentència d’aquestes, i de manera deliberada no compleix les dues sentències. I com ho fa? Es neguen a convocar el concurs de trasllats abans de l’oferta pública. Qui va haver d’executar aquestes sentències va haver de ser el govern de Jaume Matas.

Senyors diputats, ens trobam davant un objectiu polític pervers: colonitzar la funció pública convertint-la en un puntal estructural de partit, i aconseguit a través d’instruments perversos, il·legalment i arbitrària, i quan són condemnats per la justícia prefereixen la fuga endavant i no executar les sentències dels tribunals. Sublim, Sr. Diéguez, sublim. Això té un nom: dèspotes elegits democràticament.

Parlem de funció pública, parlem de funció pública. Seriosament, Sr. Diéguez, seriosament; deixem de fer les xafarderies, insídies, intrigues i anècdotes elevades a categoria. Home!, no voldrà comparar el calat de les seves imputacions amb el calat de les meves, supòs. Com era possible que el pacte de progrés pogués fer totes aquestes mangarrufes massives?, modificar centenars -repetesc, centenars- de places de la RPT de concurs de mèrits a lliure designació?, augmentar els contractes temporals de forma espectacular?, desvirtuar la comissió de serveis que, pensades per a un any i en tot cas un altre de pròrroga, es convertien en comissions de serveis de quatre anys?, fer parts i quarts amb els plus de productivitat entre els funcionaris? Com era possible aquest desgavell? Molt senzill: en el diccionari del pacte no existien les paraules “transparència” ni “publicitat”, de les quals ara se’n vanaglorien. No existien, senzillament no existien. A l’oposició hom es veu que troba principis ètics i cívics que no recorda quan governa.

Com era possible? Comparin-ho amb el nostre actual conseller d’Interior. L’actual conseller d’Interior Rodríguez sí ha negociat amb els sindicats les modificacions de la RPT, sí, i han arribat a dos acords: el primer, el tercer trimestre del 2003; el segon, el tercer trimestre del 2004. El conseller ha posat fi a l’anarquia dels contractes temporals. El conseller ha posat fi a les canongies de les comissions de serveis de quatre

anys del pacte. Per posar fi als parts i quarts dels plus de productivitat també ha dictat una ordre. Com era possible el desgavell del pacte? Durant els quatre anys del pacte de progrés no publicà cap RPT del personal de l'administració pública, cap ni un en quatre anys. En canvi, des que el Sr. Rodríguez és conseller -és matiner i això es nota- tots els funcionaris i el personal laboral poden consultar el seu full de servei de la RPT. El juliol de l'any 2004 es va publicar el text refós de la RPT de tots els funcionaris, una RPT que s'ha actualitzat l'abril d'enguany. També enguany, si no ha sortit està a punt, s'ha publicat la RPT sencera del personal laboral. Recordin: en quatre anys de pacte no es va publicar un sol pic.

Però potser l'aspecte més rellevant de la gestió del nostre conseller de la funció pública ha estat aconseguir importants acords amb els sindicats. El mes de desembre de l'any 2004 es va aconseguir rubricar un pacte d'estabilitat, que supòs que han vist, per als anys 2005 i 2006, i 2007. Això ha significat desbloquejar l'homologació del personal del CODEFOC i començar a estudiar mesures que permetin conciliar la vida laboral i familiar a través del teletreball. Per primera vegada en 15 anys s'està negociant amb possibilitats d'èxit...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Font, per favor.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

...un conveni col·lectiu, s'ha creat la mesa sectorial de serveis generals sol·licitada pels sindicats feia molt de temps, s'ha modificat el decret de SERBASA perquè es compleixi d'una vegada, un acord al qual va arribar el govern del pacte i no va complir mai.

Mostrant-se com un gestor expert el nostre conseller ha arribat també a un conveni amb la Tresoreria de la Seguretat Social mitjançant el qual ens estalviarem quasi 6 milions d'euros, prop de 1.000 milions de pessetes. Efectivament, fins ara es pagava aquesta quantitat en recàrrecs i descoberts, recàrrecs i descoberts per no abonar en temps i forma les cotitzacions de la Seguretat Social. Potser el Sr. Diéguez sí que ens hauria de contestar què pensa del plus d'insularitat dels empleats del Govern de la CAIB, a veure si s'aclareixen d'una vegada.

I vaig acabant, Sr. President. Senyors diputats, les dades -i no les he pogut donar totes- són aclaparadores. Els èxits són aquí, damunt la taula. Tota la resta pertany al regne de les anècdotes, de la xafarderia, dels focs d'artifici mediàtics, del linxament sistemàtic per anar creant la falsa imatge d'un conseller pervers i demoníac. Poca cosa més. Misèria, Sr. Diéguez, misèria. Ganes de no reconèixer la tasca més eficaç que mai no s'hagi fet des d'una conselleria d'Interior.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor... 5 segons.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Vaig acabant. Per això, per totes les raons que he exposat, confii que si el Sr. Diéguez no abandona el seu patetisme almanco els altres grups votin a favor de la nostra proposta alternativa de moció i deixin de fer seguidisme a una estratègia, la del Sr. Diéguez, tan perversa que només fa honor a una persona, la mateixa persona que es va prestar al joc de fer de president d'aquesta cambra durant un mes, sense importar-li per a res el prestigi d'aquesta institució, i que més que un retrat a la sala del Senat jo diria que només és digne d'un porta-retrats. Vostès diran.

Moltes gràcies.

(Remor de veus, aldarull i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari... d'Esquerra Unida i Els Verds, la Sra. Margalida Rosselló.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, he de dir que després de sentir el Sr. Font, o el portaveu que m'ha precedit del Partit Popular, li he de dir que vivim a un món totalment diferent, Sr. Font, però vostè farà carrera dins el seu partit, perquè així com l'han aplaudit segurament li donaran un lloc, tenint en compte les barbaritats que ha dit en aquesta cambra, que m'agradaria a més, però evidentment no ho puc fer, rebatre-les totes perquè realment jo crec que és al·lucinant haver de sentir el que sentim avui en dia.

Sí, anant al tema de la moció, volem manifestar des del nostre grup el nostre acord amb aquesta moció presentada pel Partit Socialista, relativa a la política general de funció pública duita pel Govern. Jo voldria recordar dues qüestions, i és que és important que el Partit Popular se n'adoni que governa, i que per tant està governant, ha governat fins i tot molts d'anys, 16 anys -en va governar el pacte 4-, i el que ha de fer és parlar d'actualment, del govern actual, del que fa, no contínuament i constantment fer...

(Remor de veus)

Miri... -si em permet, Sr. President- això només ho fa el polític que no sap com defensar la seva gestió i ha de recórrer al passat per poder tirar les culpes als altres. Per tant jo crec que això demostra una incapacitat per part del tema de la funció pública, que el Govern de les Illes Balears ho sàpiga dur com ho ha de dur, amb la valentia i amb la claredat que li pertoqueu, la gestió que ara li toca fer durant aquests quatre anys. Això és el que s'ha de fer: fer i defensar i dir per què es fan les actuacions que es duen a terme, que com dic són molt greus.

I en segon lloc crec que també el que hem de fer és parlar precisament de la funció o de la política general de funció pública a l'actualitat, què és el que es fa actualment, i és al que se'ns ha de donar resposta aquí; en aquest parlament s'ha de poder debatre aquesta qüestió i és evidentment allà on el

Govern també, en el moment que li pertoca, hi ha de dir la seva.

Bé, idò, en aquest moment des del nostre grup consideram que tot el que fa referència a la funció pública es fa en una línia que jo diria que -ja ho vàrem fer i ho hem fet en altres ocasions- hauríem de demanar que realment la capacitat de l'actual conseller, de l'actual govern davant aquest tema, una tasca tan important i tan bàsica deixa molt a desitjar i nosaltres creim que evidentment s'hauria de canviar la persona i s'hauria de canviar sobretot el plantejament en aquest àmbit.

Perquè ser escrupolós i rigorós en la responsabilitat de gestionar la funció pública és un deure dels governants, és un deure, i per tant el que ha de fer és intentar, dins la mesura, evidentment del possible, i per tant de les lleis vigents, ser com dic escrupolós i rigorós. A més és un tema clau, ja ho ha dit el Sr. Font, és un tema clau no per tot el que ha dit el Sr. Font, sinó perquè l'administració des de la democràcia, per si no ho sap, és una administració que està feta o ha de ser a benefici dels ciutadans, ha de ser una administració eficaç, professionalitzada; ha de ser una administració transparent, i per tant, tant l'accés com tot el que es du a terme en aquesta administració s'ha de fer amb total rigor i en funció, com dic, de les lleis existents; ha de ser una administració per als ciutadans, no una administració al servei de cap partit o del governant de torn que pugui ser.

(Continua la remor de veus)

Per tant en aquest sentit el que s'ha de... Jo agrairia si hi pot haver silenci. Idò s'ha de basar sobretot en els principis constitucionals que ja s'han esmentat en moltes ocasions aquí.

Nosaltres, per defensar, i la defensarem sempre, una administració, com dic, que ha de donar serveis a tots els ciutadans, no faltaria més, però veim que el govern del Partit Popular vol fer una administració a la seva mesura, operativa en funció dels seus interessos i no dels interessos generals, una administració -ja se li ha dit- d'adeptes, per poder generar una xarxa de favoritismes i "enxufismes" o, en el cas contrari, marginar els que no poden plegar-se a aquesta forma de fer les coses. Una administració camina si els seus treballadors i treballadores ho fan amb professionalitat i rigor, i no en funció dels governants, o perquè són amics o perquè no són amics.

Per això hem de dir nosaltres que trobam aquesta moció molt adequada i veim que a més, com hem dit, ens preocupa que a més el govern del Partit Popular funcioni, continuï funcionant amb un esquema absolutament obsolet i fora de llei. Nosaltres li demanaríem ben clar que compleixin la llei i per tant, com diu el primer punt, el plantejament de respecte als principis constitucionals per l'accés a la funció pública. Això, al nostre entendre, hauria de fer vergonya al Govern i al grup del Partit Popular que hi hagués una moció en aquest punt, que els demanassin que han de complir el que diuen els principis constitucionals, i ens vénen aquí amb arengues d'en Lenin i no sé quines històries. Han de complir els principis de la Constitució. Vostès no la varen votar, però estan baix l'imperatiu de la Constitució.

(Remor de veus)

El Govern ja té dues sentències del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que li diuen que es vulneren els drets fonamentals, i per tant els principis...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...i per tant els principis constitucional bàsics. La sentència pel decret del català i la sentència pel borsí d'interins, ja se sap perfectament, ho hem dit moltes vegades en aquesta cambra, però això a vostès, al Govern en aquest cas li és absolutament igual. La irresponsabilitat política, en el nostre entendre, és gravíssima. Però a més, és una irresponsabilitat intencionada perquè sabent que atempten contra aquests drets constitucionals, segueixen fent ben igual i a més, diuen: "bé, aniran als tribunals i ja veurem què passa". Però mentre tant anirem fent i ja ens trobarem en política de fets consumats i dificultarem l'aplicació de qualsevol sentència. Això en el nostre entendre, com deim, és una forma que nosaltres no només volem posar damunt la taula sinó que ho volem denunciar.

A més, com he dit, continuen igual, el Pla d'estabilitat aprovat a través de la llei d'acompanyament, vulnerant la negociació col·lectiva, també respira inconstitucionalitat. Per les mateixes raons que se va declarar inconstitucional la convocatòria d'oposicions per regular el tema dels interins i que ja se va fer baix el mandat del President Matas l'any 99. Ja en aquell moment va tenir una sentència dels tribunals allà on se deia que se vulneraven els drets fonamentals, però és igual, no passa res, continuem i ja veurem, mentre tant anirem fent. Ja hem parlat dels temes constitucionals moltes vegades en aquesta cambra i entrarem dins els altres punts de la moció el més ràpidament possible, ja que el que vénen a dir aquests punts, en els quals nosaltres, com deim donarem suport, les irregularitats que s'estan fent en aquests moments a funció pública.

Consideram imprescindible per tant, no permetre aquestes continues irregularitats i sobretot pel que fa al concurs de trasllat i també a la modificació del catàleg de llocs de feina. El que no se pot fer és que i hi ha molts de casos, que en funció de qui ocupa la plaça li canvien o no li canvien les funcions. Hi ha molts de casos que ha passat això. Si el funcionari ocupant no interessa el Govern canvia les funcions i sí li interessa, també les canvia, en tot cas per millorar-lo. Això és una perversió total de la funció pública i genera una indefensió total als funcionaris que no saben quines són les funcions, si la plaça a la que concursen tindrà les funcions que inicialment diu o no. Això se diu concurs a la carta, en funció de i de qui. La qual cosa, com ja he dit, a més de generar indefensió, hi ha molts de casos que també és de vertadera marginació de molts de funcionaris, precisament perquè és una fórmula per dir que a aquests ni tan sols els donarem feina.

En el tercer punt el mateix podem dir de la modificació del catàleg dels llocs de feina. Se modifica continuadament i a la

carta, quan els va bé i en absoluta discrecionalitat per tal d'intentar que no s'assabenti ningú més que els amics que es poden afavorir. Majoritàriament els sindicats voten en contra d'aquestes modificacions puntuals de catàleg perquè se fan sense criteris racionalitzadors i objectius de l'acció pública, sinó per criteris individuals i de favoritismes particulars.

Per tant, entenem..., i jo els vull recordar que vostès varen modificar la llei d'acompanyament del 2004, varen modificar la Llei de Funció Pública, precisament per permetre a través d'aquesta llei d'acompanyament que aquesta modificació permetés poder treure una oferta pública a la carta i les places que se vulguin així mantenir per als amics no oferir-les als ciutadans. Això és el que vostès varen modificar a través d'aquesta llei i tampoc passa res i hem d'escoltar encara arengues quan s'està fent utilització continuadament utilització d'allò que són els concursos i els catàlegs de forma que en el nostre entendre no va per res en una línia d'allò que ha de ser una administració pública (...).

I respecte el darrer punt, el Pla de sanejament. Nosaltres també donam suport al quart punt perquè entenem que si hi ha un Pla de sanejament que va presentar el conseller d'Hisenda allà on anunciava que no s'incrementaria la plantilla de la comunitat autònoma, no entenem per què s'incrementa al cap de dos dies en 69 noves places. I sobretot allò que nosaltres veim amb molta preocupació...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...és precisament el tema de les empreses públiques que s'han incrementat de manera desmesurada en aquesta legislatura, de fet en podríem posar moltíssims exemples, la mateixa empresa d'Agricultura aprovada també a través de la llei d'acompanyament i que a més té una clara intenció d'anar privatitzant el servei públic i defugir del seu control, he de dir que el conseller a més va dir en el seu moment a la interpel·lació, que ell no sabia res de les empreses públiques. Per tant, a nosaltres ens preocupa que a través d'aquestes empreses públiques, com que no hi ha, ni s'ha regulat, o no hi ha una fórmula excessivament regulada en el nostre entendre, sobre l'accés a aquestes empreses, idò se pugui utilitzar per entrar d'alguna manera moltes vegades a la gent que interessa. I ho he de dir per una cosa, per una raó molt clara, perquè la primera vegada que se va intentar posar fil a l'agulla en aquest tema i regularitzar un tema d'una empresa pública com era l'IBANAT i que a través d'haver per primera vegada oposicions en aquesta comunitat a una empresa pública, transparent, amb igualtat d'oportunitats i evidentment amb concurrència i publicitat, el conseller de torn als dos dies va aturar aquestes oposicions, evidentment amb una sentència clara allò se li diu que ha actuat d'una forma absolutament fora de lloc i que no podria fer. Idò tampoc passa res.

Per tant, no diguin ara que vostès a la funció pública l'entenen com una forma perquè tinguem una administració al

servei de tots els ciutadans, que la tinguem amb transparència, claredat i que sigui, a més, basada en els principis constitucionals. Ens trobam davant d'una funció pública que està precisament perquè aquest Govern, no ve d'ara, ve del 99 i de molt abans, per fer una administració al seu servei, allà on precisament els funcionaris contractats puguin ser aquells que són amics meus i els que no evidentment marginar-los, o senzillament posar-los problemes. Jo crec que això és allò que vostès estan fent en aquesta administració pública i des del nostre grup ens pareix absolutament intolerable. No és només una qüestió d'anar als jutjats, és una qüestió que vostès s'estan botant els principis constitucionals i no tenen la més mínima vergonya en fer-ho, fins i tot, com ja li he dit al principi, ho fan amb alegria, amb més gana i continuarem exactament igual. Idò senyors, a nosaltres ens pareix que això no és una administració que se mereixin els ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, avui és la tercera setmana que en aquesta cambra estam debatent sobre la Conselleria d'Interior, ja sigui la interpel·lació, la proposició no de llei i ara la moció. El tema és la funció pública, però és curiós que no hem parlat en cap moment de línies d'actuació, de prioritats polítiques, o d'execució d'un programa, hem parlat d'irregularitats, les irregularitats del Govern de les Illes Balears, d'aquest Govern. I per açò avui en realitat ens limitam a votar una moció que simplement recull un seguit d'evidències. Una moció que en el nostre parer només, i ja és molt, es limita a intentar frenar unes pràctiques que no es corresponen a la necessària transparència i equitat en què s'ha de gestionar la funció pública.

Ja vaig dir fa 15 dies i ho torn repetir avui, que el debat no és susceptible d'interpretacions polítiques, no és un debat sobre actuacions errònies, és un debat sobre evidències de gestió arbitrària i partidista. És cert a sobre que una gestió arbitrària, que l'esmena que ha presentat el Partit Popular pretén, demana que es perpetui. I no deixa de ser trist que independentment del resultat de la votació, avui ens pronunciam tots, diputats i diputades, sobre una sèrie d'obvietats. És obvi que la Conselleria d'Interior no pot regular de forma discriminatòria l'accés a la funció pública, és obvi que no ho pot fer i és evident que sí ho ha fet, ho han dit els tribunals i per molt de *botafumeiro* que avui li doni el Sr. Font, açò és el que han dit els tribunals. També li demanaria, si pogués, al portaveu del Partit Popular si també li donarà aquest *botafumeiro* als 280 contractes que ha fet EMAYA a Palma. Si açò no és una gestió arbitrària i partidista no sé què és.

És obvi que també que és il·legítim, és il·legal emprar el temps de feina per fer feines partidistes, o fins i tot no anar a fer feina. Resulta que a això se li diu ara xafarderies, idò jo a açò li dic corrupció, açò és la paraula, emprar el temps de feina per fer feines partidistes o simplement per no anar a fer feina i

emparar-ho, això és corrupció, no són xafarderies. També és obvi que la Conselleria d'Interior no pot modificar discrecionalment les condicions de treball d'unes places, tot just (...) celebrar les oposicions per ocupar-les. És obvi que açò no es pot fer i és evident també que s'ha fet. També és obvi que modificar constantment el catàleg de llocs de feina de la comunitat genera arbitrarietats, però és evident que açò s'ha fet. I finalment és obvi que si el Govern presenta un Pla de sanejament hauria de ser per complir-lo i és obvi, pel que sabem, que no és aquesta la intenció de la Conselleria d'Interior, a més publicat al BOIB.

I nosaltres consideram que és bastant trist que un dia com avui, en una sessió plenària, els diputats i diputades del Parlament de les Illes Balears s'hagin de dedicar a recordar obvietats enlloc de contrastar projectes polítics. Però aquesta és la realitat i a més, la realitat és que el Partit Popular ha encetat un procés d'ocupació de la funció pública. Ara a açò li diuen *pecata minuta*, *pecata sí*, però de *minuta* res. La veritat és que quan escoltava el portaveu del Partit Popular que ens parlava de'n Lenin, jo pensava aquí no hi ha hagut cap revolució, hi ha hagut només un canvi de Govern, però les senyores i senyors del Partit Popular han demostrat amb aquest canvi de Govern ser uns excel·lents alumnes de'n Lenin perquè allò que han fet ha estat ocupar passa rera passa la funció pública d'aquestes illes, amb una diferència això és cert, vostès sempre han emprat la funció pública com si fos una finca privada i els record que llevat de 4 anys, vostès governen aquí des dels talaiots. Per tant, temps n'han tingut i ara s'escandalitzen.

Bé, naturalment el nostre grup parlamentari després del que he dit votarà a favor d'allò que és obvi i evident, però a més a més i sobretot per açò dóna la coincidència que també és just i legítim.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Sr. Diéguez té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. En primer lugar quiero agradecer a los grupos políticos que prestan su apoyo a la moción, que a fin de cuentas no es más que prestar apoyo a la ley, puesto que está redactada, como bien se ha dicho, en unos términos tan estrictos y tan limitados desde el punto de vista de las florituras que pueda conllevar la redacción de una moción. Simplemente decir que se respeten los principios constitucionales de acceso a la función pública, una cosa tan sencilla, ni tan siquiera he puesto que se cambie y que se empiece ahora, sino que se respeten, no digo que se empiecen, que se respeten y en contra de eso parece que van a votar. Pero en fin, realmente nos toca defender las obviedades.

Agradecer pues el voto favorable de los grupos que así lo han anunciado y al grupo que no lo ha hecho así, pues realmente no sé muy bien por qué, el diputado que ha hablado no ha defendido al gestión del Sr. Conseller, no ha rebatido ni uno sólo de los puntos y casos a los que hemos hecho mención

aquí, ni uno sólo. Se nos ha hablado de Lenin, Marx y Engels y yo claro ahí es que me ha botado el balón y no tengo más remedio que rematar. Mire, usted nos ha dicho que Lenin tuvo un serie de principios, etcétera y que esto influyó en Marx y Engels y en la Comuna de París. Algo no me cuadra porque cuando Marx y Engels estaban en la Comuna de París en el año 1832 Lenin era un niño, entonces mal veo como Lenin puede influir...

(Algunes rialles)

Bueno, aquí hemos visto actos sobrenaturales mayores, pero no entiendo cómo Lenin del año 1900 y no sé cuantos puede influir en lo que sucede en el año 1860, transmutaciones hemos visto. La próxima vez que lea una solapa de un libro póngalos en orden cronológico que luego le pasan estas cosas Sr. Diputado.

(Rialles)

Luego el siguiente capítulo era la *blitzkrieg*. La *blitzkrieg*, se lo diré porque yo no entiendo muy bien lo que acaba de decir, pero la *blitzkrieg* es un concepto que desarrolló Adolf Hitler y sus estrategias como sistema de enfrentamiento bélico, habla de la guerra relámpago, basada sobretudo en el empleo de fuerzas motorizadas, etcétera. Me parece que no ha llegado al final de esa solapa y no nos lo ha podido explicar bien. Pero en fin, cuidado que también se mete en unas cosas que no tienen mucho que ver con esto. Pero en fin, pese a todo leer es bueno y las conclusiones cronológicas las puede tener cualquiera y estamos aquí pues para echarnos una mano entre todos y ayudar a...

(Rialles)

...salir de los malentendidos que pueda haber.

Mire, sigamos con la historia. La historia tiene muchas etapas, el señor se ha quedado en la Edad Media, no ha pasado a ver algunos periodos de la historia de nuestra comunidad autónoma, la función pública de la comunidad autónoma. ¿Se acuerdan cuando condenaban a consellers por prevaricación? ¿Se acuerdan? Consellers de Interior, eran del Partido Popular, sí, sí, no pueden ser de otro, eran del Partido Popular. Se acuerdan cuando, en vísperas de una elección, pasaba un Presidente de una comunidad autónoma, acompañado de una serie de individuos diciendo: "no os preocupéis, todos los que habéis entrado irregular porque como nunca hemos hecho oposiciones libres, estáis todos interinos, que vamos a realizar un bolsín de interinos y así os colocaremos a todos, votádnos por supuesto, y que hizo un bolsín preelectoral, ah! Es verdad, los tribunales se lo tiraron para atrás porque era ilegal, era inconstitucional. Esas son cosas de nuestra historia. Como son cosas de nuestra historia que las primeras oposiciones libres las hizo un Gobierno que no era del Partido Popular, las primeras en la historia de la comunidad autónoma, las primeras...

(Algunes aplaudiments)

Luego claro, si se lía con los libros, ¿qué no va a ser con las cifras? Es que el pacto incrementó los funcionarios muchísimo, menos mal, menos mal para los enfermos de las Islas Baleares

porque si no hubiéramos cogido (...) y dedicado a nuestra sanidad, pues no sé qué habríamos hecho. Naturalmente que los aceptamos incrementado la plantilla de sanidad y ojalá hubiéramos podido coger muchos más. No se líe con los números.

Llegamos a los enchufes. *Pecata minuta, minuta pecata*, los enchufes son pecados de juventud, no hay que hacerlos mucho caso. ¿Qué tienen un jefe de servicio de inspección que no tiene a nadie a su cargo? Bueno, es jefe, tiene su sueldo, no tiene nada que hacer, pero bueno. ¿Qué tengan un señor en Agricultura que va 4 días a trabajar y cobra todo el año? Bah! Esto es *pecata minuta*. ¿Qué tengan un encargado de embarcaciones en su Conselleria de Interior y no tengan ninguna embarcación? Bah! No pasa nada, eso es *pecata minuta*, son enchufes normales y eso es lo mejor de la intervención del Sr. Diputado, que le ha dado normalidad a aquello que a nosotros nos deja asombrados. Lo que a nosotros nos asombra, para ellos es normal, absolutamente normal. Incluso nos llega a decir cosas como que “ha negociado con los sindicatos”. También es bueno leer los periódicos, esto me lo dijo una vez el Sr. Conseller, me dijo: “el pacto de estabilidad lo hemos negociado con los sindicatos” y al día siguiente le sacaron un titular así, uno de los sindicatos más representativos, diciendo “no es verdad, no hemos negociado esto del pacto de estabilidad, ni muchísimo menos”. Se le negó.

Bien, van a votar ustedes en contra de que se respeten los principios constitucionales de acceso a la función pública, de que no se modifiquen las plazas de los concursos de traslado, de que el catálogo de puestos de trabajo se pueda modificar cuando a uno le de gana. Eso es lo que ustedes votando. Están votando en contra del Plan de saneamiento del conseller de Hacienda, porque yo he pedido que se cumplan sus previsiones y ustedes votan en contra. En fin, no hay quien los entiendan. Miren, a ustedes tal como está les va muy bien, pero les va muy bien personalmente, pero no al resto de los ciudadanos de la comunidad autónoma. A ustedes le va bien porque a uno lo colocan y le ponen un complemento específico de 42.000 euros. Claro todo el mundo aquí a hacer méritos. Les hemos citado un montón de casos de enchufados de la administración pública, no han podido defender ni uno sólo, ¿han oído que defiendan un sólo caso de enchufados? Ni uno...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi Sr. Diéguez per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo Sr. Presidente. No han defendido ni uno sólo, por eso el debate en función pública, como bien decía el Sr. Riudavets, no es hoy por desgracia de a dónde vamos a ir en función público, sino que el debate es un debate de corrupción. Sr. Conseller, en vez de darle cartera cuando empezó su mandato, le tenían que haber dado un antifaz, habría sido más apropiado. Y si usted iba de Batman, el Sr. Font podría hacerle de Robin perfectamente, ha hecho méritos.

(*Rialles i petit aldarull*)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats ens preparam per a la votació...

Sr. Font per què em demana la paraula?

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Per al·lusions...

EL SR. PRESIDENT:

No, no li don...

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Més que res per fer una sèrie de consideracions en nom de la història i en nom de la docència...

(*Algunes rialles i petit aldarull*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font per favor...

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Perquè clar, el que hauria de fer un professor...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, ha estat esmentat, però no (...). No li don la paraula per al·lusions. Senyores i senyors diputats ens preparam per a la votació. Passam a la votació.

25 vots a favor, 33 en contra, cap abstenció.

Per tant, queda rebutjat.

A continuació passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 339/05...

(*Remor de veus*)

Pregaria un poquet de silenci per favor. Moltes gràcies.

(*Continua la remor de veus*)

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 339/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, de modificació de la Llei 8/2000, de 27 d'octubre, de consells insulars.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la proposició de llei RGE núm. 339/05 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, de modificació de la Llei 8/2000 de 27 d'octubre de consells insulars. Per presentar la proposició de llei té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, des de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia se consagren els consells insulars com a institucions bàsiques de la comunitat autònoma, fins i tot des d'aquesta tribuna i tal vegada amb excessiva pompositat, hem qualificat uns i altres els consells insulars com a puntals de la nostra autonomia. La veritat és que al llarg dels anys els consells insulars s'han anat reforçant, assumint progressivament competències importants, aprovant-se la passada legislatura un sistema de finançament definitiu dels consells insulars i la Llei 8/2000, la Llei de consells insulars. Una Llei de consells insulars que per primera vegada proposam aquí la seva modificació puntual.

Els consells insulars per tant, cada vegada són més una administració autònoma, aquest doble paper d'administració local com a antigues diputacions i administració autònoma, de cada vegada assoleix més pes relatiu la part d'administració autònoma a mesura que s'assumeixen competències transferides, o delegades per part del Govern de les Illes Balears. Més pes, més capacitat, menys democràcia, això és el que hem de debatre avui en aquesta proposició de llei.

Aquesta iniciativa per tant, pretén rectificar el que volem pensar fou un lapsus en la Llei de consells insulars i fa referència en el règim d'incompatibilitats. Davant una qüestió puntual se va sol·licitar un dictamen jurídic al secretari de la corporació, al secretari del Consell Insular de Mallorca, allà on va dictaminar que únicament estan afectats per la Llei d'incompatibilitats els consellers executius, els directors insulars i els secretaris tècnics del consell i queden expressament exclosos els presidents i vicepresidents de la institució. Per tant, en aquest moment tenim un dictamen jurídic que interpreta textualment el que diu la Llei de consells insulars i segons aquest informe, que hem de donar per bo, els presidents i els vicepresidents dels consells insulars, sempre que no assumeixin un càrrec executiu, una conselleria en funcions executives, estan exclosos del règim d'incompatibilitats. Deim que volem pensar que això va ser un lapsus perquè torna dir el secretari del Consell de Mallorca que "és clara la intenció del legislador d'excloure del règim d'incompatibilitats les persones que ocupen els càrrecs de presidència o vicepresidència del consell executiu". Bé, jo aleshores era legislador i no era clara la meua voluntat, en tot cas me poden acusar de no haver llegit amb tot el detall que necessitava aquesta llei. Però de cap manera crec que ni jo, ni la gran majoria de diputats presents l'any 2000 en aquest hemicicle pensàvem que voluntàriament aquesta llei volgués exceptuar els presidents de les corporacions, perquè se dona una paradoxa i és que els subordinats de les presidències o vicepresidències de la institució, siguin directors generals, siguin secretaris tècnics, estan subjectes a la Llei d'incompatibilitats. Aleshores, ¿com és possible que una persona amb més capacitat de decidir que un subordinat, dins el mateix organigrama d'una conselleria d'un consell insular, sigui compatible i estigui subjecte al règim d'incompatibilitats un subordinat.

Bé, les conseqüències d'aquesta decisió que vàrem prendre és que l'article 3.3 de la Llei d'incompatibilitats no se compleix respecte de les persones que ocupen les presidències i determinades vicepresidències de la institució. I és molt important perquè precisament la Llei d'incompatibilitats

establia que tots els membres del Consell de Govern, en el cas de l'administració autònoma, en el cas del Govern de les Illes Balears, han de ser incompatibles per necessitat de garantir que l'administració autònoma, mitjançant les persones que executen les seves finalitats des dels llocs de més responsabilitat o transcendència serveixi amb objectivitat i imparcialitat plena els interessos generals. Dir que tota persona que s'asseu dins un Consell de Govern ha d'estar subjecte a un règim d'incompatibilitats per servir amb objectivitat i imparcialitat els interessos generals. Cas que no fos així, diu el mateix article, se podria comprometre o posar en entredit la imparcialitat, l'objectivitat i la independència en l'exercici d'aquests.

Ens trobam per tant, en una altra paradoxa. Imaginem les competències en matèria d'urbanisme, quan estaven exercides pel Govern de les Illes Balears, el President del Govern de les Illes Balears, el Vicepresident del Govern de les Illes Balears estaven subjectes a un règim d'incompatibilitat. Avui amb aquestes competències tan importants transferides als consells insulars, el president i vicepresident de les institució no estan sotmesos al règim d'incompatibilitats. Pot passar per tant, que una persona ocupi la presidència o vicepresidència d'una institució i sigui assessora d'una empresa immobiliària, urbanística, en el mateix temps que se tramita un pla general a la Comissió Insular d'Urbanisme, o un recurs que pot arribar al propi ple de la corporació sobre temes en els quals en la vida privada aquella persona està assessorant o dictaminant. O fins i tot, pot passar que una persona tengui una empresa, o tengui participacions dins una societat que contracta obres amb la institució que presideix o que vicepresideix. Bé, és un absurd i una vegada constatat que existeix aquest absurd l'hem d'intentar corregir sense cap més situació.

En definitiva, des del Grup del PSM-Entesa Nacionalista som partidaris de potenciar, encara més, els consells insulars, de dotar-los de més competències, però també de més democràcia. I també observam que en aquest entramat institucional que hem anat construint entre tots, hem anat fent més consells, però ha anat disminuint la democràcia. En el Govern de les Illes Balears tenim molts de mecanismes de control, mitjançant aquest Parlament, que hem perdut en els consells insulars. Teníem més mecanismes de control sobre una competència quan estava en mans del Govern de les Illes Balears que no tenim ara quan estan en mans dels consells insulars. I això per als qui creim en l'autonomia de cada illa pensam que no és bo. Més consells, més competències, més capacitat financera, però també, més control democràtic i el mateix règim d'incompatibilitats que exigim als governants de les Illes Balears.

Bé, moltes gràcies, esperam la fixació de postura de tots els partits i pensam que una qüestió tan òbvia mereixerà la unanimitat.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn a favor de la proposició de llei té la paraula en nom d'Esquerra Unida i Els Verds el Sr. Miquel Rosselló del Rosal.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Veig la gran visió del president, que donava per fet que la meua intervenció era a favor, ha encertat, evidentment, és a favor la meua coincidència amb el Grup PSM-Nacionalistes d'Esquerra sol ser habitual coincidència en aquesta cambra, avui també, s'ha donat casualitat que era torn a favor.

Bé, senzillament, poques paraules es poden utilitzar per argumentar una cosa que, al meu mode de veure, hauria de ser una qüestió clarament de tràmit, no crec que calgui entrar molt en el fons de la qüestió. Me pareix que és obvi que el sistema d'incompatibilitats doncs si afecta tots els membres de l'executiu d'un consell insular afecta tots, no tots menys el president i el vicepresident, per tant supòs que això és una de les llacunes de la pròpia elaboració legislativa que a un determinat moment les coses no queden suficientment clares i per això hi ha el mecanisme de rectificar i de fer modificacions parcials a una llei.

Per tant, per a mi podria acabar aquí la intervenció, aprofitaré en tot cas, ja que, donat el reglament, tenc moltíssim de temps, per argumentar un element que ens preocupa i que és a debat en aquests moments, precisament arran del debat del propi Estatut d'Autonomia i de tot un debat de model de comunitat autònoma. Jo crec que cada vegada més hi ha consciència entre tots, i per part del que representa la meua formació i el meu grup hi és des de fa temps perquè ens hem definit històricament com a insularistes, i així ens hi hem expressat sempre i ens hi continuem expressant, hi ha, repetesc, consciència clara que els consells insulars són òrgans que cada cop més han de ser de l'administració autonòmica, òrgans que cada vegada més han de ser òrgans de govern de cadascuna de les illes i que aquesta doble naturalesa que tenen els consells insulars, per una part, administració autonòmica, per una altra part, administració local, cada vegada es va decantant més, s'ha d'anar decantant més a favor de l'administració autonòmica en lloc de l'administració local. Jo, per exemple, esper que del debat que es té amb la reforma de l'Estatut d'Autonomia doncs acabem aquesta reforma amb un articulat on quedi clar que els consells són part de l'administració autonòmica, una mes, com la presidència, com el Govern, com el Parlament, etcètera.

Per tant, crec que aquest és el camí pel qual caminam tots i que és el camí que, en línies generals, no veig discrepàncies polítiques sobre aquest tema a les forces polítiques d'aquestes illes. Ara bé, jo el que crec és que si avançam en aquesta direcció hi hem d'avançar amb totes les seves conseqüències; és a dir, no podem entrar en una dinàmica on per a segons quines coses, que convengui al major funcionament, els consells siguin administració autonòmica, i per a segons quines coses, les que convenguin manco, per exemple, de reglament, de propi funcionament intern, de funcionament mateix del propi consell, siguem d'administració local, en fi, o tots a una banda o tots a una altra perquè, si no, acabariem creant una disfunció molt grossa. Per exemple, doncs que de definició sigui administració autonòmica, sigui el Govern de les Illes, però que

després, per una altra banda, doncs no hi hagi les mateixes incompatibilitats, cosa que aquesta proposta que avui duim aquí, doncs probablement solucionarà i ja no hi haurà més problemes, o altre tipus de coses del propi reglament, el nivell de control del Govern, la confusió entre el Govern, presidència de Govern i presidència del propi consell, tota una sèrie de coses que en el futur haurem d'anar resolent si realment acceptam caminar pel camí que els consells sigui cada cop més administració autonòmica i cada cop menys administració local, filosofia, repetesc, en la qual crec que tots coincidim.

Per tant, en fi, dir que reconec que he aprofitat aquest, que jo no sabia que fos tan llarg, per a, ja que hi som, expressar la meua opinió damunt un tema que crec que és un dels temes polítics que tenim de l'estructuració de la nostra comunitat autònoma; crec que també ve al cas, no se'm pot dir que m'hagi sortit, perquè la llei parla d'això, però bé, he aprofitat per donar la versió del meu grup damunt aquest tema. I crec que, en conseqüència amb el que he dit, en aquest cas hauriem d'aprovar aquesta proposició de llei de modificació de la llei que ens presenta el PSM i ja tendríem una cosa menys a discutir quan discutim de tota l'estructura i l'entramat de la comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El PSM presenta aquesta proposició de llei de modificació de la Llei de consells insulars per la qual es regula aquest règim d'incompatibilitats dels governs dels consells insulars, diuen que per resoldre una incongruència de la Llei de consells; troben que per resoldre una incongruència de la llei és necessari modificar-la a fi d'equiparar el règim d'incompatibilitats de la presidència, de vicepresidències, dels governs insulars. És a dir que quan la llei diu: als consellers executius, els directors insulars i els secretaris tècnics se'ls aplicarà el règim d'incompatibilitats que estableix la Llei 2/1996, d'incompatibilitats dels membres del Govern de la nostra comunitat autònoma", per a no citar expressament i específicament la presidència i vicepresidències, s'interpreta que queden fora de l'aplicació del règim d'incompatibilitats. Una interpretació que valoram tant simplista com agosarada i per tant no creim que estiguem davant una incongruència de la llei, creim que som davant una incongruent interpretació de la Llei de consells, que evita, aquesta incongruent interpretació, que la presidència i vicepresidències del govern d'un consell se sostreguin del deute públic de les incompatibilitats.

Una interpretació excloent per a determinats càrrecs que es podria considerar que frega des del límit del frau de llei, però que, en tot cas, està mancada de tot sentit comú. Valoram la coherència de la llei front a la incongruent interpretació, o simplista interpretació, que se'n fa en algun consell insular, voldríem fonamentar la nostra argumentació en dos punts, en

dos fets: primer, el sentit comú -que sembla que ha d'existir en aquesta comunitat. Sentit comú, com l'argumentam? Si la Llei de consells insulars, repetesc, perquè creim que val la pena establir i acordar el valor de les coses i de les lleis quan s'escriuen, si la Llei de consells diu: als consellers executius, als directors insulars i als secretaris tècnics se'ls aplica el règim d'incompatibilitats, no creuen estrany, com a mínim un poc estrany, interpretar que la feina d'un director insular és més incompatible que la feina d'una presidència o d'una vicepresidència d'un govern insular? Estam menys valorant tant la capacitat de direcció política del govern dels consells front a la simple gestió?

És que precisament els consells insulars hem de lluitar cada dia per posar en valor els consells com a governs, amb la lletra grossa de la paraula govern, evidentment, no podem caure mai del món en aquesta interpretació, de què la direcció política d'un consell insular que recau en la presidència i vicepresidència sigui menys important, menys incompatible que la feina d'un director insular. De simple gestió política, però simple gestió.

Per tant, aquesta és la primera qüestió, però evidentment, en segon lloc, a més de sentit comú hi ha el que crec que és l'argument jurídic, el contingut polític del conjunt de la llei que li dona coherència, repetesc, front a la incongruent interpretació d'exclusió de determinats càrrecs. Miri, intentaré raonar-ho d'una manera simple: si el consell executiu, diu l'article 7.5, serà integrat pel president, la presidència, vicepresidents i un mínim de tres consellers executius, defineix; a l'article 12 continua: les funcions del consell executiu són la funció executiva en relació amb les competències del consell insular. No acompleixen aquestes funcions executives tots els seus membres del consell executiu? No és una feina de tots? Què fan la presidència i la vicepresidència en el consell executiu si creuen que no tenen funcions executives?

Podríem fer dues interpretacions: una, les suprimim, total ...; o, la segona interpretació, que crec que és la més coherent, interpretar que sí, que si són al consell executiu fan funcions també executives, perquè la direcció, la signatura, són vertaderament funcions executives. Per tant, entren ja perfectament en la definició de consellers executius i aquests, com he citat per dues vegades, són perfectament, són ja incompatibles amb la Llei de consells insulars actual.

Creim que més que manca llei pot mancar voluntat d'acceptar el que implica ser govern, el que implica ser govern fins a les darreres conseqüències, que són les incompatibilitats d'una manera ben simple. Modificar la llei per explicar i aplicar el sentit comú, la política o la coherència de ser govern, la veritat és que la primera impressió és que pot resultar excessiu. Així i tot, i evidentment, si modifiquem aquesta llei, recuperem la lògica, recuperem la política i recuperem el sentit comú, benvinguda sigui aquesta modificació i per tant votarem a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula ara el Grup Parlamentari Mixt, la diputada Hble. Sra. Maria Dolça Mulet Dezcallar.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui hem de debatre una proposició de llei que vol modificar alguns articles de la Llei 8/2000, de consells insulars. Facem un poc de memòria, la Llei 8/2000 va ser una de les lleis més importants que es varen aprovar la legislatura passada amb el govern del pacte de progrés; si seguim fent un poc més de memòria, comprovarem que alguns membres destacats del grup parlamentari que ha presentat la proposta avui eren membres d'aquell govern, que va defensar davant aquesta cambra el projecte de llei dels consells insulars l'any 2000. Efectivament, les mateixes persones que no tan sols donaren suport a aquesta llei, sinó que varen participar directament en la seva redacció inicial, són les que ara la volen modificar.

Com és normal, aquesta transcendental Llei 8/2000, de consells insulars, no va sorgir per generació espontània, no ens vàrem aixecar un dia ens la trobarem aprovada, no, aquesta llei va sorgir primer amb un avantprojecte, després com a projecte de llei i després de la seva tramitació parlamentària va ser una llei del Parlament. Me permetin que recordi unes paraules que es varen dir en aquesta cambra respecte de la Llei de consells insulars en el moment de la seva tramitació: "Darrera aquest projecte de llei hi ha dos elements fonamentals, d'entrada una proposta jurídica sòlida, hem comptat amb prestigiosos juristes que avalen el projecte de llei del Govern, entre ells dos catedràtics de dret administratiu, un de dret constitucional i d'altres experts en la matèria, i a més de les recomanacions del Consell Consultiu". Això ho va dir el Sr. Antoni Garcías i Coll, conseller de Presidència a 18 d'abril del 2000.

Unes altres paraules que varen dir és: "És evident que per a nosaltres també és una premissa important el control del Govern i aquesta llei, la llei del Govern, el projecte del Govern, garanteix la capacitat de control per part de l'oposició". Això ho va dir el Sr. Gomila, diputat del PSM, també dia 18 d'abril del 2000.

La llei de la qual avui anam a tancar la tramitació parlamentària començava, ara fa gairebé un any, quan el Govern va fer públic un avantprojecte que va remetre al Consell Consultiu, als grups parlamentaris, als consells insulars, avantprojecte que va provocar una polseguera mediàtica i tot tipus de comentaris, de debats públics i de jornades de reflexió. Posteriorment, el dictamen del Consell Consultiu va plantejar una sèrie de qüestions que el Govern va tenir en compte a l'hora de presentar el projecte de llei que s'ha remès a aquest Parlament, això també ho va dir el Sr. Gomila, diputat del PSM.

Podríem seguir reproduint comentaris i manifestacions, però crec que no és necessari, i no és necessari perquè després d'aquests comentaris damunt aquesta llei, tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra, excepte el Partit Popular, varen donar suport a l'actual Llei de consells. I també és evident, com va reflectir el *Diari de Sessions* que es confiava en la legalitat d'aquesta llei, donada la gran participació de

juristes de reconegut prestigi en la seva elaboració. A més a més, el Consell Consultiu va fer recomanacions que varen ser introduïdes. Per tant, és una llei vigent que ha superat amb èxit tot el control de legalitat i una tramitació parlamentària intensa i extensa. Aquesta llei ha patit fins i tot uns recursos d'inconstitucionalitat que en el dia d'avui supera amb èxit.

És una llei vigent que dona molt bon resultat i que permet que els consells siguin els vertaders governs de cadascuna de les nostres illes. I ara, enmig d'aquesta legislatura es proposa la seva modificació. Ens hauríem de demanar què ha canviat en el grup parlamentari que elogiava aquesta llei respecte del grup parlamentari que ara proposa la seva modificació, perquè és la mateixa llei; és una llei que, a més a més, té la força dels seus anys de vigència i que donen bona prova de la seva eficàcia. Què ha canviat? Jo els ho diré: ha canviat que el grup proponent l'any 2000 formava part del govern del Consell de Mallorca i ara és a l'oposició, això és el que ha canviat. I ens hauríem de demanar si aquesta circumstància és suficient per modificar una llei; és aquest un motiu prou legítim per modificar el nostre marc normatiu? Nosaltres pensam que no. Aquesta modificació que avui proposen és més pròpia d'una esmena parcial que d'una modificació d'una llei, perquè vostès, al llarg de la tramitació de la Llei de consells, no varen tocar aquesta qüestió, i no ho varen fer i, a més a més, varen votar a favor i la varen defensar. Allò que era bo l'any 2000, ara, a l'any 2005, no és bo, i l'únic que ha canviat, jo els ho diré, és el suport dels ciutadans que els han donat a les urnes, que cada vegada és menor.

Però miri, els consells insulars estan per damunt de les seves circumstàncies partidistes, dels seus resultats electorals, la Llei 8/2000 és la mateixa, governin vostès o no. Per sort els elements essencials de la nostra autonomia estan per damunt de les persones, per damunt dels interessos estratègics, per damunt dels canvis d'opinió injustificats o d'un partit o de l'altre. Jo els vull dir: per què no varen proposar, amb una esmena parcial, aquest canvi? Per què varen votar a favor d'una llei que no els agradava? Per què varen defensar públicament una llei defectuosa? Per què varen formar part del govern del Consell de Mallorca si aquesta llei era dolenta? Els diputats d'Unió Mallorquina no donarem suport a aquesta proposició de llei, no li donarem suport perquè entenem que aquest no és el moment adient per plantejar reformes de la Llei de consells; no li donarem suport perquè aquesta llei va ser fruit del consens entre diferents forces polítiques, fins i tot del Partit Popular, que va votar en contra aquesta llei, però que valora positivament la seva existència i la seva aplicació; no li donarem suport perquè Unió Mallorquina és un partit coherent amb allò que diu i amb allò que fa i perquè per a nosaltres aquesta llei no és un joc.

Aquesta llei és la consolidació d'un edifici institucional arrelat a la nostra història, que respon a les necessitats d'un territori fragmentari i divers, que respecta el nostre marc estatutari i que ha demostrat que és una llei vàlida i positiva. I això, sense dubte, està i estarà sempre per damunt del doble llenguatge, de la incoherència i de l'oportunisme polític d'aquells que canvien d'opinió segons bufi el vent.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Molt breument, simplement per fixar la nostra posició damunt aquesta proposta que fa el PSM-Entesa Nacionalista a aquesta Llei de consells insulars de l'any 2000. Hem de dir, des del Partit Popular, que ens sorprèn bastant aquest canvi d'opinió per part del PSM-Entesa Nacionalista; creim que, efectivament, hi ha una discrepància en el seu criteri polític, perquè efectivament quan vostès governaven en el consell insular va ser precisament quan es va aprovar aquesta Llei de consells, i vostè ha dit, Sr. Sampol, en el seu discurs, a la seva intervenció, que era un lapsus. Nosaltres posarem en dubte que fos un lapsus, més que res perquè en aquells moments vostès tenien una vicepresidència en el consell i tres conselleries executives, per tant consideram que no era un lapsus quan parlam del règim d'incompatibilitats. Però en fi, vostès ara diuen que se'ls va passar per alt i que no havien caigut en aquest tema.

Nosaltres creim que efectivament les lleis s'han d'acomplir, vostès saben quin va ser el posicionament del Partit Popular damunt la Llei de consells, i no ens amagam; avui tenim una Llei de consells que és al Tribunal Constitucional, perquè hi ha una sèrie d'articles i una sèrie de punts que en aquests moments se n'està fent anàlisi jurídica per part del Tribunal Constitucional, però el que sí els podem garantir a tots és que per part del Partit Popular, mentre una llei sigui llei aquesta llei s'ha d'acomplir, i després ja ho veurem. Creim que en aquests moments no ens trobam en el moment oportú i adient per fer aquesta proposta que vostè ens ha proposat a tots els diputats d'aquesta Cambra; sí que veim que hi ha part d'oportunisme polític a la seva proposta, un oportunisme doncs que és per una sèrie de qüestions, les quals, sincerament, al Partit Popular no li interessa entrar-hi, les seves discrepàncies amb aquells que eren socis de govern seus en el Consell Insular de Mallorca, que són manifestes i que ho sap tota la ciutadania, possiblement hagi proporcionat que vostès tinguin aquesta iniciativa.

Per tant, nosaltres no volem formar part d'aquesta discrepància o d'aquesta qüestió estrictament partidista, entre partits, perquè no ens interessa. Nosaltres volem un altre escenari polític, nosaltres volem l'escenari d'una modificació legal o d'una creació d'una llei quan hi hagi interès social i quan això impliqui una modificació per al bé o pels canvis produïts dins la nostra societat. Però mentre l'escenari sigui un escenari de revenja o de rivalitat entre partits polítics, doncs sincerament, Sr. Sampol, a nosaltres no ens interessa aquest terreny.

Sempre que vostès ens proposin una modificació en la qual hi hagi criteris estrictament jurídics, ja li dic que amb nosaltres pot comptar, sempre i quan nosaltres, evidentment, hi estiguem d'acord, i pot comptar amb el nostre suport sempre i quan vegem una intenció doncs efectivament de fer una feina

necessària per a la nostra ciutadania. Mentre la seva intenció sigui la intenció d'intentar tornar de segons quina manera a un altre partit polític el que vostès avui no tenen, doncs, sincerament, al Partit Popular no l'hi trobarà. I per això aquest escenari no ens agrada i no li donarem suport.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Rubio és molt jove vostè per acceptar aquests papers, perquè mentre vostè parlava la gran majoria dels seus companys estaven cap baix, conscients que aquesta modificació legislativa és més que necessària, és més que imprescindible. I llavors als passadissos m'ho diran a jo, me diran: tenies raó. Perquè això ni neix de la revenja ni neix de l'oportunisme polític, neix del que ha interpretat correctament la Sra. Barceló, neix d'una interpretació molt *sui generis* que ha fet el secretari del Consell de Mallorca sobre el règim d'incompatibilitats. Perquè naturalment, jo i tots vostès i tots els que seuen en aquests escons, quan deien que els membres del consell executiu han de ser incompatibles, quan la llei deia que els consellers del consell executiu són incompatibles, pensàvem que, com al Govern, afectava tothom. I només surt arran que una de les persones afectades té una pàgina web allà on mescla la seva pertinença al Consell de Mallorca amb la seva activitat privada, que és quan demanam sobre si realment està afectat per la Llei d'incompatibilitats o no i el secretari en fa aquesta interpretació. Aquesta és la realitat, i a partir d'aquesta interpretació tots ens n'escandalitzam. És a dir, el president del Govern, la vicepresidenta del Govern són absolutament incompatibles i el Govern de Mallorca, la presidenta i el vicepresident no han de ser incompatibles. Per cert que tenim una vicepresidència executiva, amb la interpretació que ha fet el secretari de la corporació estava afectada per la Llei d'incompatibilitats.

Jo crec que aquí, torn citar la Sra. Barceló, és que és una qüestió de sentit comú, és a dir, a ningú li hagués passat pel cap que això estava fet intencionadament, i idò, resulta que sí que estava fet intencionadament; resulta que sí, *pardillos* una altra vegada ens ficaren un altre gol. I realment volien ser incompatibles, i per què? Clar, perquè quan es té la roba a l'estenedor, Sra. Dolça Mulet, s'ha de sortir aquí amb un poquet més de *finezza*, i li ha mancat *finezza* a la seva intervenció, Sra. Mulet, perquè jo he anat molt alerta a no esmentar ningú i vostè s'ha ficat en qüestions fins i tot personals i de revenja, li ha faltat *finezza*, perquè en definitiva què és el que no es vol, per què un president i un vicepresident, i farà abstracció de Menorca i d'Eivissa, perquè això neix d'un informe de secretaria de Mallorca, per què la presidenta de Mallorca i el vicepresident de Mallorca han de ser compatibles amb la seva activitat privada? Be, per no estar afectats per l'article 4.2 de la Llei d'incompatibilitats, que diu: "Els titulars dels càrrecs o llocs de treball inclosos en l'àmbit d'aplicació

d'aquesta norma no podran tenir per si o juntament amb el seu cònjuge, fills dependents i persones tutelades, participacions superiors a un 10% en empreses que tinguin contractes, concerts o convenis, be siguin de caràcter econòmic o be de qualsevol altra naturalesa, amb l'administració pública autonòmica o entitats vinculades o dependents d'aquesta". Qui no vol estar afectat per aquest article no pot ser incompatible i per tant o a ca seva o fora participació amb empreses privades; o fora assessorar societats que tramiten projectes urbanístics.

I clar, i què passa? Que l'horabaixa me'n vaig al despatx i assessor un promotor immobiliari i l'endemà el matí me'n vaig i faig un ratxa damunt un plànol. O l'horabaixa me'n vaig al despatx de l'empresa i contract una gran obra pública i el de matí me'n vaig al meu despatx i la firm. Així de simple, així de simple, per tant una vegada que hem constatat que, no ciutadans del carrer, és a dir, persones que són les que han d'interpretar la llei la interpreten d'una manera que, Sr. Rubio, cap de vostès pensava que això fos així, cap dels representants socialistes pensava que fos així, i nosaltres, me creurà o no, i en aquest cas ens podran acusar de no haver sabut llegir el que deia un article, que sí que era, tenia una certa diferència quant a la referència al Govern de les Illes Balears, però això és tot el que li admetré. I en tot cas, el que sorprèn, Sr. Rubio, és que el Partit Popular, que aquí va votar contra d'aquesta llei, que va presentar un recurs d'inconstitucionalitat, ara s'avengui a fer la feina bruta i a donar per bona la interpretació perversa que s'ha fet d'aquesta llei. Perquè tinguin una cosa ben clara: si el secretari del Consell de Mallorca no hagués fet aquest dictamen jurídic, que supòs que vostè el té i que fa una interpretació, per ser benèvols, allunyada del sentit comú, avui jo no seria aquí defensant aquesta modificació d'una llei molt important, perquè en tot cas ens hi jugam això.

Ho deia el Sr. Rosselló, i acab, Sr. President. Ara estam reformant l'Estatut d'Autonomia. Volem saber a què jugam, així de clar. Si en el Consell de Mallorca encara hi hem de descarregar més competències, si és possible i milloram el finançament de les Illes Balears, més recursos econòmics, també més democràcia, eh?, perquè no fos cosa que aquí, aquí tenim sessió setmanal, tenim comissions parlamentàries, capacitat de demanar, i llavors ens n'anem i aquelles competències que eren exercides amb unes garanties per l'oposició passin i es tanquin dins el "quarto" fosc i no tinguem capacitat de controlar, capacitat de complir la funció, els diputats de l'oposició, per la qual els ciutadans ens paguen.

Avui votaran en contra, però interiorment a la majoria de vostès els repugnarà més que mai pitjar el botó del no, els ho asseguro. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula en torn de contrarèplica la Sra. Dolça Mulet.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en democràcia les formes són molt importants, i és molt important

la seguretat jurídica i l'estabilitat de les institucions. El fet que la Llei de consells hagi estat i sigui en el dia d'avui una llei positiva no vol dir que no es pugui modificar mai. La Llei de consells s'ha de poder modificar, però és molt important encertar el moment de fer-ho, i el moment no és aquest. És a dir, la vigència i l'eficàcia d'una nova llei de consells en aquest cas hauria d'adequar-se a l'inici d'una nova legislatura; això garantiria la seguretat jurídica i l'estabilitat institucional.

Miri, jo li ho he dit abans però ho repetiré: l'any 2000, amb vostès en el Govern de les Illes Balears i en el Govern del Consell de Mallorca varen donar suport a aquesta llei. L'any 2005, amb vostès fora del govern de les dues institucions, volen modificar la llei. Mentre aquesta llei s'aplicava en els seus càrrecs quan ells governaven tot eren flors i violes, tot era meravellós; ara que vostès, per decisió dels ciutadans, estan fora, tot són problemes. Jo voldria demanar aquí a la cambra si realment deien la veritat aquí, si la veritat de l'any 2000 quan vostès defensaven aquesta llei, si diuen la veritat avui quan l'estan criticant. O és que no l'han dita mai, la veritat? És necessari ser un poc més coherents i un poc més seriosos en aquests temes.

Miri, jo per acabar l'únic que li vull dir és que la Llei de consells és una llei que ha superat tots els controls de legalitat molt importants. Ha superat el control de legalitat del Consell Consultiu; ha superat el control de legalitat del Consell de l'Estat, que tenim el dictamen; fins i tot ha superat el control del Tribunal Constitucional. Per tant jo crec que hi ha gent que veu problemes on no n'hi ha.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mulet.

No hi ha més intervencions? Idò, senyores i senyors diputats, ens preparam per a la votació. Passam a la votació.

24 vots a favor, 33 en contra, cap abstenció. Per tant queda rebutjada aquesta modificació de la Llei 8/2000.

Senyores i senyors diputats, interrompem la sessió plenària per una hora i mitja i a les quatre es tornarà començar. A les quatre.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, molt bones tardes, senyores i senyors diputats. Si els sembla bé recomençarem el plenari.

I finalment passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de les esmenes a la totalitat de devolució presentades al projecte de llei RGE núm. 1280/05, relativa a ports de les Illes Balears.

V.1) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 2453/05, del Grup Parlamentari Socialista, presentada al Projecte de llei RGE núm. 1280/05, de ports de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena RGE núm. 2453/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, o diria escassos senyores i senyors diputats...

(Rialles)

Bé, entrant al tema que ens té aquesta tarda aquí el que sí voldria comentar en primer lloc és que des del nostre grup entenem que són nombroses les raons que justifiquen o justificarien plenament la presentació d'una esmena a la totalitat d'aquesta llei, però en el seu moment ja entrarem a detallar cada una de les propostes que feim a articles concrets, proposarem les supressions i les modificacions corresponents, i avui intentaré exposar les línies bàsiques del perquè entenem que aquesta és en general, des del nostre punt de vista, una llei dolenta.

Resumint podríem limitar-nos a llegir els quatre o cinc punts que presentarem ja a l'esmena a la totalitat, i entenem que és una llei que neix amb falta de consens; que és intervencionista; que és un instrument en mans del Govern per, d'alguna manera, manipular entorn als ports de les Illes Balears; que és una llei que suposa una important limitació a la capacitat d'intervenció de les administracions, tant insulars com municipals; que vulnera els grans principis com el de lliure concurrència i el d'igualtat; i que també fa excepcions per raons polítiques.

De fet les coses han anat ja malament des d'un primer moment, i és així perquè ja a la presentació als mitjans de comunicació del projecte que avui debatem aquí, com dic a la presentació per part de la conselleria es va reconèixer una clara vinculació d'aquest projecte amb el territori i amb el medi ambient, i de fet es va utilitzar aquest tema per dir que es desitjava buscar el màxim consens, però clar, crec que avui és molt clar per a tots que, consens, fins a dia d'avui res de res. Per tant és un projecte del Partit Popular i del Govern balear del Partit Popular. I aquesta és una situació, aquesta de l'absència de diàleg i de capacitat de consens tant del Partit Popular com de l'actual govern balear, a la qual de fet ja ens estam acostumant, perquè no és la primera vegada que ens passa, sinó que en quasi totes les ocasions en què s'ha dut alguna proposta en aquest parlament ens hem trobat amb una situació molt similar.

Hem de dir que allò que hauria de ser un element de coordinació, de regulació d'un important sector industrial, comercial i social entorn a aquesta llei de ports es converteix en realitat en un instrument a disposició del Govern per actuar amb mans lliures als ports de la nostra comunitat que són de la seva competència. És aquesta una llei que servirà per fer clientelisme polític, i quan dic que servirà per fer clientelisme polític és que a més serà a partir de l'endemà mateix de la seva entrada en vigor, i si no esperam que algú ens expliqui si el que està previst, per exemple, a la disposició transitòria quarta, relacionada amb l'article 83, on es possibilita als actuals concessionaris, incloent aquells titulars de concessions a les quals hagi expirat el termini previst en el títol en el moment que

aquesta llei entri en vigor, com dic els permetrà sol·licitar l'atorgament d'un nou títol de concessió per un termini no superior als 30 anys. Aqueixa circumstància sense cap dubte podria ser objecte d'un ample debat. Ara bé, des del nostre punt de vista el que passa és que s'impedeix la lliure concurrència i el principi d'igualtat per accedir a gestionar el domini públic i s'afavoreix clarament els concessionaris actuals.

Un altre assumpte que troba solució en el marc d'aquesta llei és tota aquella problemàtica sobre la resolució d'algunes adjudicacions en tràmit i, amb més o menys acord per part del Govern, vinculades a responsables polítics de les nostres illes. Sense cap dubte possibilitat un nou període de concessió a algun titular amb termini expirat serà un autèntic alliberament que permetrà resoldre conflictes interns entre càrrecs institucionals de les nostres illes i, sense dubte també, amb algun club nàutic per enmig.

És aquesta una llei absolutament intervencionista, que contràriament al que es va anunciar en el seu moment per part de la conselleria suposa una important limitació de la capacitat d'intervenció de les administracions tant insulars com municipals. Per un costat tenim un clar intent de manipulació en el contingut d'aquest projecte, i m'explicaré; si el projecte que inicialment consideri adequat, per exemple, ports de les Illes Balears, es refereix a la promoció de nous ports, se sotmetrà a informe del consell respectiu que tindrà, a més, caràcter vinculant, segons es pot llegir a l'article 17 d'aquesta llei. Però entenem que normalment la realitat es mostra esquiva i que el que es diu en aquest article 17 no acaba de ser exactament el que es podria entendre, i per demostrar que això té un cert truc basta llegir unes declaracions fetes per la mateixa consellera el passat mes d'octubre del 2004, on venia a dir: *"De todos modos la consellera aseguró que no tiene constancia, de momento, de ninguna iniciativa para construir nuevos puertos deportivos. En cambio dijo que existen numerosos proyectos para ampliar los puertos deportivos existentes acumulados en los últimos años y que el Govern los va a estudiar"*. Per tant veim que l'article 17 diu que hi haurà informe del consell per a nous projectes d'instal·lacions de ports, que a més serà vinculant, però ja per part de la consellera se'ns anuncia que a dia d'avui no serà això un problema perquè no hi ha nous projectes presentats.

I això ens porta a la segona part del que entenem que pot ser una presa de pèl pel que fa a la participació de l'administració insular, en aquest cas. El mateix article que parla d'aquest informe vinculant dels consells, i que hem comprovat, o que des del nostre punt de vista és pura ciència ficció, converteix en informes no vinculants els dels consells quan es tracta d'un projecte d'ampliació, i hem pogut veure que es reconeix que així com no hi ha nous projectes, d'ampliació sí n'hi ha molts. Podem citar també en relació amb aquest mateix article el PORN de l'Estanyol, el Molinar, Cala Gamba, Colònia de Sant Jordi, Portocolom, Cala Bona, Cala Rajada, Son Serra de Marina, Andratx, entre d'altres. Com veim no passam falta de propostes d'ampliació de ports. Clar, resulta que si l'informe vinculant es correspon a nous projectes i no n'hi ha, i el que sí sabem que existeix, i que n'hi ha molts perquè s'han acumulat al llarg dels anys, són propostes d'ampliació, i en aquestes propostes d'ampliació els informes del consell no són vinculants, idò l'esperit d'aquesta llei quant al que és la

participació de l'administració insular en la tramitació, és quan només entenem que dubtosa.

I si passam a qüestions relacionades amb l'ordenació dels espais portuaris i la seva relació amb la planificació tant insular com municipal, la situació realment hem de dir que no millora. L'ordenació dels ports depèn directament dels plans directores de ports. Aquests seran aprovats inicialment per l'entitat Ports de les Illes Balears, i definitivament per la conselleria responsable en matèria de ports. Tot això significa que un important mecanisme de participació de les administracions urbanístiques i d'ordenació territorial en el procés d'ordenació dels ports com era l'informe previ a l'aprovació dels plans emès per les administracions urbanístiques -això abans-, passa en aquests moments i via aquesta llei a ser substituïda per una breu referència a la necessitat de garantir la intervenció suficient -així ho diu la llei- de les administracions afectades. Per tant queda en mans de la pròpia administració responsable de l'aprovació dels plans directores la decisió de determinar la forma en què la resta d'administracions afectades han de poder participar en la presa de decisions que aquests plans puguin incorporar ara o en un futur.

I continuant amb el tema d'aquest intervencionisme, hem d'assenyalar que les funcions que s'assignen als plans directores sobre ordenació dels espais portuaris entenem que va més enllà de la finalitat de garantir una adequada explotació portuària, i així és deduïble quan aquest projecte atorga als plans funcions com la d'establir l'ordenació de les edificacions en consonància amb l'entorn urbà pròxim al port, incloent determinacions sobre els usos urbanístics com tipologia, alçada, volum d'ocupació i aparcaments.

Però, senyores i senyors diputats, és aquesta una llei, i aquí crec que entram en el més greu des del punt de vista del Grup Socialista, és una llei, com dic, que no és mereixedora de continuar amb la seva tramitació i que per tant entenem que ha de ser retirada, i ha de ser retirada perquè és una llei que fa greus excepcions per raons purament polítiques, i això, entre altres coses, és il·legal. Fa uns moments els parlava d'informes vinculants o no vinculants dels consells; recordin que segons la consellera fins avui no hi havia nous projectes que fessin necessari un informe vinculant dels consells; per tant aquests informes no hi podien ser. Però, mirin, jo els llegiré, els vull llegir la disposició addicional setena, que diu: "Plans d'utilització d'espais portuaris i projectes de construcció o ampliació en tramitació. El projecte de modificació del pla d'utilització d'espais portuaris i els projectes constructius del dic de recer exterior i de la dàrsena esportiva de Cala En Busquets, del port de Ciutadella, s'exceptuen de l'aplicabilitat i les previsions que conté l'article 17 d'aquesta llei".

Dit això amb què ens trobam? La deducció és molt simple. Tenim una llei que especifica un article, el 17, que parla d'informes vinculants, que teòricament no hi ha projectes, però ara sí trobam un informe. I què passa?, que quan tenim un projecte que pot necessitar un informe d'un consell que sí seria vinculant, com que no tenim molt clar com sortirà aquest informe preparam una disposició addicional per fer una excepció en l'aplicació d'aquest article perquè així, en aquest cas, com que és un projecte del Partit Popular, un projecte bandera, idò en aquest cas no s'hagi d'aplicar aquest article,

aqueixa llei en aquest projecte, i amb els altres ja en parlarem. Jo davant aquesta proposta crec que només cal qualificar-la d'una manera, i és de sectarisme polític descarat. La redacció d'una llei en funció dels interessos d'un partit polític, com sempre del Partit Popular, és com a mínim, com he dit abans, il·legal.

I per anar acabant vull assenyalar que també se'ns fa difícil entendre com pensen fer compatibles dues propostes que entenem clarament contradictòries, i que curiosament parteixen del mateix equip de govern. Per un costat una és la que figura a l'article 50.3 d'aquesta mateixa llei sobre tarifes portuàries, que estableix tractaments més favorables en relació als titulars d'embarcacions tradicionals i a les empreses dedicades al transport interinsular. Per un altre costat aquest mateix govern va aprovar i presentar una proposta d'increment de taxes portuàries que incidirà directament sobre el preu d'amarrament d'embarcacions, sobre les tarifes tant de passatge com de mercaderies, i sobre el cànon de les concessions, i que vostès mateixos estaran obligats o estan obligats a aplicar via pla de sanejament per equilibrar el dèficit pressupostari que tenen. No ens queda clar com pensen complir totes dues propostes.

I crec que amb el temps que hem tengut hem exposat raons suficientment de pes com per demanar la retirada d'aquesta llei, i per tant que busquem una altra fórmula, com he dit abans, més consensuada per aprovar una llei de ports a les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned.

V.2) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 2523/05, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, presentada al Projecte de llei RGE núm. 1280/05, de ports de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena RGE núm. 2523/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el PSM-Entesa Nacionalista hem presentat una esmena a la totalitat del projecte de ports per una sèrie de motius que a continuació aniré explicant.

Cada vegada que el govern del Partit Popular i Unió Mallorquina presenta una nova llei la veritat és que per a nosaltres és un motiu de preocupació, preocupació pel futur d'aquesta terra, condemnada per uns governants irresponsables a la desaparició d'un dels seus principals atractius i riquesa, que és el paisatge i el medi ambient. El govern actual va atacant sistemàticament tots els indrets de cada una de les Illes. Els acords que es prenen en el Consell de Govern signifiquen una regressió en els avenços que en la protecció havien fet governs anteriors que, per cert, eren del Partit Popular, i per tant aquest

govern actual va en contra d'anteriors governs del mateix Partit Popular, va en contra de les seves pròpies decisions.

S'utilitzen totes les maniobres que es poden: amb una llei en desfan una altra; s'utilitza any rere any la llei d'acompanyament als pressuposts per, de mica en mica, reduir espais naturals protegits permetent la construcció de noves infraestructures, de noves urbanitzacions i tota casta de construccions. Un exemple el tenim a la llei 6/1999, de 3 d'abril, de Directrius d'Ordenació Territorial, que és el paradigma de la protecció i que ha estat modificada llei rera llei. Quantes vegades hem sentit bravejar el Partit Popular de ser els pares i les mares de les DOT? Moltes, no és així? Però cada vegada que partits com el PSM i com altres d'aquesta cambra reclamam més protecció surt algun membre del Partit Popular per recordar que varen ser ells, el govern del president Matas, que varen aprovar la llei que tancava una etapa de construcció desmesurada i assegurava un futur de sostenibilitat i de qualitat de vida. Bé, idò, malauradament aquesta legislatura els pares i les mares de les DOT s'han convertit en parricides. Em poden dir vostès quantes modificacions duim ja en aquests quasi dos anys de legislatura? A cada nova llei que aproven hi ha alguna disposició addicional que modifica el buc insígnia de la protecció que el PP va convertir en les DOT, i cap d'elles per protegir més, sinó ben al contrari, per afavorir la construcció, per permetre més ocupació de territori amb ciment, per rebaixar els paràmetres de protecció dels quals tantes vegades han bravejat.

Aquesta llei no és una excepció. Amb una disposició addicional elimina tot un procediment d'aprovació que, a més de sostreure la participació dels ciutadans en la presa de decisions del Govern en matèria de planificació, elimina la possibilitat de tenir un instrument com és el Pla director sectorial de ports esportius i instal·lacions nàutiques que donaria una visió global de totes les instal·lacions -ports, amarraments, ...- de les Illes Balears que es podran construir a llarg termini, avalades, com és normal, pels pertinents estudis de necessitat.

Amb el sistema que proposa aquesta proposta de llei que avui debatem s'estableix un instrument denominat pla director, un per a cada port, contràriament al que passa a altres comunitats autònomes, que no garanteix una planificació racional de les instal·lacions portuàries ni se sap el nombre total d'amarraments que es construiran. La xarxa de ports i instal·lacions portuàries i complementàries que són competència de l'administració autonòmica de les Illes Balears és el que hi ha ara; n'hi ha 48, segons l'annex que ens ve a la proposta de llei, però no sabem què passarà en un futur, no sabem quantes noves instal·lacions i quants nous ports pensa autoritzar aquest govern, ni tampoc a quin lloc s'ubicaran. Sense un document global no sabem quin futur ens espera.

Els criteris sobre construcció de nous ports o ampliació dels existents tampoc no estan definits en aquesta llei. La iniciativa per a la construcció d'un nou port o per realitzar una ampliació substancial pot venir o bé de Ports de les Illes Balears, una empresa creada aposta per gestionar tot el tema de construcció i gestió de ports, o també pot venir de qualsevol persona física o jurídica interessada; són les dues possibilitats que marca aquesta llei. Jo faig una pregunta: en quin ordre es planificarà?

No ho diu, la llei. Primer es redactaran els plans de ports i després es podran presentar les sol·licituds?, o serà a la inversa: primer algú s'interessarà per construir un port i després l'empresa Ports de les Illes Balears farà el corresponent pla? Això no ens ho aclareix la llei.

Ja he dit que sense un pla director sectorial de ports esportius la ubicació dels nous ports no està definida per aquesta llei ni a cap altre document. Per tant s'ha obert la possibilitat de construir a qualsevol indret de la costa, estigui urbanitzat o no. És una llei que afavorirà promotors i constructors. Qualsevol que vulgui construir un port allà on vulgui sols ho ha de sol·licitar; no hi ha cap restricció, es pot destrossar tota la costa que sigui perquè segons la llei no hi ha límits. I em remet al punt tercer de l'article 16, on diu: "Iniciativa. La iniciativa particular s'ha de dur a terme mitjançant una sol·licitud adreçada a Ports de les Illes Balears, que ha d'anar acompanyada en els termes que reglamentàriament es determinin d'una memòria i d'un projecte bàsic, en el qual s'ha de descriure l'emplaçament i les característiques essencial de les noves infraestructures o instal·lacions". Per tant en el projecte bàsic el promotor ha de dir on vol fer el nou port.

No sembla més normal que sigui el Govern que digui on es poden fer les noves construccions en base a uns estudis seriosos de necessitats reals, no especulatives, i d'acord amb uns criteris de respecte al medi ambient per evitar noves destrosses en el tant ja malmenat litoral? Quina necessitat hi ha de construir nous ports?, quins estudis avalen aquesta nova necessitat i aquesta manera de deixar tanta llibertat per la construcció de qualsevol port allà on sigui?

Un altre criteri que nosaltres volíem apuntar és que, el procediment d'aprovació, el veim molt ambigu. Tota la responsabilitat d'elaboració i tramitació dels plans directors de ports recau en aquesta empresa que he esmentat abans, una empresa de nova creació, que s'ha creat ex professo per gestionar tot el que fa referència a ports; una empresa que substitueix el Govern en les polítiques de planificació i que decidirà coses tan importants que incidiran sobre urbanisme, passant per sobre de les decisions dels consells i dels ajuntaments afectats. L'article 8, assignació dels usos portuaris en el litoral, que estableixin aquests plans, els plans directors, prevaldran sobre qualsevol altra norma o instrument urbanístic o d'ordenació territorial. Aquesta és una frase molt forta i la repetiré: l'assignació dels usos portuaris en el litoral que estableixin aquests plans directors prevaldrà per sobre de qualsevol altra norma o instrument urbanístic o d'ordenació territorial. Això vol dir que passa per damunt normes subsidiàries, plans generals d'ordenació urbana dels municipis, plans insulars, tot això ha d'estar subjecte al que diguin els plans de ports que farà una empresa.

L'article 9, elaboració i tramitació i aprovació, l'elaboració, tramitació i ... ha de garantir la intervenció suficient de les administracions públiques amb competències afectades. Què vol dir suficient? No ho aclareix el que vol dir suficient; aquest projecte de llei el que fa és deixar en mans de la pròpia administració responsable de l'aprovació dels plans directors dels ports de les Illes Balears la decisió de determinar la forma en què la resta d'administracions afectades han de poder

participar en la presa de decisions dels plans que incorporen. Jo crec que actualment hi ha un procediment d'aprovació de plans directors sectorials, els que regula la Llei 14/2000, d'ordenació territorial, que actualment és vigent i que garanteix la participació dels ciutadans i dels sectors interessats, i en canvi amb aquesta llei se suprimeixen i no hi ha les mateixes garanties de participació ni de transparència.

Jo ara faré una pregunta molt concreta a la consellera, que m'imagín que obrirà un torn incidental per explicar totes aquestes coses que li plantejam, i m'agradaria que me respongués: podrà un ajuntament negar-se que es construeixi un nou port en el seu municipi o no? Bé, m'agradaria que me la contestàs.

En tot aquest procés de planificació i realització d'instal·lacions no es té en compte per a res l'opinió dels ajuntaments afectats; la participació dels mateixos es limita a què seran oïts, se'ls demana un tipus d'informe urbanístic que no és vinculant per a les actuacions que podrà dur a terme Port de les Illes Balears en el seu municipi. En canvi, l'ajuntament haurà de sol·licitar un informe a Ports que serà vinculant per poder realitzar qualsevol actuació en edificis confrontants amb les zones de servei del port, que és competència exclusiva dels ajuntaments. El Govern pretén excloure de la preceptivitat de la llicència d'obres municipal totes les obres que s'executin a la zona de serveis de Ports i fugir així, o encara més, arrabassar a favor de l'autoritat portuària el control urbanístic de les corporacions locals.

És bastant cínic que després d'atribuir injustificadament el control urbanístic a Ports de les Illes Balears es demani després un informe urbanístic no vinculant a l'ajuntament afectat, sembla ... Els municipis i consells hauran d'adaptar els seus instruments d'ordenació urbanística a les determinacions d'aquesta llei, les obres públiques que s'executin a la zona de servei del port i les que siguin necessàries per a la connexió del port amb la xarxa viària i amb els sistemes generals i locals, es qualificaran d'interès general i per tant no subjectes a control preventiu municipal. Sembla obvi que les instal·lacions estrictament portuàries tenen o poden tenir interès general, però resulta encara més obvi que altres usos totalment deslligats del portuari per l'únic fet d'estar ubicat a la zona de servei del port no es poden considerar d'interès general. S'estan buidant de competències tant els ajuntaments com els consells que en són les administracions amb competències exclusives en urbanisme. L'urbanisme és, sens dubte, una de les més importants competències municipals i aquesta llei suposa una greu agressió a l'autonomia local, tota vegada que impedeix als ajuntaments desenvolupar la tasca de definir el seu model de ciutat.

Però la manca de respecte del projecte de llei al paper dels municipis en la configuració del model de ciutat no només és palesa a la configuració del contingut dels plans directors de ports, sinó que, al mateix article 9 que he esmentat abans, que preveu el procediment d'aprovació dels plans directors, en lloc de definir clarament quin és el paper de l'administració local, contempla que el procediment garantirà la intervenció suficient de les administracions públiques amb competències afectades. I deixa així la interpretació de quina ha de ser la intervenció suficient a la discreció, variable en cada moment, de

l'administració portuària, i que pot donar lloc a actuacions arbitràries.

Un altre aspecte important que la llei ha oblidat, i ja passaré a un aspecte que la llei no ho menciona quasi bé gens, és el de la protecció i conservació del patrimoni marítim. Vostè me podrà dir, Sra. Consellera, que això no és objecte d'aquesta llei, però jo crec que sí que és objecte d'aquesta llei. A les Balears, per les seves característiques geogràfiques, tenim una riquesa patrimonial importantíssima relacionada amb la mar, les instal·lacions fixes, molls, escars, davalladors que encara es conserven, haurien de tenir garanties per a la seva protecció, i les embarcacions amb valor patrimonial haurien de ser objecte d'una atenció que aquesta llei no contempla. Hi va haver una indústria molt important de construcció de llaüts que destaca sobre la mateixa indústria d'altres indrets, moltes d'elles, moltes embarcacions d'aquestes històriques, per no tenir un lloc on ubicar-se o be es perden o serveixen com a atractiu turístic a altres ports del litoral mediterrani espanyol. La veritat és que la flota d'embarcacions artesanes mallorquines es precipita cap a l'extinció; motius n'hi ha molts i variats i tal vegada no és ara el moment d'analitzar-los, però sí vull constatar que la marina popular de petites embarcacions té un problema d'ubicació: les embarcacions de fusta, siguin de les dimensions que siguin, tenen un problema afegit perquè estan en remull i és important per a la seva conservació; si desapareixen les barques de construcció artesana ens trobarem davant un error colossal fins i tot des del punt de vista més mercantilista, haurà desaparegut un producte de qualitat i amb denominació d'origen, un important mercat relacionat amb el turisme, l'oci i la cultura. Crec que val la pena que la llei de ports garanteixi la seva supervivència posant una sèrie d'articles que garanteixin la seva protecció.

Per tots aquests motius, demanam la devolució d'aquest projecte de llei, perquè consideram que no respon a les necessitats i constitueix un greu atemptat al litoral, a l'autonomia municipal i també és incompatible amb el desenvolupament sostenible, amb la gestió racional dels recursos, amb un model turístic de qualitat i amb la conservació del paisatge i del patrimoni.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

V.3) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 2571/05, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, presentada al Projecte de llei RGE núm. 1280/05, de ports de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena RGE núm. 2571/05, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. El nostre grup hem presentat una esmena a la totalitat de la llei de ports de les Illes Balears per considerar que no respon als

interessos generals de tots els ciutadans d'aquestes illes. La regulació, l'ordenació i l'actuació en una zona de domini públic s'hauria de fer amb criteris de prioritzar els interessos públics per damunt dels interessos privats, i en aquesta llei això no va en aquesta línia. Disposar d'una llei de ports volem deixar clar que consideram que a les nostres illes és totalment imprescindible, som de les poques comunitats autònomes que no es disposa d'una llei d'aquestes característiques i les condicions de ser unes illes encara ho posa més imprescindible. Així, la necessitat de regular, planificar i ordenar els ports és un element clau important.

A l'anterior legislatura es va entendre aquesta necessitat i es va elaborar una llei de ports, la qual no va tenir temps de seguir la tramitació pertinent per causes conegudes per tots. En el Govern actual supòs que s'ha aprofitat, supòs, una part de la feina feta, hem de dir que hem vist poca cosa, però no sabem si els ha servit per alguna cosa, però així i tot volem deixar clar que nosaltres creim que una llei de ports s'ha de fer, no faltaria més, i que, a més, s'ha de fer per regular, com deim, l'activitat en el litoral, molt malmès en aquest moment, com ja s'ha dit, i a més a les zones d'exclusiva competència de la comunitat autònoma, així com regular les concessions de domini públic, portuari, que, al nostre entendre, ja s'hauria d'haver fet fa molt de temps. I no mantenir un funcionament de donar concessions per a trenta anys, els amarratges en funció d'influència o no de la persona interessada, i per tant de fugir de l'inici del sistema de concurs, la qual cosa es va veure interrompuda durant aquest temps; i per altra banda, com deim, creim per tant que una llei de ports s'ha de fer, però no aquesta llei i per tant demanam, i per les raons que ara explicaré, que es retiri i se'n dugui una altra on es respecti, bàsicament, el que a més diu la justificació de motius o l'exposició de motius de la pròpia llei.

Dir que aquesta llei és contradictòria respecte de la justificació de la llei i del seu articulat. A l'exposició de motius, supòs que tots vostès o els que l'han llegida ho saben, es diu que la funcionalitat de la llei és posar en marxa una política harmònica amb altres polítiques sectorials, fer un desenvolupament sostenible, una gestió racional dels recursos, afavorir un model turístic de qualitat, això ho diu l'exposició de motius. A més, planteja, com a finalitat, una política portuària atenta amb els interessos dels ciutadans, que es concedeixi una funció especial i rellevant als consells insulars, però queden molt bé les paraules inicials que res tenen a veure amb els plantejaments que després fa a l'articulat. Aquesta llei, per a nosaltres, pareix més que intenta cobrir l'expedient i poder dir que s'ha fet una normativa que, a més, a nivell estatal i a nivell europeu s'obliga, perquè s'han de regular aquestes actuacions, i per legalitzar d'alguna manera una política de sempre de concessions a la carta i d'una gestió portuària vista des d'un punt de vista molt des de la iniciativa privada.

Els ports esportius, ho diu també la llei, són un tipus d'equipaments vinculats a l'oferta turística i d'esbarjo de la població resident; són un element importantíssim dins la política turística i recreativa de les illes. Però també aquestes actuacions es fan dins zona de domini públic i el que té la màxima responsabilitat és l'administració qui ha d'ordenar i planificar. Però què fa aquesta llei? Idò, en primer lloc, aquesta llei obri la porta a la construcció de nous ports esportius i ampliacions als ja existents; es deroga la norma territorial

cautelar, aprovada pel Consell de Govern el 15 de novembre del 2002, la qual plantejava que fins a l'elaboració d'un nou pla director sectorial de ports esportius idò aquesta norma fos vigent; també es deroga l'article de les DOT que fa esment a l'elaboració del pla director sectorial de ports esportius. Així, no es farà cap planificació global amb criteris objectius, amb criteris clars d'on s'han de posar, s'han d'ubicar els ports, per quines raons, quins estudis hi ha sobre això; ah, no, la planificació i l'ordenació dels ports es farà a través dels plans directors dels ports que, a més, determinaran els usos portuaris, i no hi haurà una planificació global, sinó que es farà port a port, la qual cosa resulta molt perillosa per desconèixer quins seran aquests criteris, perquè no són a la llei, quins són els objectius per autoritzar un nou port o una ampliació, això no existeix a la llei, això no hi és; no sabem quin criteri té el Govern, és a dir, no planifica, és igual, veurem qui ens presenta la proposta i en funció d'això farem o no farem un port. A nosaltres ens pareix que això no és una fórmula, ni molt manco, per legislar d'una manera seriosa. Per tant, no hi ha criteris, no hi ha planificació i només hi ha un pla director de port a port.

A les Illes Balears, i vull recordar molt ràpidament, hi ha 20.000 llocs d'amarratge i unes 300.000 embarcacions d'espai matriculades; que a l'estiu, a més de les que ja tenim que ens visiten, poden superar les 37.000. Això és una densitat molt elevada pels quilòmetres de costa de la comunitat autònoma; augmentar l'oferta suposa augmentar la necessitat d'ocupació del litoral i per tant la pressió ambiental sobre els recursos de costa, això significa una embarcació cada 25 metres de costa. Per tant, nosaltres creim que amb aquestes dades, està clar que evidentment hi ha una demanda que pareix que s'ha de cobrir, però nosaltres creim que precisament el Govern el que ha de fer és ordenar i contenir el creixement i la pressió sobre una zona tan malmesa, com hem dit, que és el litoral, i sobretot perquè és un bé escàs i per tant l'administració ho ha de fer amb la màxima eficiència, eficàcia i equitat i sobretot complint, com dic, els principis que diu la pròpia llei.

Per altra banda, aquesta llei dona un protagonisme molt important a la iniciativa privada i per tant als promotors. És a dir, vendrà un promotor privat i dirà: jo vull fer un port, el vull fer aquí i ho presentaré i el Govern, si li va bé, me donarà permís o no; ho regula, però no diu en absolut per quina raó s'ha de regular fer ports o no d'aquesta fórmula, és la pitjor fórmula o sobretot és una fórmula feta per veure si aquest interès privat es considera que pot ser interessant. Això no ho pot fer un govern, un govern ha de planificar, un govern ha de fer criteris clars i objectius i sobretot legislar-ho, perquè realment tots els ciutadans ho tinguin clar. Així, la llei no estableix cap criteri clar de planificació, ja ho hem dit, ni ordenació dels ports a nivell global, es farà port a port i per tant tornarem tenir ports a la carta, els que trobem. Llavors, nosaltres entenem que, ja dic, això de cap manera s'hauria de permetre a una llei.

Pel que fa a les ampliacions, la llei parla de construcció i ampliacions substancials de ports quan superen el 30% de la superfície de terra afectada. En aquest cas, un port que s'ampliï cap a la mar, com per exemple, s'Estanyol, no afectaria ni un metre quadrat de superfície de terra i es podria tramitar sense concurs i tampoc no s'especifica a la llei amb quin tipus de procediment. Això és molt perillós, esperem que això ho

reconsideri el Govern. Aquest percentatge d'un 30% és exagerat i nosaltres, ja s'ha dit abans, proposam com a mínim que vostès mateixos que varen fer les DOT, idò almenys que respectin les DOT, on es parlava de no augmentar un 10% el creixement, i vostès aquí parlen d'uns percentatges que al nostre entendre estan absolutament desmesurats. I a més, li vull dir que per altra banda moltes vegades ampliacions poden tenir implicacions pitjors diríem o més repercussions que fins i tot ports nous.

Llavors aquesta llei per a nosaltres, també, ja s'ha dit i ho seguirem repetint, envaeix competències dels consells insulars i dels ajuntaments els quals tenen transferides, i vostès s'han omplert la boca dia a dia, les tenen transferides, les competències urbanístiques i d'ordenació del territori. Això genera una forta contradicció amb el discurs del Sr. Matas i el seu Govern que reclama contínuament competències a Madrid; diu després que els consells i els ajuntaments han de tenir un paper fonamental en la planificació territorial i sobretot quan parlam de la porta d'entrada, perquè per les illes entren per l'aeroport i entren pels ports, amb la qual cosa si un element fonamental resulta que qui decidirà serà el Govern i els consells insulars i els ajuntaments tendran un paper subsidiari o secundari, evidentment nosaltres creim que això és molt preocupant. I sobretot també resulta curiós i ho he de dir que mentre hi ha lleis, suposadament proteccionistes, cosa que jo dubto, com és la LECO, la planificació urbanística se supedita al PORN, en aquest cas volem preservar un espai natural, ui, primer la planificació urbanística, en canvi, en aquest tema de ports, el contrari, està per damunt la planificació portuària per la planificació urbanística. Jo els demanaria als senyors del PP, sobretot al Govern, que s'aclarissin: quan és que consideren que un consell ha de tenir unes competències o no, com és que funcionen, com és que fan les lleis, quins són els seus criteris. Les raons per les quals s'explica a la llei aquesta invasió de competències són clares: primer, els plans directors dels ports esdevindran amb aquesta normativa la figura d'ordenació portuària. Aquest pla director del port especificarà i planificarà i ordenarà cada port i determinarà els usos portuaris, referit a tot l'entorn portuari, fins i tot edificis confrontants amb la zona de servei de ports, és a dir, actuacions urbanístiques en aquesta zona requeriran d'un informe vinculant de l'entitat pública de Ports de les Illes Balears per damunt de les competències urbanístiques i d'ordenació territorial, fins i tot les que hi ha davant, ja no fins i tot les que són de la zona portuària.

A l'article 9, el procediment d'aprovació, remet a un procediment reglamentari on diu que s'ha de garantir la intervenció suficient de les administracions afectades, però no defineix clarament la intervenció dels consells insulars ni tampoc dels ajuntaments. Per tant, poc tendran a veure aquestes institucions amb l'aprovació dels plans directors dels ports.

Per altra banda, tot i que s'esmenta a la llei que en cas de construcció d'un nou port esportiu el consell insular ha de fer un informe vinculant, en el cas de les ampliacions, article 10 de la llei, substancials dels ports existents, un 30%, l'informe del consell no és vinculant; les ampliacions i a més a més, com he dit amb el criteri pel qual diu la llei d'un 30%, poden ser fins i tot més impactants a nivell territorial. No entenem aquesta diferenciació, també m'agradaria que qualcú ens l'explicàs, perquè en un cas ha de ser vinculant i en l'altre no?

Té a veure amb el port de Ciutadella, perquè no volen problemes amb el Consell de Menorca? No ho sabem molt bé, però ja sabem que hi ha una disposició addicional que fa una excepció en aquest cas.

També, i tal com s'esmenta a l'article 10, es permeten obres d'urgència, no d'emergència, no previstes en el pla director de ports, sense tenir en compte tampoc el consens del consell insular o de l'ajuntament. I ja s'ha dit també que els plans directores prevalen sobre qualsevol ordenació territorial i urbanística i per tant tota l'ordenació d'aquest indret, com dic, qui l'haurà de fer serà el Govern; la qual cosa nosaltres creim que entra en plena contradicció amb tota una sèrie de discursos que hem sentit aquí tant del Partit Popular com d'Unió Mallorquina que li dona suport.

També hem de dir que en aquesta llei queda poc clara l'aposta pel concurs com a mètode més clar, transparent i objectiu per dur a terme la concessió d'un port esportiu per part de l'administració pública. Es vol continuar amb la política de concessions; la concessió d'un espai de domini públic s'ha de fer, al nostre entendre, amb les millors condicions per a l'administració i per als ciutadans, la llei fixa el termini de les concessions en trenta anys. Això és excessiu i sobretot si es tracta d'una nova concessió d'un port ja existent, que no li cal tant de temps per analitzar les seves inversions, nosaltres creim que n'hi hauria prou amb 15 anys.

Es permet, a més, a l'article 79, la transmissió, és a dir, la venda de les concessions prèvia autorització de Ports de les Illes Balears, que és l'ens públic. Això ens sembla absolutament inadmissible, ja que es produeix un negoci entre empresariat privat i qui adquireix el port ho fa sense haver de concursar amb competència pública i per tant amb concurrència, lliure accés, etcètera. Nosaltres considerem imprescindible el concurs públic com a procediment en tots els casos.

Per altra banda, l'article 83 es permet la prolongació, que no pròrroga, més enllà de la que s'estableix en el títol concessional, amb la convocatòria d'un concurs a instància del concessionari quan ha transcorregut dues terceres parts de la concessió; i en aquest cas el concessionari, a més, té dret a tempteig, amb les condicions del guanyador, això espanta tots els possibles concursants, quan veuran que a sobre té el dret de tempteig, quan aquí el Partit Popular ha fet del dret de tempteig i retracte, no ho sé, ja no tenc paraules per dir com la criminalitzat, i vostès volen que l'utilitzi l'empresari, no l'administració, l'empresari; amb la qual cosa es dona una cobertura a la iniciativa privada i al negoci, a través dels ports esportius, que tots sabem que és molt, idò moltíssim i d'un aval impressionant. Són fórmules per donar prioritat al concessionari existent i sobretot perquè sigui el concessionari qui pugui prendre les decisions en lloc de l'administració.

Aquesta llei dona cobertura als concessionaris actuals i permet el negoci privat, ja ho hem dit, entre els empresaris del sector, amb la mínima intervenció de l'administració. Pareix que la llei oblida que legislam sobre un bé públic de tots els ciutadans, no per interessos lucratiu d'uns quants. Tot això queda molt clar a l'articulat de la llei, a més, i mitjançant la disposició transitòria cinquena, permet als actuals

concessionaris, especialment el port d'Andratx, s'acullin al règim de prolongació previst a l'esmentat article 83; una disposició que pareix feta a mida per al port d'Andratx. Supòs que la consellera ha de fermar bé aquest tema, no fos cosa li fugi.

Un altre aspecte és que es crea, una vegada més, en aquesta legislatura, un ens públic, una empresa pública per gestionar totes les actuacions referides als ports de les Illes Balears. Es planteja un model d'empresa que suplantarà l'administració i serà un model semiprivatitzat de l'administració portuària. Una empresa no té perquè tenir connotacions negatives, però és que aquesta empresa ho farà tot, tot, ho gestionarà tot: el règim de concessions, autoritzacions, aprovació dels projectes, informes, planificació, foment de l'activitat econòmica, establiment de tarifes, recaptació de cànon, contractació de personal, fins i tot potestat sancionadora, gaudeix de total autonomia per a la gestió dels recursos humans. I ens deixa la gestió i el patrimoni públic en mans d'un ens, d'una entitat, d'una empresa semiprivada, perquè ja sabem que es regeix pel dret privat. L'administració, la conselleria, elaborarà els decrets i aprovarà de forma definitiva els plans directores, però al cap i a la fi qui gestionarà serà evidentment i d'una manera molt clara l'empresa pública, per defugir el control públic sobre el finançament, la contractació i les actuacions que es duen a terme, i així poder dir que és una empresa pública, com va dir el conseller d'Interior: jo no tenc res a veure amb les empreses públiques com contracten.

Aquest model d'empresa reserva per al Govern, a més, el consell d'administració, el control total i absolut del Govern; es crea un consell assessor, a l'article 30, com a un òrgan de consulta on hi ha tota la resta d'administracions, les quals només tenen un paper purament consultiu. I no s'obre, evidentment, Déu ens empari, a organitzacions socials o ecologistes, perquè evidentment això és la por, no fos cosa ens posin problemes per fer nous ports.

Per altra banda, hem de dir, i ja per acabar, que és una llei que planteja excepcions molt clares per a temes concrets, ja s'ha dit, el port de Ciutadella, hem de fermar molt bé el port d'Andratx i una excepció més global, però que ens preocupa molt, almanco al nostre grup: entre els usos prohibits hi ha les edificacions turístiques i residencials, amb excepció d'aquelles que estiguin directament vinculades al servei de ports. D'aquesta redacció es pot deduir que apartaments, com els d'Alcúdia Mar, en estar directament vinculats al servei de ports seran possibles, o fins i tot, l'animalada, si me permeten la paraula, com el Mare Magnum, a Barcelona, pots hi podria tenir cabuda. Si això no es vol fer, s'ha d'eliminar, al nostre entendre, l'excepció de l'article 53.

Per tot això, i per moltes més qüestions, que evidentment tampoc no tenim temps, demanam la retirada de la llei de ports. No respon a un interès que nosaltres entenem fonamental, que es protegi i gestioni el domini públic des de criteris de sostenibilitat, des de criteris que el nostre litoral està molt malmès i necessita protegir-ho i regular-ho de forma evidentment adequada. Tampoc no respon a una planificació territorial més global i amb criteris de racionalització del creixement portuari, ni tampoc amb la implicació de les administracions competents en aquests àmbits. Una llei, per a

nosaltres, feta a mida dels empresaris nàutics i no és l'interès general que hauria de tenir, al nostre entendre, l'administració, sobretot tenint en compte que el recurs del litoral és un recurs bàsic per preservar l'activitat econòmica més important d'aquestes illes, que són els nostres recursos naturals i el nostre paisatge i a través d'aquí poder fer una activitat econòmica que evidentment aturi aquest creixement desmesurat i tan desbocador que du aquest govern i, sobretot, intentar fer una política molt diferent de la que fan vostès i que a través d'aquesta llei de ports el que es consolida és un model amb el qual nosaltres mai no podem estar-hi d'acord, perquè creim que el que es vol és precisament deixar el nostre litoral ple de més vaixells i no intentar regular-ho, com hauria de fer un govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. El Govern obri una qüestió incidental i per això té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques, la Sra. Margalida Cabrer.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bones tardes. L'esmena a la totalitat de devolució, plantejada pel Partit Socialista Obrer Espanyol, pel PSM i per Esquerra Unida i Els Verds a la llei de ports, la primera llei de ports de les Illes Balears, no té justificació suficient, com ha quedat demostrat amb les seves intervencions i com a continuació explicaré. Només estan justificades aquestes esmenes a la totalitat des del punt de vista que és pràctica habitual parlamentària fer-ho i perquè s'ha de fer un cert catastrofisme, però no perquè aquesta llei mereixi la devolució al Govern. Vostès saben, perquè l'han estudiada, que és una llei treballada; que és una llei útil; que és una llei fonamentada; que és una llei necessària i que és una llei consensuada amb els ajuntaments, amb els empresaris, amb els sindicats, amb els pescadors, amb el sector nàutic, amb les navilieres, amb els foment de turisme, amb les associacions turístiques, amb els clubs nàutics i amb els concessionaris dels ports esportius. És una llei que per primera vegada posa ordre dins un sector fonamental a les nostres illes, dóna transparència al sistema, dóna seguretat jurídica i planteja un possible creixement portuari controlat, instaurant un informe dels consells insulars, que té caràcter vinculant en el cas de nous ports. Mai no s'havia fet una passa tan important.

No obstant, agraeisc aquestes esmenes a la totalitat perquè m'ofereix una bona oportunitat per explicar i rebatre els distints arguments que han estat utilitzats per vostès. Dir també que del total contingut de la llei, que té 114 articles, 7 disposicions addicionals, 7 disposicions transitòries, 1 derogatòria i 3 finals, a més d'un annex, molta part del seu contingut no ha merescut cap esmena parcial. El Partit Socialista Obrer Espanyol ha presentat 37 esmenes parcials, 33 Esquerra Unida i Els Verds i 32 el PSM, esmenes que moltes d'elles, durant la tramitació parlamentària, milloraran aquest text. I en aquest sentit els agraeisc la seva col·laboració.

Tots aquests aspectes de la llei tan amples que no han estat esmenats són aspectes tan importants com el règim i procediment de les autoritzacions i concessions, la creació de registres públics i transparents d'amarraments, els serveis de qualitat que exigim als ports, el règim sancionador, les mesures de protecció del medi ambient i dels valors culturals, la creació de l'empresa de Ports de les Illes Balears, amb l'entitat que mereix, la participació de tots els col·lectius implicats també per primera vegada a través d'un consell assessor en matèria de ports. En definitiva, moltes mesures noves i que han merescut l'acord, pareix, de tots els grups parlamentaris.

Feta aquesta introducció, vegem ara els distints motius plantejats a les seves esmenes a la totalitat, algunes són coincidents i per tant, si els pareix, les agruparé. La primera incorrecció que ha dit, sobretot el Partit Socialista, és dir que se tracta d'una llei no consensuada. Jo podria dir com a consellera que hi ha hagut una participació i un debat públic important. Aquesta llei se va presentar com avantprojecte l'octubre de l'any passat, se va demanar informes als tres consells insulars, a tots els ajuntaments, tots els clubs nàutics, ports esportius, PIME, CAEB, APEAM, ANADE, les confraries de pescadors, les navilieres, les cambres de comerç, al Foment de Turisme, a les associacions hoteleres, a l'Autoritat Portuària i associacions sindicals, bàsicament UGT i Comissions. A més, se va fer una reunió de la consellera personalment, amb tots els clubs i les marines concessionàries del Govern per explicar la llei. Vàrem rebre informes durant aquest període d'informació pública del Consell de Menorca, dels ajuntaments d'Alcúdia, Felanitx, Lluçmajor, Es Mercadal i Sóller; de les confraries de pescadors de Cala Rajada, del port esportiu d'Addaia, del port Adrià, APEAM, PIME, ANADE, l'Associació de Clubs Nàutics, UGT, el Col·legi d'Enginyers de Camins i l'Associació de Veïns de Son Reinés. Al·legacions que han estat estudiades i moltes d'elles incorporades a reunions específiques que hem tengut amb els distints col·lectius.

Per tot això, dir que aquesta llei no està consensuada és no conèixer la realitat del sector i que és un sector especialment crític. El que no feim Sr. Boned és fer un avantprojecte com el que ha fet el Ministeri de Foment, un projecte de Llei de Ports que lleva totes les ajudes a la insularitat. Això sí que no ho hem fet i li he de recordar Sr. Boned que vostè el que deia que si no se desenvolupava la nova Llei de Ports del 2003 del Partit Popular, que mantenia les ajudes a la insularitat i preveia la seva ampliació fins a un 100% era perquè vostès deien que la nova llei del ministeri seria molt millor. Idò tanta sort perquè de moment és un atac frontal contra la insularitat i la denúncia l'ha feta precisament el sector. Per això li dic que si aquesta llei d'avui no estigués consensuada, li asseguro que el sector ja ho hagués denunciat, però no ha estat el cas, ben al contrari, estan esperant que d'una vegada per totes aquest Parlament aprovi aquest important instrument normatiu.

Un altre aspecte que s'ha denunciat és la inexistència d'un Pla director de ports. Efectivament, l'ordenació del sistema portuari dels ports i instal·lacions portuàries se reserva als plans directores de cada port i això té una lògica en el nostre parer indiscutible, si tenim en compte la important novetat de la llei de què per a la creació d'un nou port hi ha d'haver un informe

vinculant del consell insular. Tenint present la competència exclusiva del Govern, article 10.5 de l'Estatut d'Autonomia en matèria de ports, creim que aquesta novetat d'intervenció vinculant és molt més important de què hi hagi un pla director que pot fer el Govern unilateralment. Partim per tant, d'aquesta important limitació per fer nous ports, és evident que els plans directors de cada port són suficients per a l'ordenació general i estam obligats, a més, a contemplar totes les previsions i determinacions referides a les zones d'ús i criteris d'ordenació, les previsions de desenvolupament, la connexió amb la xarxa de transport terrestre i les mesures relatives a protecció mediambiental i plans d'emergència, article 8 de la llei. Se fa per tant, una aposta clara per a la regulació individualitzada de cada port, cosa que permet un major encert en allò que és la planificació.

Per tant, és evident que per a nosaltres no té sentit un pla director, si hem anat més amunt, som més exigents i se necessita la voluntat de 3 administracions, consell insular, Govern i administració de l'Estat que ha de fer l'adscripció de Costes, no hem d'oblidar que la costa és de l'Estat i per fer un nou port se necessita l'adscripció de Costes. Per tant, 3 administracions per autoritzar nous ports. No importa per tant, Sra. Vadell, fer tant de catastrofisme. Les ampliacions basta per tant, que se contemplin en cada pla de cada port i que a més, tenen un procediment aquests plans d'aprovació a l'article 9, que inclouen informació pública mínima d'un mes, intervenció de les administracions afectades i avaluació d'impacte ambiental.

També s'ha dit per part dels distints grups que manca intervenció de les administracions insulars i municipals. Curiosament només han al·legat en aquest sentit l'Ajuntament d'Es Mercadal i el Consell Insular de Menorca, els altres dos consells i la resta d'ajuntaments no ho veuen així. Me permetin per tant, que si aquesta llei atemptés contra les competències municipals o insulars, les denúncies municipals haguessin estat moltíssimes, tenim present que tenim competència a ports com Sóller, Andratx, Pollença, Felanitx, Manacor, Capdepera, Sant Antoni, Ciutadella, Son Servera, Ses Salines, Calvià, etcètera. La participació dels consells és fins i tot, com ja he dit, vinculat i la dels ajuntaments és constant al llarg del capítol 2 del títol I, en els plans amb les seves modificacions, en els nous ports, a les ampliacions, a les obres. Només s'exclouen del control preventiu municipal, al igual que la Llei de ports normativa estatal, les que són declarades per llei d'interès general. A més, jo crec que vostès no poden xerrar molt de respecte municipal, perquè he de recordar que de l'anterior legislatura hi ha pendents dos conflictes de constitucionalitat davant el Tribunal Constitucional, el 3179/2000 i el 3640/2001 i que varen plantejar 16 municipis de les Illes Balears contra dues lleis el pacte de progrés per invasió de l'autonomia municipal, allà on se llevava la intervenció municipal i se prohibien la llicència, autorització, ni informe municipal. Per tant, jo crec que han de refrescar la memòria perquè hi ha pendents 2 conflictes de 16 ajuntaments de les illes davant el Tribunal Constitucional.

El projecte de llei de ports que ara debatem jo crec que és exquisidament respectuós amb l'autonomia municipal i amb les seves competències. La seva participació en tots els procediments possibles està plenament garantida i és evident que la competència sobre els ports que no són d'interès general,

és exclusiva i pròpia de la comunitat autònoma, com així ho contempla l'article 10.5 de l'Estatut d'Autonomia. La competència de ports, repetesc, és exclusiva del Govern de les Illes Balears. Una competència que no cal que digui que assoleix avui el seu desenvolupament màxim perquè a partir d'ara ja no haurem d'anar aplicant normativa estatal, sinó que aplicarem una norma pròpia a les Illes Balears, assolint la competència màxima que ens permet el nostre Estatut, com és la funció de legislar. Que aquesta competència incideix dins l'ordenació municipal és evident, per això aquest tema a la Llei de ports de l'Estat i les altres lleis autonòmiques, ja han estat objecte d'anàlisi per part del Tribunal Constitucional, amb sentència 40/98, una sentència que va consagrar la constitucionalitat i el respecte de l'article 137 de la Constitució, de l'autonomia municipal dels procediments de participació dels ajuntaments mitjançant informe, que és allò que contemplam a la Llei de ports. Si alguna avantatge té que la nostra llei sigui de les darreres a Espanya és que ja tenim fins i tot sentències del Tribunal Constitucional que han avalat els nostres procediments. El que no contempla cap llei autonòmica és la màxima participació, fins i tot vinculant, és a dir quasi compartim la compartim la competència dels consells insulars en la decisió de nous ports. El Govern del Partit Popular jo crec que ha fet una passa que demostra una gran consideració i autonomia cap als consells insulars.

Un altre aspecte de la llei que també ha estat esmenat, bàsicament per dos grups parlamentaris, no pel PSM, cosa que li agraeix, és l'article relatiu a la prolongació de l'explotació mitjançant l'exercici del dret de tempteig i retracte. Jo crec que és ben coneguda la situació tan precària que ens vàrem trobar en les concessions: vençudes, sense renovar, en precari, sense cap procediment i només un concurs en marxa amb informes contradictoris i valoracions arbitràries. La resta, Portals Vells, Sant Antoni, Port d'Addaia vençudes, sense acte de reversió i *viva la pepa*. Nosaltres mitjançant la llei optam per un sistema clar, transparent, que posa ordre i allà on efectivament els concessionaris existents tinguin una avantatge de poder continuar en l'explotació si igualen la millor oferta. És un sistema clar, que no obliga a fer *chapuzas*, com sol passar a tots els clubs nàutics. Darrerament per exemple a Maó, que no és un port que depengui de la comunitat autònoma, totes les institucions menorquines deien que el nàutic havia de continuar i en canvi no hi ha un procediment que els ajudi. Per evitar *chapuzas* nosaltres hem elegit aquest model que té dues avantatges. Primer, garanteix la transparència, la competitivitat i els majors ingressos de la comunitat autònoma de les Illes Balears. I en segon lloc, permet ajudar i premiar a entitats sense ànim de lucre, de caràcter social i esportiu que fan una gran labor i que mereixen el suport de les institucions de les Illes Balears. El Govern li vol donar aquest suport mitjançant aquesta llei, així de clar. I a més, copiam un model ja existent, el model canari, que així ho té previst a la seva llei i que és perfectament constitucional.

Després evidentment cada partit podrà estar a favor, o en contra, però els que estan en contra no són coherents. El Partit Socialista quan en té un, com el club nàutic, els diuen públicament que volen que quedin i Els Verds..., perquè després del *batiburillo* que ens varen deixar d'herència, sense a atrevir-se a firmar la concessió del Port d'Andratx, jo crec que varen demostrar el seu model del caos, a més de deixar

concessions vençudes i concessions sense acte de reversió, com a Portals Vells, Port d'Addaia o Sant Antoni. I a més, la gestió que se va fer en matèria dels ports de gestió directe va ser una manca de manteniment considerable. Sra. Rosselló, vostè ha dit que el litoral està malmès. Efectivament, sobretot allò que eren els ports de gestió directe de la comunitat autònoma. Vostè actuava contra el medi ambient, barques abandonades, amb (...), edificis abandonats, apuntalats, sense manteniment de la seva jardineria. Aquesta va ser la situació dels ports de les Illes Balears que vàrem rebre. En aquest sentit dir que el PSM pareix que comparteix la prolongació de l'explotació i li ho agraesc perquè crec que és un bon sistema i que ja funciona a altres llocs.

Un altre punt de la llei que mereix també el rebuig en aquest cas, crec que només del Partit Socialista, mitjançant esmenes parcials, és la disposició transitòria relativa a l'adaptació a la llei en un termini d'un any, disposició transitòria quarta. Nosaltres el que preveim és que els concessionaris puguin optar en un any, entre adaptar-se o no a la llei. I si així ho fan se'ls donarà un nou termini concessional. Nosaltres creim que és una molt bona opció intentar que la llei se comenci a aplicar tot d'una i que no hi hagi concessions que fins l'any 2018 no s'adaptin i així totes compleixin el requisit de qualitat i servei que volem exigir als nostres ports i que està contemplat a l'article 49. Per això preveim aquesta possibilitat que ens permetrà unificar, ens permetrà posar ordre i també ens permetrà, que és molt important, uns rèdits econòmics que mereixem i que és un dret de tots els ciutadans. En aquests moments a tots els ports de les Illes Balears en règim de concessió, crec que són 28, cobram una ridícula quantitat de 60 milions de pessetes anuals. Jo crec que els concessionaris mateixos ens diuen i ens admeten que aquestes quantitats són ridícules. Nosaltres mitjançant la llei volem que el Govern, els ciutadans recuperin uns ingressos als quals creim que tenim dret i mitjançant aquest procediment aconseguirem un augment d'ingressos autonòmics important. No pujam les taxes senyores diputats, sinó renovam allò que seria les concessions mitjançant aquesta disposició transitòria quarta.

Vull també fer una menció especial, perquè així s'ha fet referència, al dic exterior de Ciutadella i de Cala En Busquets. La disposició addicional setena de la llei s'exceptua del dictamen vinculant del Consell Insular de Menorca, el dic exterior de Cala En Busquets i és evident que vostès no estan d'acord, jo crec que això ja ho sabem, ni tampoc els vull convèncer. Però el raonament del Govern per fer aquesta proposta sí la vull explicar, almanco per deixar-ne constància en el *Diari de Sessions*. En primer lloc fa unes setmanes vàrem tenir una interpel·lació sobre transport marítim interinsular, allà on tots els partits xerraven de la necessitat d'augmentar-ho, de fomentar-ho, de l'important que és, de les infraestructures i quan jo els deia que no només hi estam d'acord sinó que ho estam fent, els deia "xerrin del dic exterior, sàpiguen dels perills diaris que hi ha a Ciutadella", el vaig explicar els moviments diaris de vaixells, l'augment de passatgers i la necessitat d'afrontar una reivindicació de més d'un segle de fer un dic exterior. La callada per resposta, jo crec que és una manca de serietat i coherència i no voler fer front a un problema que hi ha a Ciutadella i els polítics estam per resoldre problemes.

En segon lloc l'any 99 el Govern va deixar adjudicat el concurs del dic i vostès per llei el tornaren enrera i durant 4 anys el port de Ciutadella va estar abandonat, cap millora i incapaços de fer una terminal portuària i que era imprescindible. En tercer lloc, el Partit Popular a Ciutadella duia en el seu programa electoral la necessitat de construir un dic exterior. Hem guanyat i volem complir el nostre programa. En quart lloc, els projectes estan en un estat molt avançat, redacció, minimització de l'impacte ambiental, presentació pública, informació pública, al·legacions i ara pendents de l'estudi d'impacte ambiental per demanar l'adscripció en el Ministeri de Medi Ambient. No tendria cap sentit aplicar ara una mesura, quan a més coneixem el vot en contra del Consell Insular de Menorca. I en darrer lloc i el més important, és que si un creu en el transport marítim interinsular, en la millora de les comunicacions, en la seguretat dels ports, en la seguretat del port de Ciutadella, en el turisme de creuers. Si un creu en tot això i en el futur de Ciutadella l'aposta pel dic és imprescindible. Si no se creu en tot això, vostès no hi creien la legislatura passada, evidentment no cal fer un dic. Jo crec que aquests 5 motius són el raonament de la disposició addicional setena, insisteix que no pretenc convèncer-los perquè crec que és una batalla que clarament tenim la postura cada grup, no només que hi hagi una constància en el *Diari de Sessions*.

Jo crec que amb això, acab, aquests arguments han servit per clarificar totes les denúncies, el catastrofisme que vostès han fet, de pla director, de si autonomia municipal, jo crec que els arguments són sòlids. És una llei que està molt treballada, molt consensuada i el que esperam és que durant la tramitació parlamentària els distints grups puguin aprofundir i sense cap dubte millorar aquest text.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, el darrer que vostè ha dit aquí és "clarificar", no ha clarificat res, absolutament res, l'únic que ha fet potser és encara enredar-ho més del que ho podíem tenir abans del dia d'avui. Ens parla d'una llei treballada, necessària i consensuada, tal vegada comentada. Consensuar no és equivalent a convocar a determinats sectors, a determinades institucions i demanar opinió. Consensuar va bastant més enllà d'aquest simple intercanvi d'opinions. I curiosament ens ha parlat de moltíssimes institucions, organismes, clubs privats, entitats públiques privades, però el que queda clar és que en quasi el 50% dels representants d'aquest Parlament vostè no ha consensuat res i crec que com a mínim els representants d'aquestes illes que estam aquí asseguts mereixem, com a mínim, les mateixes oportunitats de diàleg i de consens que puguin merèixer organismes, institucions i clubs privats Sra. Consellera. Això sí potser aniria en via del consens, el que ha fet vostè és un simple diàleg, moltes vegades diàleg de sords, perquè també li he de dir que no totes les institucions o organismes que vostè ens ha

relacionat aquí li han fet a vostè informe favorable sobre la seva proposta, no tots. I això no vol dir, repetesc, en cap cas consensuar Sra. Consellera.

Diu que hi ha poques esmenes parcials. El nostre grup n'ha presentades 37 i sap per què? Com aquesta és clarament una llei que podríem dir que quasi és un exercici pràctic d'una classe d'informàtica, sobretot quan arribam a aquell tema que toca, allò de *cortar, copiar y pegar*, perquè vostès han reconegut i han agafat tot un llistat, 4 o 5 lleis autonòmiques, més la llei estatal i han anat agafant allò que els semblava bé, en molts de casos el pitjor de cada una d'aquestes lleis i han muntat una llei. Per tant, com que moltes coses són ja còpia literal de la llei estatal sense anar més lluny, idò tal vegada aquestes no mereixen, des del nostre punt de vista, esmenes pertinents. Ara bé Sra. Consellera, crec que les esmenes que se li han presentat tenen pes suficient com perquè vostè no pensi que 37 són poques, sinó que vagi pensant com podria solucionar les propostes que se li fan amb aquestes 37 esmenes.

Ens ha parlat, com no podria ser d'altra manera, ja ens hi tenen acostumats a fer-ho, a fer referència a allò que fa Madrid, a la llei estatal i que estan en perill les subvencions en el trànsit marítim. Miri, això és un rumor, no hi ha res fet, no hi ha res tancat i és una proposta que llança vostè aquí. Sap què no és un rumor ni és una proposta de futur, sinó que és una realitat i d'obligat compliment? El que va presentar el Sr. Conseller que té vostè al costat via Pla de sanejament allà on sí hi ha una proposta d'increment de taxes portuàries en els ports d'aquesta comunitat i que incidiran, repetesc com he dit abans, entre altres en tarifes de passatge i mercaderies, a més de cànons de concessions i d'amarraments d'embarcacions. Tot això està en un Pla de sanejament que ha presentat el seu propi Govern. Això és una realitat, la resta són suposicions, almenys fins ara.

Ens parlava dels informes vinculants i ens deia que s'estableixen informes vinculants per als nous projectes, però en canvi no s'inclouen aquests informes vinculants quan es tracta de modificacions substancials. I vull recordar que modificacions substancials, entén segons la pròpia llei, a partir del 30% de modificació. Jo crec que una modificació d'un 30, un 40, o un 50% és prou important com per ser mereixedora del mateix informe vinculant que pugui merèixer un projecte completament nou perquè el 50% d'ampliació quasi equival a un port esportiu nou. Ens parlava també dels contenciosos. Contenciosos en tenim tots, el pacte en el seu moment, el Partit Popular. Però sap quina és la diferència entre uns i els altres? Que el pacte i no els perd tots i vostès pràcticament els perden tots perquè la majoria de sentències són desfavorables a les seves propostes. També ens ha parlat d'un concurs en marxa que vostè es va trobar i que només n'hi havia un, que no hi havia concurs de renovació. A més puc dir una cosa, gràcies que només en va trobar un, perquè si amb un va muntar la que va muntar, si n'hagués trobat 2 o 3 el resultat hagués pogut ser caòtic i catastròfic per al tema de ports.

I miri per acabar li diré una cosa, me parla del tema de Cala En Busquets i del port de Ciutadella. Allò que no és correcte, com vostès volen, és que no s'apliqui una llei a un projecte seu i que facin una excepció via aprovació d'una disposició addicional. Això no perquè entre altres coses no està ben fet, ni és ètic ni moralment correcte. Sap què és allò que seria

correcte? Que vostè amb els responsables del Govern de Menorca haguessin tengut la capacitat de dialogar, asseure-se i buscar com resoldre aquests problemes de seguretat i de millora dels serveis que necessita aquest port. Potser si vostès haguessin mostrat una altra manera de fer les coses, una altra predisposició s'hagués pogut arribar a una resolució d'aquests problemes de seguretat i d'aquesta millora de serveis sense necessitat d'arribar a fer aquesta aberració legal, que és excepcional una llei redactada per vostès mateixos. Això és el que no està bé Sra. Consellera...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Per acabar li repetesc el mateix que he dit abans. És aquest un projecte que no contempla el fet insular, que retreu competències als consells insulars i als ajuntaments, que fa una pèssima regulació de la coordinació de planificació portuària i planificació urbanística, que impedeix la lliure concurrència per gestionar domini públic, que entre altres coses i això és important...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned per favor, si és tan amable.

EL SR. BONED I ROIG:

Vaig acabant, Sr. President. No els hem volgut (...) les taxes i preus, sinó que vostès això ho faran via una altra proposta, es confusa i que donarà lloc a conflictes per superposició entre ports de la comunitat autònoma i ports de l'Estat. En definitiva és una fórmula per fer un gran clientelisme a partir de l'aprovació. Jo crec que ha quedat més que demostrat el contrari del que vostè deia i les raons per no votar a favor de què continuï la tramitació d'aquesta llei són me's que substancials. Per tant, se li demana que no segueixi la tramitació, que es retiri i que es busquin fórmules de consens per realment acabar fent una Llei de ports que sigui favorable a la majoria de la comunitat, no tan sols a la majoria absoluta que vostès representen.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, li agraïm que obrís aquesta qüestió incidental per explicar la seva visió damunt la llei, però li hem de dir que en part no ha contestat les preguntes que li hem fet i segona, discrepam d'algunes coses que vostè ha dit. Vostè ha defensat que era una llei consensuada, una llei necessària, cosa que no li discutim, però la veritat és el consens no l'hem vist per enlloc, és veritat que ha tengut moltes reunions i que ha

informat els diferents col·lectius, els diferents ajuntaments, però això no és consensuar.

Jo li puc dir Sra. Consellera que quan vaig veure a les pàgines del Govern l'avantprojecte de la llei de ports me va interessar, el vaig llegir i vaig saber que la conselleria havia enviat un ofici als ajuntaments demanant-los informes i me vaig preocupar de cercar pels ajuntaments els informes que havien fet aquests ajuntaments, i malauradament a la majoria dels ajuntaments va passar totalment desapercbut. Hi va haver un desinterès total perquè ni tan sols segons quins ajuntaments no se n'adonaren del fet que haguessin de fer informe, i li ho dic perquè ho conec i perquè ho he anat a mirar a quasi tots els ajuntaments. N'hi ha hagut molt pocs que hagin fet informe; alguns amb un informe desfavorable i altres passant olímpicament del tema o donant-li suport. Però la veritat és que això no és consens, això no és consens en absolut, perquè molts d'ells ni s'han assabentat.

I per altra banda li deman a veure quantes al·legacions ha acceptat vostè d'aquests informes que no han estat favorables o que almanco, tot i no ser desfavorables, li han fet algun suggeriment. Quantes al·legacions ha acceptat?, quantes d'aquests suggeriments que hi havia en aquestes reunions i en aquests informes que li han enviat?, quantes apareixen al projecte definitiu o al projecte que s'ha presentat? Jo també m'ho he mirat, Sra. Consellera, i només n'he trobat dues. Una d'elles és que en el primer avantprojecte no hi figurava enlloc que hi hagués d'haver un informe vinculant dels consells, i en el segon projecte hi figura només en el cas que hi hagi nous ports; i la segona modificació que hi ha hagut respecte al primer avantprojecte és que ha desaparegut un article on deia que es podrien cedir espais a entitats sense finalitat lucrativa, espais de damunt els molls, i de damunt...; això ja no hi és, tampoc. Per tant no em digui que hi ha hagut consens perquè la veritat és que només hi ha hagut aqueixes dues modificacions, una en semipositiu i l'altra totalment en negatiu, segons el nostre punt de vista. Per tant no hi ha consens en aquest pla.

Ara veurem si en el període de ponència el seu grup voldrà consensuar alguna cosa, no passi com amb la LECO, que tot havien de ser flors i violes, i resulta que de 205 esmenes em pareix que ens n'han acceptades devers 5 o 6, en total, o sigui que... I hi ha feina feta, li dic. Ara veurem amb la Llei de ports què passarà. Si no, no torni dir aquí que vostè vol consensuar temes, sinó que els vol imposar.

No m'ha contestat el tema de necessitat. Quina necessitat hi ha? Miri, jo crec que el pecat mortal d'aquesta llei és precisament la manca de planificació, el fet que no hi hagi un pla director sectorial total de totes les instal·lacions esportives que es puguin fer és l'error més gros que pugui tenir aquesta llei. No sabem què hi podrà haver. Això que vostè ho justifiqui dient que va més enllà i que hi ha un informe vinculant dels consells, i que els consells hi participen, i que això supleix tota la planificació global, crec que la veritat és que no té raó, Sra. Consellera, de cap manera, perquè fer un informe d'un port no vol dir que a veïnat n'hi puguin fer un altre, i al cap de cent metres n'hi puguin fer un altre, i que no sembri de ports tot el litoral de les Illes Balears. No ho sabem. Ara pareix que dic un absurd, però amb aquesta llei no es limita res, no es limita res en absolut, i eliminar el pla director de ports esportius, que

donaria una visió global, total de totes les instal·lacions i tots els amarraments que hi pot haver en el futur crec que és un error impressionant. Tots els mals d'aquestes illes vénen per mor de la manca de planificació, tota l'ocupació de territori, totes les agressions que hi ha hagut al medi ambient sempre han vingut per una motivació molt clara: la manca de planificació, i ara que tenim l'oportunitat i que vostès pareix que volen fer moltes lleis i és el que fan, obvien aquest instrument tan necessari i que a més tenen, perquè no el s'han d'inventar, sinó que vostès mateixos mitjançant una llei anterior l'any 99 el varen implantar, i amb el qual nosaltres estam d'acord; i la Llei del 2000 d'ordenació del territori també ho regula, i amb aquesta regulació nosaltres també hi estam d'acord, i vostès mateixos podrien saber de què han de morir. Ara en aquest moment no ho saben.

Ja per acabar, Sra. Consellera, crec que hauria de fer un esforç i tornar a recuperar aquest pla director de ports esportius, i també recuperar, o tornar als ajuntaments allò que els pren, que és greu que un ajuntament dins el seu municipi no pugui dir el que es pot fer i el que no es pot fer. Entenc que un port d'interès general s'hi hagi de poder fer per necessitats que s'han de justificar moltíssim, però que dins un municipi es pugui fer qualsevol tipus d'instal·lació dins l'àrea portuària que trenqui totalment l'harmonia d'aquell municipi, no crec que els ajuntament estiguin gens contents, maldament no hagin dit res.

Jo crec, Sra. Consellera, que no feim catastrofisme, nosaltres no feim catastrofisme. El que vostès fan són catàstrofes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo he de dir, en primer lloc i contestant una mica la intervenció que ha tengut la consellera, que tots els arguments que suposadament se'ns han dit per defensar aquesta llei a nosaltres no ens han aclarit pràcticament res, i hem de dir que ens ha constatat precisament que no hi ha arguments, al nostre entendre, per poder defensar aquesta llei, i ho creim sincerament, i així hem intentat esbrinar una per una totes les raons per creure que una llei de ports és necessària, ja ho he deixat molt clar al principi, i de fet creim que ja hauria d'estar feta fa molts d'anys, però aquesta llei no. Aquesta llei creim que l'haurien de retirar per les raons ja esgrimides abans, i en realitat no ens ha ajudat gens.

Per altra banda jo també faria una apel·lació que no..., allò del catastrofisme és que tot depèn de com es miri. Jo crec que aquí allò que feim és una tasca precisament que és la que ens toca. No sé si se'n recorda que nosaltres representam una part de la població i per tant nosaltres el que volem és que es facin lleis que intentin recollir els interessos generals de la col·lectivitat, i això crec que precisament no s'haurien d'utilitzar paraules d'aquestes que utilitza vostè, perquè evidentment jo sí que li podria dir no que fa catàstrofes, sinó que el que fa vostè, Sra. Consellera, és destruir constantment el

nostre territori, i amb aquesta llei de ports és una manera més per destruir el litoral. No li basten ja les carreteres i les autopistes, ara hem d'investir el litoral perquè si no, no estarem bons.

(Remor de veus)

I és així, és així.

Miri, jo li diria una cosa, però crec que és important dir-ho al Govern: si tant necessari, a més, considera aquesta regulació, perquè no ho varen fer quan governaven?, perquè recordin que el pacte només governar quatre anys, no va governar massa més. Ja li ho hem dit avui matí, en varen governar vostès setze; perquè no varen regular tot aquest tipus de qüestions i ara pareix que els ve una pressa... No, no, és important que facin aquesta reflexió, perquè allò que fa aquesta llei, ja ho he dit al principi, és precisament legislar allò que vostès sempre han fet: el port a port en funció dels interessos que hi pugui haver, d'interessos privats, i en funció d'aquest tema. Això és el que vostès fan a través d'aquesta llei.

Entrant a temes molt puntuals que s'han esmentat aquí no entraré en la qüestió del debat. Jo crec que vostè amb qui ha debatut, si és que hi ha debatut, perquè jo tampoc no he entrat en consideracions tan concretes com ha fet per ventura la Sra. Vadell perquè no he seguit els ajuntaments, però sí que allò cert és que és curiós, no?, perquè vostè amb qui ha debatut -jo ho he vist als diaris, almanco està publicat- és amb els empresaris i amb el sector interessat en aquest aspecte, que sempre ha estat un sector que ha volgut més amarraments, més ports, etc., etc. Això vostè; però és que vostè no està per fer allò que el sector nàutic vol, vostè està per complir, ja li ho dic, l'obligació que té com a administració, i per tant complir, diríem, les necessitats globals de tota la ciutadania, no l'exclusivitat d'un sector, i vostès pareix que governen per a aquest sector, i a més jo supòs que no fa la llei per al sector nàutic, supòs que no la fa per a ell; per tant, si no la fa per a ell, consider que hauria de tenir, ja que vostè ha dit tota una sèrie fins i tot de llocs on havia tengut un cert..., no debat, s'ha dit, sinó senzillament un contacte, hauria de contactar molt més i hauria d'obrir-se més a aquesta població per conèixer també moltes altres no només opinions sinó propostes.

I sobretot, evidentment, crida l'atenció que mentre hi ha coses que quan entren en competències municipals tots els municipis majoritàriament del Partit Popular i d'UM es posen alterats, resulta que quan hi ha una cosa que fa el govern del PP aquests ajuntaments no sé per quina raó no diuen res; és curiós, no?, per tant això no sé a què respon.

Una altra qüestió que també li vull esmentar. Ja ho ha dit la Sra. Vadell, però és que jo ho he de dir perquè... Miri, la planificació... No, no hi ha sintonia, el que hi ha és claredat. Aquí vostès tenen l'obligació de planificar, el Govern ha de planificar i ha de tenir uns criteris objectius legislat, i vostès no els tenen.

(Remor de veus)

Vostès deixen oberta totalment la porta, amb aquesta llei de ports, perquè es puguin fer port per port el que es consideri en

funció de la iniciativa privada. Això és un risc elevadíssim al qual vostès ja veuran, ja veuran què podrà passar amb això, o ja ho veurem. Miri, el que fan en aquesta llei no és res de l'altre món, perquè l'únic que fan és regular d'alguna manera el que deia ja el Pla d'usos; ja existia el Pla d'usos, Sra. Consellera, els plans d'usos dels ports; no en varen fer ni un, precisament va ser el govern del pacte que en va fer quatre, tot i que només en va poder aprovar un o dos, però que va començar a fer-los. El que passa és que vostès com que tot allò del pacte és horrorós supòs que a sobre això també ho dirà, però vostè l'únic que va fer, o l'únic que fa aquesta llei és regular una cosa que ja existia, amb la qual cosa defugen allò important, que és la planificació global.

Per altra banda, com he dit amb la qüestió d'invasió de competències, vostès tenen un missatge absolutament contradictori. Així els consells insulars tota la planificació, no es pot tocar la planificació territorial, no es pot tocar la planificació urbanística, i mentrestant fan un PORN i, oh, Déu meu!, els consells insulars i els ajuntaments han de dir tot el que vulguin; ara fan un port i, ah!, és igual. Escolti, aclareixin-se. El que no pot ser és una administració o un govern que no s'entenen entre vostès, o que resulta que no només no s'entenen, sinó que un fa una política i l'altre fa l'altra. O, sobretot, quan és protegir el medi ambient tot són problemes; quan és destruir-lo, ni un, ni un problema, tots es posen d'acord, i això, Sr. Consellera, ho dic perquè aquí en aquest parlament hem hagut de veure com efectivament és així.

Li he de dir després, i vaig acabant, miri, jo li he de dir una cosa, Sra. Consellera, perquè crec que és important i és un tema que a més, vulgui o no... Això que vostè es va trobar una desgavell, no s'imagina el que vàrem trobar nosaltres quan vàrem entrar, que vostès l'únic que feien era tenir una llista d'amarraments que ningú no sabia de qui era l'amarrament, i que venien a la consellera a demanar si li donarien un amarrament o no; que no sabien..., les concessions que havien donat, la darrera que varen donar va ser la de Portocolom, tot d'una, la concessió un dia per un altre sense cap explicació ni una. Això és la seva política i és aquesta política la que volen continuar mantenint. En canvi quan es comença a fer una altra política de concurs, la primera vegada, complicadíssima...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, vagi acabant, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant. ...tots els serveis jurídics posaven molts de problemes, però que vostè té un informe que li diu, dels seus serveis jurídics, que estava fet amb total i absolut rigor aquest concurs, vostè el que no pot dir és que com a mínim no està d'acord, però allò que ha d'admetre és que hi ha un sistema de fer molt diferent al que volen fer vostès. El decret d'amarraments qui el va fer va ser el pacte de progrés, quan hi havia, li dic, un vertader desgavell, i quan realment es donava un amarrament en funció de qui era la persona. I, Sra. Consellera, en aquests temes no hi entrem gaire més perquè tampoc no tenc temps.

Per tant és necessari regular, però regular des del criteri d'objectivitat i des del criteri, a més, de sostenibilitat, del qual vostès sempre s'omplen la boca. Això és el que vostès han de fer. El que no han de fer és continuar volent d'alguna manera intentar dir que legislen només per cobrir un expedient i continuar fent el que sempre els ha agradat fer: al cap i a la fi només anar a respondre a un sector determinat i sobretot continuar destruint les nostres illes i en aquest cas el nostre litoral. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, m'han dit que no és consens donar trasllat a tota la societat civil, a totes els ajuntaments, amb els consells insulars, explicar-los, tenir reunions amb ells... Bé, idò no és consens, jo què vol que li digui. Hem estat amb aquesta gent molts de mesos, amb el sector. No és que sigui una llei per al sector, evidentment que no, és una llei per als ciutadans de les Illes Balears, però per una vegada, i jo crec que és important, escoltar la societat civil, el que necessita; protegir el sector nàutic que és molt important dins aquestes illes: pels esports, pels residents, per tot el turisme nàutic que hi ha, i això és el que procuram fer.

Després hi ha molts de temes que evidentment no els van bé, com crear per primera vegada un registre d'amarraments, dels concessionaris; això no els agrada. Que posam blanc sobre negre, no un registre públic d'amarraments dels nostres ports, sinó els concessionaris. El Govern a partir d'aquella llei tindrà un llistat de tots els ciutadans que tenen un amarrament en aquestes illes, i evitarem fraus que una persona té un amarrament dins un port nostre i en canvi en té un de llogat a un port de gestió indirecta, que això passa. Hi ha molts d'aspectes de la llei que evidentment als concessionaris no els va bé, perquè donam transparència, que era molt necessari dins aquest món, i és el que feim amb aquesta llei.

I després hi ha molts d'aspectes que els ajudam i els beneficiam, com la prolongació de l'explotació, el dret de tempteig i retracte. Això no ens amagam, és així, ho feim i ho hem copiat de la llei canària perquè creim que és sistema bo i perquè protegim sense discriminar ningú, i sobretot sense perdre cap cèntim d'euro perquè han d'igualar l'oferta econòmica.

Per tant jo, Sra. Vadell, no sé del text originari al darrer, però hi ha molts de canvis, perquè jo em vaig asseure amb ANADE, amb l'associació dels clubs nàutics que s'han escindit d'ANADE, amb UGT -per exemple me'n record que està incorporat que els concursos puntuarà el manteniment del personal, i això va ser a instàncies d'UGT-; per ventura són molts de detalls petits, si ho va cercant, però del text originari al final hi havia bastants diferències. Evidentment tots aquests col·lectius no es ficaven en el tema de l'autonomia municipal i dels consells, i evidentment només un ajuntament, Es Mercadal, va anar contra la llei; els altres ajuntaments, els que

varen contestar, que varen ser cinc o sis, hi estaven a favor i la resta no va contestar. Jo ho lament; si no ho miren evidentment ja no tenim més... I dels consells insulars el de Mallorca i el d'Eivissa i Formentera estaven conformes, només era el de Menorca, i va ser arrel que vàrem introduir l'informe vinculant per fer els nous ports als consells insulars, que jo crec que és una passa importantíssima de compartir quasi la competència. Nosaltres ho valoram molt positivament.

Perquè, clar, vostès diuen que no hi ha planificació, però per fer un nou port es necessita la voluntat de tres administracions: es necessita un informe favorable del consell insular, favorable; després pren la decisió el Govern, però el Govern per prendre la decisió necessita aquest informe favorable, si no ja no pot prendre la decisió; si tenim l'informe favorable el Govern pot dir sí o no, i posat que diu que sí ha de sol·licitar l'adscripció de Costes en el Ministeri de Medi Ambient. Per tant és un procediment, realment, que hem complicat i que realment per fer un nou port a les Illes és un sistema que requerirà al nostre judici molt de consens de totes les institucions involucrades. En aquest sentit nosaltres creim que és millor que fer un pla director, que podia aprovar unilateralment el Govern sense participació, amb un debat polític però sense cap participació, perquè un pla en definitiva al final l'aprova el mateix govern -*aprobación inicial, información pública y aprobación definitiva*-, però nosaltres creim que és molt millor aquesta passa que hem donat que el consell insular primer vinculant i després la participació de l'Administració de l'Estat.

Evidentment jo crec quan..., *copiar y pegar leyes*; bé, vostè ho pot dir així. Hem fet molta feina amb aquesta llei, hi ha coses molt pròpies i molt de les nostres illes; són de les darreres comunitats autònomes importants que tenim una llei, i amb això el que he dit és que tenim el millor de les lleis, perquè ja tenim ja fins i tot les lleis passades pel Tribunal Constitucional que ens diuen fins i tot el que és respectar o no l'autonomia municipal. Vostè diu que tots tenim contenciosos; no, per invasió municipal que jo sàpiga aquest govern no té cap contenció. Vostès en tenen dos; de 16 municipis dos conflictes davant el Tribunal Constitucional, no contenciosos, davant el Tribunal Constitucional per invasió municipal. Nosaltres, que jo sàpiga, no tenim encara cap conflicte per invasió municipal, i vostès en tenen dos pendants, que efectivament ja veurem què dirà la sentència, però no ens venguin vostès a donar lliçons de respecte cap a l'autonomia municipal quan en aquesta llei només un ajuntament s'hi ha oposat i de la resta han mostrat molt d'ells la seva conformitat, i ja dic que tenim ports a Sóller, a Andratx, a Manacor, a Felanitx, a Ciutadella..., moltíssims de municipis que han estat conformes amb la tramitació d'aquesta llei.

Jo quan deia allò de les esmenes, que dels 114 articles hi ha 37 esmenes, no deia si eren poques o no. Jo crec que vostès han fet una feina important perquè és una llei complicada, és una llei molt densa. El que deia és que hi ha una bona part de la llei que no ha estat esmenada i que són temes també molt importants, com aquesta transparència, el règim sancionador, tot el tema mediambiental i de patrimoni cultural, que per primera vegada es recull dins la llei; tot el tema d'autoritzacions, de permisos, de concessions, i amb això deia... I la creació de l'empresa de ports, la creació d'un consell

assessor per primera vegada amb tots els col·lectius que podran saber els plans del Govern i participar i opinar, i amb això jo crec que..., el que deia és que crec que aquesta llei, encara que vostès tenen un motiu, de si no hi ha planificació, idò no té suport per demanar la devolució al Govern, i més quan és una llei jo crec que ja històrica la primera vegada que es fa.

Em diu l'anterior consellera que per què no ho vàrem fer l'anterior legislatura. Miri, vostè també ha dit que era molt important i en quatre anys no va presentar cap projecte de llei. Per tant jo no li diré el que ja va passar l'any 95 si ha passat vostè una legislatura enmig, perquè ja em pareix un poc ridícul.

Jo agraesc al diputat socialista que hagi dit que el projecte de llei de ports de l'Estat és un rumor. Estic contentat. Des d'APEAM no era un rumor, era un text per fer al·legacions, i ens vàrem assabentar per APEAM que volien llevar totes les mesures i les bonificacions insulars. Vostès diuen que ho arreglaran. Ho esper, perquè després d'haver sentit aquí que la llei que va fer el Partit Popular, que mantenia totes les bonificacions i a més preveia amb una disposició adicional que en un termini de 6 mesos s'havien de bonificar fins al cent per cent i que vostè deia: "*No, no hemos aplicado esta ley -perquè acabava dia 28 de maig del 2004, que hi havia ja el Govern del PSOE- porque nosotros haremos una ley mejor, y porque la ley del PP era un desastre, y porque esto fue una enmienda que se hizo en el Senado*", i després que s'han omplert la boca dient que nosaltres, i que nosaltres, i no sé què, i que farien una llei, que el projecte de llei del ministeri no és que mantengui allò del cent per cent que s'ha de desenvolupar, és que llevi allò anterior per a totes les mercaderies, idò jo estic contenta que vostè digui que és un rumor, estic molt contenta, la veritat, jo crec que ens tranquil·litza a tots molts que sigui només un rumor, però en qualsevol cas jo crec que sí que és molt important que no es llevin i que no deixin i digui que serà cada autoritat portuària que les fixarà, perquè en això correriem un perill molt important per a la nostra insularitat i sobretot per al preu de les nostres mercaderies.

Diu que sí que pujam amb el pla de sanejament. Miri, no, això no és així, vostè m'ha de disculpar però nosaltres tenim una previsió d'ingressos, evidentment, de l'entitat de ports de les Illes Balears, i només amb l'actualització que podrem fer amb la llei, *por cánones de puertos deportivos* passarem de 397.000 euros a 3,5 milions d'euros, només *por cánones de puertos deportivos*, les concessionàries, no el que té el lloc d'amarrament, ni tan sols, els concessionaris que ells mateixos, jo què sé, tot un port de Portals no sé què paga, però bé, jo crec que són ridícules i ells mateixos ho diuen. Si a part aplicam la disposició transitòria quarta, que serà voluntària dels ports, qui s'hi vulgui adaptar o no, superarem moltíssim aquesta xifra de 3,5 milions. El que passa és que això ja no serà automàtic perquè necessitam al voluntat d'aquell port que durant un termini d'un any ha de dir si es vol adaptar o no es vol adaptar a la llei, i si s'hi vol adaptar aquesta xifra augmentarà molt. I això és el que ha presentat el conseller d'Hisenda dins el seu pla de sanejament, no perquè evidentment nosaltres anem a apujar cap taxa perquè això és rotundament fals.

He de dir també que s'ha dit el dic exterior de Ciutadella, sobretot pel Partit Socialista. Jo amb això..., i abans el que ha dit que feim una catàstrofe, Sra. Vadell, una catàstrofe és el que

hi pot haver cada estiu al port de Ciutadella, això és una catàstrofe, el que hi pot haver cada estiu al port de Ciutadella.

(Aldarull a la sala)

I jo sincerament li he de dir que és un debat que no es vol en aquest parlament sentir, perquè quan feim la interpel·lació de trànsit marítim interinsular no interessa. Hem de millorar les estacions nàutiques, hem de millorar el trànsit marítim interinsular, hem d'apostar, però després diu que a Ciutadella cada dia de l'estiu no hi ha un accident perquè Déu no ho vol, i no interessa, aquest debat no interessa massa, no interessa massa. Jo ho he explicat però jo crec que ho podem explicar, el trànsit que aglutina Ciutadella: cinc tipus de trànsit diaris. Un, trànsit comercial, ISCOMAR, Baleària i CAPE, amb Barcelona i amb Mallorca; transporta 210.000 passatgers anuals, 42.000 vehicles automòbils i 8.500 vehicles de mercaderies. Després tenim un trànsit pesquer de 4 unitats d'arrossegament i 25 embarcacions de pesca menor que cada dia, evidentment, fan la seva feina. Després tenim un trànsit nàutic pesquer de 200 unitats en amarrament base més 50 en unitats de trànsit. Després tenim el trànsit turístic de 3 "golondrines" amb freqüència diària a l'estiu. I després tenim el trànsit turístic de barqueig, que és el fondeig exterior dels creuers perquè no poden amarrar al port -els creuers amarren a l'exterior-, que suposen 720 operacions en temporada alta amb embarcacions de més de 15 metres per dur la gent cap a la costa. Això és el que tenim cada dia a Ciutadella.

Jo, si vostè vol un informe d'aquest gir de Ramon Llull i del Nura Nova d'ISCOMAR, és un espectacle turístic, lamentablement, i aquí hi ha gent de Ciutadella que ho sap, un espectacle turístic de si xocarà o no xocarà, girarà o no girarà, això és cada dia a Ciutadella, i en teoria hem de fomentar el transport marítim, i el millor transport que pot tenir Menorca és Ciutadella, amb Barcelona i amb Mallorca, i això és així, per a mercaderies i per a passatgers, i aquesta és la realitat. Aquesta és la realitat, ens hem de posar d'acord. El perill diari que hi ha, ja dic, i a més les limitacions del port de Ciutadella quan hi ha mal temps, a l'hivern, que fa que evidentment les comunicacions amb el *fast ferry* siguin molt complicades, i a més la caiguda del trànsit també de creuers a Menorca, que és un tema també que correspon més a Turisme però que és un tema també important.

Idò jo li diré que em sap greu que aquest debat no es vulgui tenir, per exemple, perquè pareix que volem destruir el territori. No, no volem destruir territori: hem fet un projecte de dic que se'n du parlant fa un segle -crec que és així-, que es va deixar adjudicat l'anterior legislatura, després ens diuen del Consell Insular de Menorca que hem de consensuar; nosaltres només hem trobat obstacles del Consell Insular de Menorca en aquest tema, i sap el problema diari que hi ha. Hi va haver una adjudicació, es va tornar enrere per llei, hi ha un contenció multimilionari interposat, i ara hem fet un projecte nosaltres que vol pagar el Govern de les Illes Balears, i a més amb una minimització de l'impacte ambiental molt important. Per això dic que evidentment l'excepcionalitat que hi ha a la Llei de ports des del nostre punt de vista no és cap sectarisme i jo crec que està molt justificat, i precisament ja he dit que no els volia convèncer, sinó simplement deixar en el *Diari de Sessions* les raons que impulsen el Govern a intentar cercar solucions per al

port de Ciutadella, simplement, i per això ho impulsam, no perquè ens agradi, evidentment, destruir, ni fer un dic exterior, ni gastar-nos 60 milions d'euros a Ciutadella perquè sí. Jo crec que hi ha unes justificacions molt importants.

I ja per acabar vull dir...

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

...ha dit la representant d'Els Verds que si destruïm territori. Jo li he de dir que amb aquesta llei crec que protegim el territori, jo crec que protegim el territori, Sra. Rosselló, perquè almanco amb la gestió que duim ara a la conselleria hem millorat el medi ambient en els ports que vostè ens va deixar, i l'hem millorat amb la neteja de les aigües, amb la neteja de la jardineria, hem llevat vaixells abandonats i cotxes abandonats que hi havia i que vostès posaven un cartell -"Prohibido el paso"-, això és el que feien des de la Conselleria de Medi Ambient. Estam fent la rehabilitació d'edificis apuntalats a primera línia de mar, com a Cala Figuera, això és l'estat en què ens trobam, i estam fent contenidors soterrats a molts dels nostres ports.

Per tant, Sra. Rosselló, nosaltres creim que estam millorant el medi ambient, i amb aquesta llei hi ha precisament principis on expressament es recull la protecció del medi ambient, perquè vostè parla molt, però amb els fets, amb els fets, li puc dir que hem protegit el medi ambient dels ports de les Illes Balears amb l'estat amb què ens els vàrem trobar.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

He de dir també que vostè diu que hi havia un pla d'usos i que ja estava regulat. Miri, jo no m'he trobat tanta regulació com vostè deia. M'he trobat concessions totalment vençudes. Vostè diu que hi ha un informa jurídic i jo li he de dir que tot era la discrecionalitat i per això vostè no va voler firmar i mai no ho ha acabat d'explicar. I el que sí ens agradaria és intentar posar ordre a una problemàtica, els llocs d'amarrament, que tenim important, intentant fer evidentment poques, molt poques, ampliacions però reordenant els nostres ports. Vostè sap que dels nostres ports, dels 13 ports de gestió directa tenim 2.500 amarraments i tenim 3.100 persones en llista d'espera. En els ports de gestió indirecta hi ha 8.500 amarraments i no coneixem la llista d'espera perquè precisament mai no hi ha hagut aquesta transparència amb els ports de gestió indirecta, que és el que ara, amb aquest registre públic, volem que afluïni totes aquestes persones, posar ordre i conèixer exactament quina llista d'espera hi ha, ja no des d'un punt de vista de turisme de qualitat, que és molt important, i que això és una altra cançó, sinó ja des dels mateixos residents de les Illes Balears, que per desgràcia no poden tenir ja ni el seu vaixell per anar a pescar o a passejar perquè hi ha un dèficit molt important i és un problema, que és on volem posar ordre amb aquesta llei.

I jo crec que en definitiva els he contestat tot el que han argumentat. Jo crec que estam amb una llei important, amb una llei pràctica, amb una llei que aporta solucions, que crec que és la nostra obligació i que, a més, doncs té importants procediments nous com és la codecisió dels consells insulars, on mai no s'havia donat aquesta passa amb els nous ports.

El que jo ara esper, evidentment, és que aquest consens doncs es faci durant la ponència i la comissió, almanco serà la voluntat del Govern, en segons quins temes evidentment ja ha quedat molt fixada la posició dins l'esmena a la totalitat, però hi ha molts aspectes després, parcials, que jo esper que dins la tramitació parlamentària ens ajudin a fer el millor text per als nostres ciutadans.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. En torns en contra, té la paraula el Sr. Gaspar Oliver del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores, senyors diputats. La comunitat autònoma de les Illes Balears, d'acord amb l'article 10.5 de l'Estatut d'Autonomia, té competència exclusiva en matèria de ports, tret dels ports qualificats d'interès general per a l'Estat. Però, a més, tot i que a la nostra comunitat som illes i la importància del sector, no tenim legislació pròpia i ens hem de regir per la legislació de l'Estat, concretament la Llei de costes i la Llei 48/2003, de 26 de novembre, de règim econòmic i de prestació de serveis dels ports d'interès general, llei que, com vostès saben, va modificar la Llei 27 de l'any 1992. I per cert, senyores i senyors diputats, jo vull recordar en aquests moments, perquè crec que és de justícia, que fa ja disset mesos que es va aprovar aquesta llei, la Llei 4 del 2003 i que encara no s'ha donat compliment, per part del Govern del Sr. Rodríguez Zapatero, a la disposició addicional vintena, que fixa un termini de sis mesos per aprovar reglamentàriament el règim específic i de prestació de serveis als ports insulars d'interès general. Aprofit idò, Sr. President, l'avinentesa per reiterar una vegada més la petició del compliment de la llei i que el Govern central aprovi el reglament, en definitiva, que aprovi les bonificacions a la insularitat.

Tenint en compte, senyores i senyors diputats, les particularitats dels nostres ports, la importància del sector i sobretot la situació actual en què ens trobam, pens, pensam, que és urgent una regulació integral dels ports i de les instal·lacions nàutiques. Cal millorar idò la prestació de serveis a les dàrsenes i als ports esportius gestionats en règim de concessió i també als ports de gestió directa, perquè encara que la Direcció General de Ports hagi hagut de destinar més de 8 milions d'euros durant aquests dos darrers anys a la seva remodelació, pensam, i és una constatació, que és necessiten encara moltíssimes millores en aquestes instal·lacions. Aquí s'ha dit, ho ha dit l'Hble. Consellera, que hi ha 3.000 amarraments de gestió directa del Govern i que hi ha 3.000 usuaris que estan en llista d'espera; cal idò, perquè així ho demanen aquests usuaris, que hi hagi més transparència i sobretot molta més agilitat a les concessions d'aquests amarraments.

I dels ports que es gestionen en règim de concessió, és a dir, els ports bàsicament esportius, disposen d'uns 9.000 amarraments. I és trist que a hores d'ara l'administració no conegui encara qui són els usuaris d'aquests amarraments. Dia 15 de novembre del 2005, és a dir, enguany, venç la moratòria, la norma territorial cautelar, prèvia a la tramitació del Pla sectorial de ports esportius, norma que prohibeix per tant atorgar noves concessions per construir o ampliar i explotar

ports esportius, norma que va aprovar, com tots vostès saben, el pacte de progrés, dia 15 de novembre, com he dit, del 2002. Davant les peticions d'ampliació o de renovació de concessions, per venciment també d'aquestes mateixes, com aquell que no vol la cosa, pensam que el pacte de progrés va aprovar una moratòria; ben segur idò que l'excusa era la redacció del Pla territorial sectorial de ports, però aquest pla tampoc no es va fer ni tan sols es va iniciar. Pens idò que la moratòria era una excusa per llevar-se les busques de davant, més que un ténol per ordenar i regular el sector. I mentrestant tenim cinc concessions que han caducat, el Club Nàutic de Portals Vells, el Club Nàutic de Fornells, el Port Esportiu d'Addaia, el Club Nàutic de Sant Antoni de Portmany i el Club de Vela del Port d'Andratx, bé, això del Port d'Andratx la veritat és, com a mínim, de pel·lícula.

El Govern, a la passada legislatura, referent al Port d'Andratx, va convocar un concurs, al qual es va presentar el concessionari que estava en actiu, és a dir, el Club de Vela; club que va perdre la concessió, és a dir, un club sense finalitat de lucre i per sorpresa es va donar la concessió a una entitat privada, que aquesta sí que té ànim de lucre. Però el curiós del cas és que, tot i que el concurs es va resoldre, la consellera de Medi Ambient no va voler firmar la concessió, i jo, Sra. Consellera, me deman també: per què? Per què no es va voler firmar la concessió? Qualque cosa hi havia. Jo esper, Sra. Consellera, que tard o prest ho arribarem a saber.

I així estam, d'aquí idò, senyores i senyors diputats, la necessitat d'aquesta llei, llei de la qual pens destacar una sèrie d'aspectes, els que consider tal vegada més rellevants. Cal destacar, en primer lloc, la creació de l'ens públic Ports de les Illes Balears, adscrit a la Direcció General de Ports, el qual donarà més agilitat i eficiència a la gestió, protecció, manteniment i defensa del domini públic portuari. Vull destacar també la creació del registre general d'usuaris d'amarradors, essent preceptiva la inscripció dels usuaris de les instal·lacions portuàries subjectes a concessió administrativa, per la qual cosa idò els titulars de les concessions dels ports esportius hauran de remetre la relació completa dels usuaris a l'ens públic, a l'ens Ports de les Illes Balears, que ho farà públic evitant picaresques, com ja s'ha anunciat aquí, ja n'ha fet referència la Sra. Consellera, a la possibilitat que usuaris d'amarraments de clubs nàutics amb concessió administrativa tenguin arrendat el seu amarrament i puguin gaudir també d'un amarrament a un port de gestió directa de l'administració. Pensam que picaresques com aquesta, amb aquesta nova llei seran impossible de dur a terme.

Vull destacar també, Sr. President, que quant a la planificació i ordenació dels ports i com a única figura d'ordenació els plans directores de ports dels ports de gestió directa. El pla director de port, a més de la delimitació de la zona de servei, ha d'incloure l'assignació d'usos i prestació dels serveis portuaris, criteris d'ordenació de les edificacions, les instal·lacions i els espais portuaris, així com les previsions de desenvolupament del port, mesures relatives a protecció mediambiental, plans d'emergència, etcètera. Cada pla director de port serà redactat i tramitat per l'administració portuària, que l'aprovarà inicialment, donant participació a les administracions amb competències afectades, prèvia a l'aprovació definitiva. I jo me demanava, mentre escoltava les

intervencions anteriors, perquè no ho record molt bé, i me deman a veure qui és que va aprovar el Pla d'usos de Ciutadella sense l'informe previ de l'Ajuntament; se'n recorden vostès? Jo no ho sé, però pens que era la consellera de Medi Ambient.

Pel que fa a l'ampliació o construcció de ports nous, és preceptiu, com aquí s'ha dit, i jo ho he de recalcar, l'informe del consell insular que, a més a més, és vinculant. D'aquí idò que pensam que no és necessari i s'elimina, per tant, el Pla director sectorial de ports esportius.

La llei, el projecte de llei que avui es debat aquí, opta per no declarar zones preferents, no crear expectatives i resoldre cada cas, segons procedeixi, respectant l'ordenació mediambiental i territorial aplicable i amb informe de les distintes administracions afectades. I dir, una vegada més, amb l'informe preceptiu del consell insular. No així els plans directores sectorials, senyores i senyors diputats, no cal l'informe preceptiu dels consells insulars, sinó que els plans directores sectorials els aprova el Govern.

Dir també que és preceptiu i vinculant i crec que és important l'informe de l'Estat per a la construcció d'un nou port a domini públic marítim; com vostès saben, és també obligatòria, que així ho fa l'Estat, l'adscripció a la comunitat autònoma amb un informe reglat, un informe ajustat a una sèrie de paràmetres, per tant que és un informes que no és gens discrecional.

Destacar també, com a un dels aspectes importants d'aquesta llei, l'article 83 que permet prolongar l'explotació d'un port esportiu, sol·licitant, això sí, una concessió, una vegada que han transcorregut les dues terceres parts de la concessió, mitjançant concurs i introduint, com a novetat, el dret de tempteig a favor del concessionari en actiu. D'aquesta manera, el que pretén idò el Govern de la comunitat és fomentar que les instal·lacions portuàries existents s'adeqüin a la normativa que fixa la llei quant a la qualitat en la prestació dels serveis als ports esportius. En definitiva, que les instal·lacions portuàries s'adeqüin a l'article 49 d'aquest projecte de llei.

Però la gran novetat, senyores i senyors diputats, pens que és la disposició transitòria quarta que, en el termini d'un any i per una sola vegada, els concessionaris dels ports esportius podran optar entre mantenir el règim inicial o sol·licitar un nou títol concessional, adaptant a les determinacions d'aquesta llei amb l'obligatorietat de la prestació eficaç dels serveis que es fixen a l'article 49 d'aquesta llei i amb la revisió, lògicament, del cànon.

Pens, Sr. President, que no fa falta allargar més la processó, crec que l'important ja s'ha dit aquí i estic convençut, senyores i senyors diputats, que amb les explicacions que ha donat l'Hble. Consellera, ha quedat clarament demostrat que aquestes esmenes a la totalitat no són sinó, idò, una manera de complir amb l'expedient. El Grup Parlamentari Popular rebutjarem les esmenes a la totalitat perquè aquesta llei que discutim avui és una bona llei, una llei que surt a camí i dona resposta a la problemàtica que avui existeix, és una llei que clarifica i que dona seguretat per tant als usuaris d'amarrament i als

concessionaris dels ports esportius que han estat consultats al respecte i que hi estan d'acord.

En definitiva, senyores i senyors diputats, aquesta és una llei necessària, és la llei que estava esperant el sector. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Torn de rèplica. Té la paraula el Sr. Boned, del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc voldria dir que, bé, avui tenim el debat sobre un projecte de llei de ports que estam d'acord que és necessari i que fa falta i que l'únic que podem dir és que ja era hora; la realitat és una i és que dos anys els ha costat presentar aquest projecte de llei i dos anys per acabar presentant el que vostès mateixos han reconegut que és un recull de retalls d'altres lleis autonòmiques i de l'estatal, per presentar això segurament bastaven tres o quatre mesos i no feien falta els dos anys que vostès han necessitat per presentar-ho.

(Remor de veus)

Ens han repetit més d'una vegada i no es cansen de fer-ho aquestes condicions que vostès han marcat per a l'aprovació de nous ports. I per un altre costat, en canvi, res hem sentit respecte del que fa falta per a les ampliacions, ni tan sols quan aquestes vostès reconeixen que poden ser substancials i que, entre d'altres coses, el que no fa falta és informe i menys un informe vinculant. Per tant, d'això també n'haurien de parlar de tant en tant.

Tant els portaveus, tots els portaveus del Partit Popular fan referència, com ja ens tenen acostumats també, a les lleis de Madrid, com he dit abans, la llei estatal. Miri, la llei que va aprovar en el seu moment el Partit Popular va suposar, entre d'altres coses, importantíssim increments de tarifes i vostès, en aquest tema, el que varen fer va ser el ridícul més gros de la seva història, perquè, entre d'altres coses, havien anunciat, alguns responsables del seu partit, tot el contrari del que va passar realment amb l'aplicació de la llei que vostès aprovaren; havien anunciat importants rebaixes dels preus, el resultat va ser tot el contrari; què ens parlen ara d'una hipotètica, com diuen vostès, eliminació de les subvencions? El que tenim clar és el que va passar amb el que vostès han fet, amb el que vostès varen aprovar en el seu moment i amb el que tenen aprovat, com han citat abans, ara mateix.

I li puc assegurar que me resulta absolutament indiferent que vostès vulguin parlar d'increment de taxes o d'actualització de taxes, si m'és igual; el que està clar és el resultat de la seva política, li diguin com li diguin, increment o actualització, el cert és que repercutirà a l'alça en els preus de les tarifes de passatge i en les mercaderies, i això és una realitat, els agradi o no els agradi, i ho poden dir com vostès vulguin.

Sobre el port de Ciutadella, que tots també veig que hi tenen una especial dedicació, és cert, hi ha obstacles i hi ha problemes actualment, hi ha obstacles i problemes, però jo li puc assegurar una cosa, el resultat final i els problemes que actualment hi ha tenen un nom i són vostès mateixos; els problemes que té avui el Partit Popular és el Govern del Partit Popular, perquè crec que un primer informe per a l'estudi d'impacte ambiental sobre el projecte és negatiu, i duim ara pràcticament un any esperant la fórmula que vostès estan intentant cercar per aconseguir que aquesta Comissió de Medi Ambient faci un nou informe i a veure si aconseguen que surti positiu. Per tant, l'obstacle al port de Ciutadella no és ningú més que vostès mateixos, quan vostès vulguin ja ho resoldran senyors diputats.

(Petit aldarull)

Parlaven dels ports que han superat també el període concessional. Miri, senyor portaveu, per a vostès el tema d'aquests ports que han superat aquest termini concessional supòs que no és cap gran problema, perquè l'han resolt exactament deixant-ho tot com està, perquè la seva solució és una altra fórmula que han arbitrat vostès i que han aprovat perquè els mateixos que ho tenen ara tinguin garantida la continuïtat en la gestió que tenen de l'explotació d'aquests ports, aquesta és la seva solució a aquest greu problema també de tots aquests, crec que ha dit cinc, titulars de concessions que tenien el termini esgotat.

I ens parlava també de la possibilitat de a partir d'aquests moments d'arribar o intentar arribar a consens i que ho veurem a la tramitació i en el debat de les esmenes parcials; jo això esper, només li puc dir que l'esperança que tenc, i allà realment veurem fins on arriba la voluntat de dialogar i de consensuar entorn d'aquesta llei i si tenim una part d'aquesta llei que no ha estat esmenada i per tant no necessitem entrar-hi, podem dedicar més temps als articles que sí han estat esmenats i que ja els he dit abans que sí són importants les esmenes presentades i crec que dignes d'un diàleg i d'un consens.

I per acabar, tan sols fer una petita referència, perquè se m'ha recordat per part del portaveu que havien superat el termini de sis mesos per aplicar una resolució aprovada feia, crec que ha dit, prop d'un any; jo només li puc dir una cosa, si vostè vol, senyor portaveu, jo un dia d'aquests li puc passar una relació de propostes no aprovades a Madrid, aprovades aquí en aquest Parlament que també han superat els sis mesos i que encara esperem que el Govern posi en pràctica.

Gràcies, senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí, gràcies, Sr. President. Molt breument, per respondre, per cortesia al representant del Partit Popular. Jo li diria al Sr. Oliver que el PP ja ens té avesats que per justificar els seus actes sempre ho fa mirant enrera, no dona una explicació del perquè fa les coses sinó del perquè els altres ho han fet d'una

altra manera, per tant això no ens serveix. Nosaltres trobam a faltar informació i la Sra. Consellera no ho ha dit, però sí que el Sr. Oliver ha donat una pista de per on podrien anar les coses; nosaltres, a la primera i segona intervenció, hem demanat a veure on podríem arribar, a veure, amb aquesta manca de tecnificació que hem denunciat i que consideram greu, que és l'eliminació del Pla director sectorial de ports esportius, on podríem arribar; no ens han contestat, però sí que el Sr. Oliver ha parlat que hi ha unes 3.000 concessions d'amarraments a ports de gestió pública i una llista d'espera d'un 3.000 més. Això ja dóna una mica de pista d'allà on podem arribar, això vol dir que es doblaran, que s'hauran de doblar les instal·lacions, per tant crec que sense saber on es podran doblar i on es podran fer no és una planificació que estigui gens justificada.

Nosaltres creim que és més necessari que mai, davant aquestes grans expectatives que s'han creat i davant aquesta gran demanda, que el Govern planifiqui, que el Govern dissenyi i que el Govern digui exactament fins on podem arribar i és el que no ha fet. Les necessitats més o manco les intuïm però tampoc no s'ha dit quins estudis s'han emprat per saber aquestes necessitats, ja que també diu que s'ignora exactament quants amarraments de gestió privada hi ha i quan s'utilitzen de manera fraudulenta o no.

Crec que és perillós, ja ho he dit a diferents ocasions, que es vulguin resoldre els temes cas per cas; fer un port, fer una planificació d'un sol port, fer un pla d'un sol port, no sabem on ens pot dur. I el Partit Popular actuarà i ens temem que així serà amb total discrecionalitat, la qual cosa ens espanta perquè ens té avesats que la discrecionalitat sempre afavoreix uns sectors que no precisament són els interessos públics, sinó més aviat els interessos privats, perquè les solucions que donen no són mai amb planificació, sinó que sempre és com fer la multiplicació dels pans i els peixos: hi ha més cotxes, idò farem més carreteres; hi ha més necessitats d'amarraments, idò molts més ports. Per tant, no parlen mai de reformar, de redistribuir, de reordenar, com tal vegada es podria parlar del port de Ciutadella, ja que tant la Sra. Consellera n'ha parlat. De totes maneres el port de Ciutadella sí que té un problema, però mai no s'han plantejat una altra solució que no sigui la d'ampliar, amb la qual cosa nosaltres crec que no hi estam d'acord i crec que les opinions de gent que estar molt informada de per devers Menorca el que es temen és que aquest dic sigui una excusa per a l'especulació, i voldríem que no fos així, però creim que l'única excusa de fer el dic és l'especulació.

Per tant, nosaltres continuam amb les nostres pretensions que el Govern rectifiqui i mantengui aquesta planificació total, que restitueixi als ajuntaments les competències que els lleva i que, en definitiva, una llei de ports, que és veritat que és necessària, surti així com ha de sortir que és racionalment i amb total respecte cap al medi ambient i que sobretot no ens balearitzin molt més el litoral i que no facin més malbé un bé que tenim, que és una font de riquesa i que és la nostra imatge que, en definitiva, és el que hem de cuidar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé nosaltres hem de continuar també amb els mateixos plantejaments que hem fet quan hem expressat tots els arguments pels quals creim que aquesta esmena a la totalitat de la llei de ports faria que es fes una llei de ports però no aquesta que s'ha duit a aquest Parlament i, a més, dubtam molt que les esmenes que nosaltres hem presentat idò vagin a bon port, millor dit, aniran, supòs, a la paperera, com la gran majoria d'esmenes que hem presentat a totes les lleis que fins ara es tramiten.

He de dir una sèrie de qüestions que m'agradaria dir, en primer lloc, crec que el portaveu del Partit Popular ha definit, a la seva darrera frase, el que realment, per què fan aquesta llei, i ha dit que és la llei que esperava el sector. Per tant, això jo crec que el que reafirma és el que jo he dit ja anteriorment a les meves altres intervencions, que en realitat aquesta llei es fa per al sector nàutic, es fa per a un sector molt determinat, però no es fa per als interessos generals, als quals, jo torn repetir, té l'obligació el Govern de planificar i sobretot saber cap on va, cap on vol anar i cap on ens vol dur, perquè això és una qüestió que, a més, és d'obligació i és un dret que també tenim tots els ciutadans de saber i no sabem.

Ja hem dit i jo crec que és important tornar reincidir en un tema: ampliacions i nous ports és el que es farà i el que, a més, vostès està clar que volen fer. Jo no tornaré repetir tot el que ja se sap des de fa molt temps, que a les Balears hi ha 20.000 llocs d'amarratge i unes 30.000 embarcacions d'esplai matriculades, ja ho he dit; poden superar a l'estiu els 37.000 amarraments; és una densitat molt elevada ja ara pels quilòmetres de costa que tenim a la comunitat autònoma, augmentant més l'oferta augmenten més la densitat d'ocupat i per tant la pressió ambiental sobre la nostra costa, i he dit que hi ha una embarcació per a cada 25 metres de costa. Bé idò això no se li ocorre res més al Govern, com el mateix que fan amb les autopistes, com que tenim molts cotxes, idò vinga, no anirem a veure les causes per les quals a gestionar la demanda, no, no, això no existeix dins un plantejament polític del Govern actual; el que diu és: li farem el vestit més gros i vinga, farem més autopistes, farem més ports, farem cada vegada més i a nosaltres això ens preocupa, no només ens preocupa molt, sinó que creim que feim un desenvolupament que, a més, falta de transparència, falta de claredat, falta de saber cap on vostès volen anar i sobretot fins i tot vulnerant la llei que vostès varen aprovar en el 99, que són les DOT, que com a mínim es varen atrevir a posar un límit del 10%. Aquí ja s'ho passen per allà, pel folre, posen 30%, és a dir, cada vegada van a més ...

(Remor de veus)

... sí, sí, cada vegada van a més, el creixement que vostès exposen avui aquí, amb aquesta llei de ports, és totalment una agressió al litoral. I per tant això és un tema que nosaltres almanco sí que volem dur a aquesta cambra.

Per una altra banda, quin sistema utilitzaran, perquè diuen: hi ha ports que varen caducar, resulta que el concurs del port d'Andratx; bé, miri, vostès què faran? Perquè en aquesta llei,

en primer lloc, no queda clarificat el tema del concurs, en canvi sí el manteniment, ja ho he tornat dir, de les concessions que actualment tenen, que, a més, al port d'Andratx clarament, vostè Sra. Consellera, és la que vostè no va firmar, vostè no va firmar, per què no va anul·lar aquest expedient si estava tan malament? Resulta que l'han de dur als tribunals perquè després vostè digui que l'expedient està malament. Per tant, en aquest sentit jo crec que en tot cas hauria de saber que el sistema que vostès proposen en aquesta llei de ports és un sistema de continuar ampliant concessions a trenta anys, que és molt, és molt, almanco al nostre parer, que a sobre dóna un dret de tempteig a les empreses privades i que a sobre dóna una quantitat de parangons al que seria la iniciativa privada que nosaltres creim que, com a mínim, l'administració, i en aquest cas quan parlem de domini públic, idò hauria de tenir molt més esment, molta més cura d'un patrimoni que al cap i a la fi és de tots. I que en aquest moment, la zona de domini pública on hi ha una concessió portuària jo li vull recordar que és dels que tenen els amarraments i no dels que no tenen amarres i de tots els ciutadans, per tant és un negoci.

I en aquest sentit creim que això s'ha de regular d'una manera correcta i clara. I vostès aquí ho regulen d'una forma que no és la fórmula que nosaltres almanco, en el moment del pacte de progrés, varem decidir, que era fer concurs; per primera vegada en aquesta comunitat autònoma es feia un concurs públic i transparent, al qual s'hi podia presentar qualsevol empresa que evidentment la millor era la que podia optar a la concessió d'un espai portuari públic. Per tant, en aquesta llei vostès no aposten per això, vostès aposten pel que ja feien abans.

I per anar acabant, també li he dir que aquesta llei, que nosaltres evidentment, com hem dit i tornarem repetir, intentarem, a través de totes les comissions que hi pugui haver, introduir les esmenes que hem plantejat, és una llei que al cap i a la fi a nosaltres ens genera una amplíssima preocupació, perquè no té res a veure amb tots els seus arguments almanco que diuen en aquesta cambra i arguments almanco de paraula de desenvolupament sostenible, que a vostès els interessa el medi ambient. Miri, el medi ambient, vostès els interessa els "parques y jardines", m'ha dit que el que feien net eren els parterres, això no és medi ambient, això és neteja i conservació; el medi ambient és protegir els recursos naturals d'aquestes illes que vostès malmenen i amb aquesta llei contribuiran i, si no, ja ho veurem, i si no, ja ho veurem desgraciadament, a posar en perill el litoral d'aquestes illes. I a més qui tindrà realment el negoci d'aquests llocs serà l'empresa privada i un sector molt determinat que he de dir que respect moltíssim i que, a més, crec que aquest propi sector, d'una manera intel·ligent, se n'hauria d'adonar que el que s'ha de fer és racionalitzar aquest patrimoni tan important que tenim i fer-ho d'una manera ben feta, de qualitat, i contenint el creixement.

Jo crec que si hi ha gent intel·ligent no només del sector, sinó gent que fos capaç de veure que no podem seguir ampliant el vestit, fent més coses i més grosses, com hem sentit moltes vegades en aquesta cambra, sinó fer-ho el millor possible per conservar el nostre patrimoni natural ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rosselló, per favor, vagi acabant.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Ara acab, Sr. President. I a més per dur endavant un desenvolupament més sostenible, haurien de tenir la capacitat de fer lleis que realment anassin en aquesta línia i no la que vostès ens han presentat que el que farà serà no saber el que passarà amb el nostre litoral. Però "visto lo visto" realment ens preocupa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Sr. Gaspar Oliver, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Surt aquí més que res per comoditat, la vista ja, si tenc els papers enfora, me costa. Miri, Sr. Boned, jo francament no sé què contestar-li perquè vostè a mi no m'ha replicat res en absolut, vostè ha pujat aquí i ha fet un altre debat, dirigint-se a la consellera, dos punts només m'ha tocat.

Miri, no vengui més amb històries, es deixi de relacions d'incompliments que hagi pogut fer el Partit Popular, aquí hi ha una realitat i la realitat és que el Govern del Sr. Rodríguez Zapatero incompleix una llei, incompliment d'una llei que fixa sis mesos per fer el reglament, la Llei 4/2002, i en duim disset. Excuses? Les que vulgui, però aquí necessitam que s'aprovi el reglament perquè es fixin les bonificacions a la insularitat. I això és una realitat, vostè puja aquí, me parla de taxes, me parla de coses que jo no n'he parlat en absolut.

Obstacle al port de Ciutadella? Doncs miri, cap ni un, nosaltres el volem el port de Ciutadella, varen ser vostès els que varen aprovar una modificació de les Directrius d'Ordenació Territorial amb l'única finalitat de prohibir aquesta construcció.

I amb els ports caducats què farem? Miri, el que farem amb els ports caducats serà donar la possibilitat de donar una nova concessió, de firmar un nou títol de la concessió d'aquests ports que avui estan caducats. I miri, això és el que pensam que ha de fer aquesta llei, donar solució a aquesta problemàtica, això és el que jo he intentat fer amb la meva exposició, Sra. Vadell, he intentat fer una exposició de la problemàtica que hi ha actual, no que miri el passat, sinó que miri la realitat i miri aquesta situació, a què ens varen dur aquests quatre anys del pacte de progrés: temes sense resoldre. I aquesta llei el que fa, en primer lloc, és resoldre aquesta situació.

Jo no he donat pistes, jo no ho sé quants ports es faran o no es faran, jo m'he limitat a dir que hi ha 3.000 usuaris dels ports de gestió directa en llista d'espera i que el que demana aquesta gent, el que demanen aquestes persones és que hi hagi més agilitat i sobretot que hi hagi més transparència. I jo pens, honradament, que aquesta llei dóna més transparència i amb la figura de l'ens públic de Ports de la comunitat el que es farà és precisament donar més agilitat a les noves concessions.

No sé quants amarraments es necessiten i no he parlat de la necessitat dels amarraments, però crec que també és una realitat que avui fan falta amarraments i si vol en podem parlar a qualsevol moment.

Però escoltin pens que aquesta llei el que fa, i ho repetesc, és donar resposta a la problemàtica actual i tal com està concebuda pensam, honradament, que no fa falta que es redacti el pla director sectorial de ports, pensam que no. I està garantida, a més, la nova construcció de ports per dos informes vinculants: el primer informe vinculant del consell insular, per a un port nou; cosa que dins el pla director sectorial no faria falta, però amb aquesta llei sí, per tant crec que és una llei generosa, una llei que vol compartir aquesta competència amb el consell insular quan la competència és exclusiva de l'Estat. Però que també hi ha l'informe de l'Estat amb l'adscripció del port que s'ha d'ampliar en el que és el domini públic marítim. I a més a més també hi ha els informes de les administracions afectades, els informes dels ajuntaments, però tal com són ara que són informes, però no són en aquests moments informes vinculants i amb aquesta llei tampoc no ho seran.

Però me sorprèn enormement que aquí la Sra. Rosselló digui, se sorprengui, que jo hagi dit que aquesta és una llei, és la llei que esperava el sector, i se sorprèn. Bé, jo crec que és bo que una llei que parli de ports esportius el sector l'esperava i al sector li agradi aquesta llei; només faltaria que la llei de comerç no fos per al comerç, fos per als turistes, o que la llei de treball social no fos per a les cooperatives i fos per als transportistes. Francament, Sra. Rosselló, crec que vostè es confon. Miri, els drets i els interessos generals no estan barallats en absolut amb els drets sectorials, per tant crec que és bo que aquesta llei sigui una llei que solucioni la problemàtica que té avui el sector i això és el que pretén aquesta llei en primer lloc.

(Aldarull i alguns aplaudiments a la sala)

Què farem amb els ports que estan caducats? El que vostès no feren: farem un concurs, el Govern farà un concurs i se'ls donarà un nou títol de concessió. Què vostè diu: és perillós perquè continuaran cedint concessions, ampliant les concessions als ports existents? I vostès què farien? Jo me pens que sí que ho volien fer després del que hem vist. Què volien fer, tancar-los? Els volien tancar els ports? Perquè si hi ha un port que té la concessió caducada, crec que el més normal és resoldre aquesta situació atípica i donar-los una nova, via concurs, això sí, sempre via concurs, donar-los dret a poder tenir una nova concessió per a trenta anys, que és el que fixa la llei.

Però miri, Sra. Rosselló, vostè continua amb el seu discurs catastrofista que ja no s'ho creu ningú.

Gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, ens prepararem per a la votació. Passam a votació les esmenes, òbviament, ha estat el debat.

24 vots a favor; 31 en contra; cap abstenció.

Per tant, queden rebutjades aquestes esmenes a la totalitat.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS